

Redacció
i administració:
València, 244, 1er.
Barcelona-7
Telèfons: 215 27 39
215 27 84
215 28 05
215 24 33

Edicions Terra Nostra S.A.
Director:
Joan E. Jarque i Jutglar
Imprès a F.P.S.A.
D.L. 14387
Sol.licitat control O.J.D

Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

"L'Evangelio
no
s'anuncia
sol, li
cal algú
que li
doni
expressió"
(Pau VI.)

N.º 60

Setmana del 16 al 22 de novembre del 1980

30 Ptes.

Diàleg obert sobre
la família cristiana

I Congrés de la Federació de Cristians de Catalunya

BARCELONA.- Demà diumenge dia 16 es celebra el I Congrés General de la Federació de Cristians de Catalunya. En una sessió de treball serà discutida la ponència del notari i President de la Comissió Jurídica de la Generalitat, Ramón Faus i Esteve, que tractarà sobre el tema de la família catalana.

Aquesta ponència ha estat ja publicada per la revista Radar, òrgan informatiu de la Federació. Això permetrà que tots els assistents puguin formular les preguntes que considerin oportunes al ponent.

Afinant

No saben en que no creuen

Un dels fenòmens més angustijants del nostre cristianisme és la desafecció dels joves. Molts? Qui ho sap! Certament massa, ni que fossin pocs. Cada cas és prou dolorós sobretot ja que aquesta esllavissada vers la incredulitat es dona sovint entre els nostres joves: fills de famílies no solament cristianes, sinó militants, mimats per unes catequeses "dernier cri", peixats en escoles i associacions creades amb la il·lusió sincera d'assegurar-los precisament llur futur de cristians adults. Llavors, es comprèn que el fracàs sigui coent.

I si es furga una mica, en alguns casos, s'arriba a una constatació esbalaïdora: no saben en què no creuen! Potser ni tant sols han cregut mai. No es tracta ara de donar les culpes a ningú. "La culpa és molt negra i ningú no la vol", i el judici se l'ha reservat el Senyor. No es tracta tampoc de mirar enrera, ni amb nostàlgia ni amb acrimònia; —encara hi perdriem una altra generació— sinó de fer allò que ens ha ensenyat l'astronàutica: corregir la trajectòria. No tot devia ser tant desencertat en empreses tant generoses. Potser n'hi hauria prou amb uns lleugers impulsos a dreta i a esquerra per a retrobar el rumb.

Joan E. Jarque i Jutglar

Suplement amb el text íntegre

Els bisbes catalans es pronuncien sobre l'atur

BARCELONA.- La Conferència Episcopal tarraconense, reunida en sessió plenària en la residència "Mater Salvatoris" del Tibidabo, ha fet pública una declaració sobre l'atur, que titula, "L'atur escàndol i desa-

fiamment del nostre temps". Donada la seva importància, CATALUNYA CRISTIANA publica en les pàgines interiors el document íntegre.

Als 91 anys

Mort de Frank Duff, fundador de la Legió de Maria

DUBLIN.- En el moment de tancar la present edició, rebem una trucada de Dublin, Irlanda, anunciant-nos que acaba de morir, el divendres, dia 7 de novembre, a la nit, als 91 anys d'edat, Frank Duff, fundador de l'Associació Internacional d'Apostolat de Laics LEGIO DE MARIA. Que Maria l'hagi acollit maternalment i presentat al Pare.

Ampli reportatge a les
pàgines centrals

Les sectes, un món manipulat

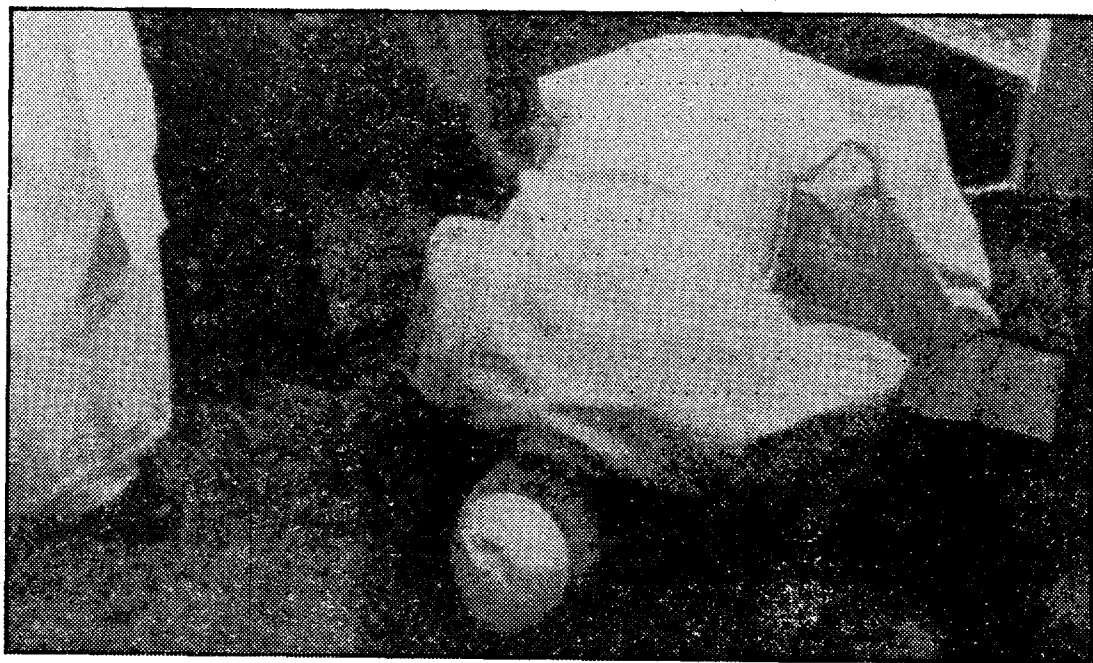
El món de les sectes religioses és un tema escabros, on la manipulació és a l'ordre del dia. Sota uns principis ideològics amb els quals es pot o no estar d'acord, s'amaga la trista realitat. En la majoria dels casos, aquestes comunitats religioses no pretenen altra cosa que fer diners. El jovent n'és la víctima principal.

Cardenal Jubany:

"El terrorisme a Espanya no té rostre"

BARCELONA.- "El terrorisme ha d'ésser vençut, sense sacrificar les llibertats ciutadanes", acaba d'escriure el Cardenal Jubany.

"Malauradament, —remarca l'Arquebisbe de Barcelona en la seva darrera Glossa Dominical— d'una manera o altra, el terrorisme sempre ha estat present en la història de la humanitat. En els moments actuals, en alguns llocs del món hi ha un veritable "terrorisme estatal". En d'altres, com a Espanya, el terrorisme apareix amb tot el seu poder violent i preocupa l'atenció pública. És un terrorisme que no té rostre. Les seves motivacions són diverses i els seus idearis, diferents. L'única cosa concreta és la seva voluntat de desestabilitzar —i potser suprimir— la societat existent. Tot acte terrorista és un exercici de la "violència". I la violència —vingui d'on vingui— no és humana ni cristiana.

Avui el Papa repetirà aquest gest. Ara, a terres alemanyes.

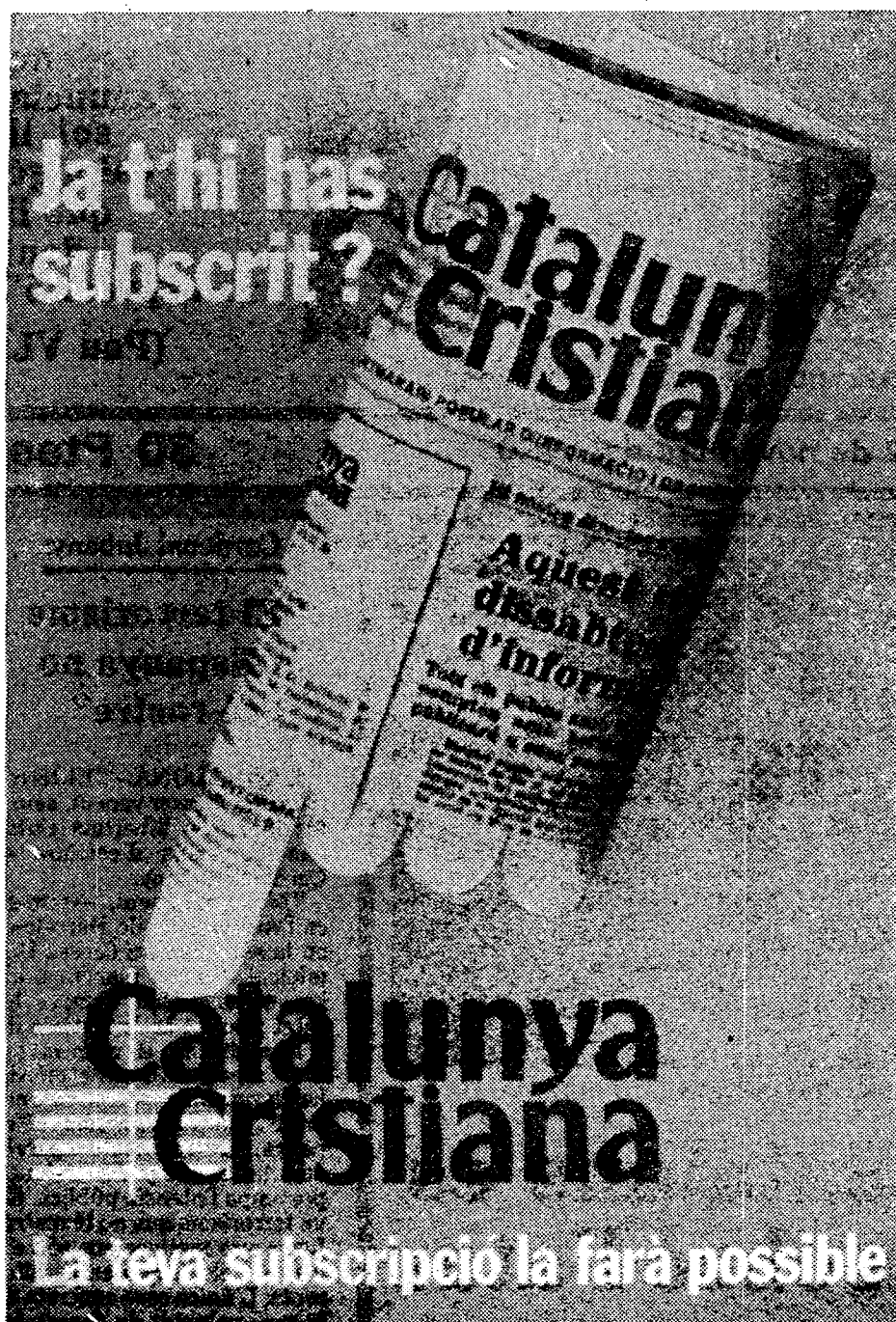
Enmig de certes dificultats

El Papa comença un viatge de cinc dies per Alemanya

ROMA.- Avui, dissabte dia 15, Joan Pau II, comença el seu viatge a Alemanya Federal, que acabarà el proper dimecres, dia 19.

S'ha pronosticat que serà un viatge molt apretat: amb cinc dies, el papa visitarà vuit ciutats distintes, en les quals hi celebrarà Eucaristies multitudinàries i pronunciarà discursos a grups importants en el món de la cultura, de la política i de l'art. A Munich es dirigirà als joves, i a Fulda reunirà la Conferència Episcopal Alemanya.

No han mancat polèmiques i accents crítics per part de grups radicalitzats. Cal esmentar entre ells, l'actitud de la professora de teologia Uta Ranke-Heinemann, que recrimina a Joan Pau II la seva devoció a sant Albert Magne, al qual atribueix que l'Església catòlica hagi estat un vedat dels homes. També pel fet de ser protestant el Canciller Schmid hi ha hagut certes dificultats diplomàtiques, mentre que la jerarquia protestant d'Alemanya ha manifestat el seu goig de trobar-se amb el Papa amb un gran esperit ecumènic.

Arquebisbat de Barcelona

Conferència de les Organitzacions Catòliques Diocesanes

“DIADA” 1980

PROGRAMA:

DIA: 23 de Novembre de 1980

LLOC: Col·legi de Jesús-Maria, Passeig de S. Gervasi, 15, Barcelona.

HORARI:

10 a 10,30 h Arribada i inscripcions.

10,30 h Benvinguda per Mn. Joan E. Jarque i Jutjar, delegat episcopal per l'apostolat seglar.

Informació de l'Assemblea Diocesana del Poble de Déu, pel Matrimoni Dietrich-Plaza i Vicenç Torra, membres de la Comissió Organitzadora.

11 h Taules rodones (per cada un dels 8 Temes de l'Assemblea)

13 h Eucaristia concelebrada

14 h Dinar de germanor

16,30 h Assemblea estatutària de la conferència de les O.C.D.: Eleccions de President i Vice-President 2on.

17,30 h Presentació dels moviments d'apostolat matrimonial i familiar de la diòcesi.

18,30 Cloenda i comiat.

PREUS DEL TIQUET: Dinar i despeses de la DIADA: 400 Ptes. per persona.

Despeses de la DIADA (sense dinar): 125 Pts. per persona.

RESERVA D'INSCRIPCIONS: Personalment o per telèfon

Secretaria de la C.O.C.D.
Delegació diocesana de l'Apostolat Seglar
Bisbe Irurita, 5
Barcelona. 2

Telèfon: 317 90 84. (de dilluns a divendres, de 10 a 13 h).

INDIQUEU A QUINA TAULA RODONA PARTICIPAREU

(Hi haurà servei de GUARDERIA per a infants tot el dia).

Butlleta de subscripció

Desitjo subscriure'm durant un any a CATALUNYA CRISTIANA

Nom i cognoms

Domicili

Població D.P.

☐ Trameto les 1.500 ptes. per gir postal.

☐ Incluc un taló barrat per aquest import.

☐ Prego al Banc/Caixa

Agència

que se serveixi domiciliat aquest pagament anual fins a nova ordre, en la meua llibreta/compte n.º

Lloc Data

Signatura

Envieu aquesta butlleta a:
CATALUNYA CRISTIANA, València 244. Barna-7.

Butlleta de reserva d'accions de bons de fundador

El sotassinat amb domicili a

Població Telèfon

solicita la subscripció de reserva d'accions/bons de fundador (passar ratlla sobre el que no convingui) d'Edicions Terra Nostra S.A.

☐ Incluc un taló barrat per valor de ptes.

☐ Trameto un gir postal per valor de ptes.

☐ Prego al Banc/Caixa

Agència

que se serveixi carregar al meu compte/libreta n.º el rebut corresponent que els presentarà per al cobrament, Edicions Terra Nostra S.A.

Lloc Data

Signatura

Envieu aquesta butlleta a:
CATALUNYA CRISTIANA, c/. de València 244, Barcelona-7.

Catalunya Cristiana

Redacció i administració:
C/. València, n.º 244, 2on.
Barcelona - 7. Telfs. 215 27 39,
215 27 84, 215 28 05 i 215 24 33.

Edita: EDICIONS TERRA

NOSTRA, S.A. Director: Joan E. Jarque i Jutglar. Sots-director: Francesc Malgosa i Riera. Redactor en cap: Antoni Plaja i Mateu. Redacció: Tomàs Puntí i Francesc Gamissans. Compaginació: Eugènia Vidal. Col·laboradors habituals: Pere Tena, Josep M.ª Aragonès, Josep M.ª Ballarín, Josep Ll. Martín Descalzo, Vicenç Nolla, Josep Faulí, Esteve Busquets i Molas, Pau López Castellote, Climent Forner, Enric Planas, Xesc Soliú, Albert Pera, Josep M.ª Gavín, Jaume Casanova, Josep Ventura, Guillem del Món, Picanyol. Documentació: Ferran Camps. Traducció i correcció: Oriol Camps, Agustina Turullols. Publicitat: Josep M.ª Truñó. Muntatge, composició i fotolits: Grup Tres. Administració: Joan Manuel Checa. Subscripció: Anual. 1.500 ptes. Semestral, 750 ptes. Dipòsit legal: 14.387.

Televisió al servei del poble

Des de fa temps es parla molt de la conveniència de crear emissores privades de televisió. Les multinacionals, certs partits polítics, entitats bancàries i periodistes de primera fila vinculats a interessos ideològics o financers, bombardegen el tema amb insistència i amb campanyes de tota mena. Tot per sostreure a l'Estat espanyol el monopoli que exerceix en el món de la televisió. S'han fet acusacions referents a les deficiències tècniques i a l'estructura de tota la programació, a les limitacions en l'aspecte informatiu i fins s'acusa a l'Estat de lliurar-se a una censura ideològica, política i religiosa.

Es probable que quan aquestes campanyes en contra del monopoli esmentat arribin a un climax d'elevada temperatura, el control únic de l'Estat desaparegui i proliferin els canals privats, amb la mateixa eufòria de temps passats en què es multiplicaven les emissores de radio i la premsa local. Cada poble tenia una emissora i un periòdic. Sovint dolents tots dos, però els tenien.

Hi ha arguments per a una televisió més o menys privada, que creiem vàlids. Per esmentar-ne un només, la llengua autòctona d'un país. Si la parla és l'expressió del pensament i dels sentiments del cor, és lògic que tots els grups humans amb parla pròpia han de disposar de mitjans de comunicació-social propis. Entre ells, canals de televisió.

Però, hi ha interessos de minories que no justifiquen que indiscriminadament, hom pugui gaudir, sense gairebé cap control, d'un mitjà tan fabulós sobre les masses. Així, quan el sexe i la pornografia s'exalten i exhibeixen per incrementar desorbitadament la fortuna d'uns pocs individus o d'unes multinacionals anònimes.

L'Agència Efe ha donat, no fa gaire, la notícia que en un d'aquests canals privats de la televisió italiana, s'ha arribat a oferir als espectadors, "una bella noia pel seu complet plaer i disposició", com a premi d'un concurs. Així de clar i de brut. L'anècdota és prou significativa, i si hom en dubta cal fer saber només que fou precisament un partit d'esquerra el qui es va creure en l'obligació de demanar explicacions al ministre de Telecomunicacions. "Estem enfront d'una greu mercantilització del sexe i d'un ultratge a les dones", comentava aquell partit en el seu comunicat. Tanmateix el Ministre, en virtut de l'improvització amb que foren llançades a l'aire aquestes emissores privades, va contestar allò que "no es pot restringir indegudament la llibertat d'expressió".

Cal aprendre de la lliçó dels altres. El problema no és pas tan simple com a primera vista sembla. El monopoli estatal porta greus inconvenients, però una mena de monopoli de certs "grups privats" potser en porta més.

Desengayem-nos; quan es reclama amb tanta insistència de disposar d'emissores privades de televisió, no es pensa pas que es donaran en propietat al nostre avi jubilat ni a un club juvenil de la parròquia del poble. Dit això, que creiem que s'havia de dir, nosaltres som dels que freturem per una TV catalana i en català que estigui al servei dels interessos culturals, lingüístics, polítics, etc. i per què no? religiosos de Catalunya. Ens sembla que la millor manera d'assolir-lo fóra que el Parlament, representatiu del poble, la controlés molt de prop.

La indissolubilitat del matrimoni, sols una exigència del Regne?

La pregunta del meu títol l'he vista diverses vegades transformada en tesi i signada o pronunciada per diferents capellans, ja sigui en articles, ja en predicacions a l'església.

En canvi, Joan Pau II en les seves profundíssimes catequisis dedicades al tema mai no s'ha expressat així. El Papa insisteix en el fet que el matrimoni és indissoluble "des del principi", és a dir, com un fruit de la llei que el mateix Déu va voler inscriure en el cor del l'home, de tot home.

I el fet que això sigui així per als catòlics, de cap manera no significa que només tingui valor per als catòlics, i encara menys significa que tan sols tingui valor per als catòlics que vulguin viure en la perspectiva del Regne; "No matar" és un manament que té tot el valor per als catòlics, però els catòlics no el podem entendre com si únicament nosaltres tinguéssim obligació de respectar la vida del proïsme.

Les exigències de la llei natural són exigències per als catòlics, i, des d'aquest punt de vista, podríem dir que són exigències del Regne, ja que Jesucrist no ha vingut a "rebaixar" l'home en res, sinó a analtir-lo fins una noblesa que solament el do gratuït de Déu pot proporcionar. Però el fet que se'n pugui dir que són "exigències del Regne" de cap manera no ens autoritza als catòlics a "alliberar" els altres homes d'aquestes obligacions; obligacions, per altra banda, que sempre es refereixen al respecte a la dignitat de tot home en tant que imatge de Déu.

Dir, doncs, com es va dient en aquests moments, que la indissolubilitat del matrimoni, pel fet de ser una exigència del Regne, només ens afecta als catòlics —i encara entre aquests als catòlics "compromesos"—, i que per això els qui ens considerem dins la perspectiva del Regne ens hem de quedar molt tranquils davant el divorci, em sembla que no és predicar l'evangelí. Això no és el que diu el Papa. I fer-li dir això al Papa —com jo he sentit en alguna homília— és dir una mentida.

El Papa continuament ens està insistint que el matrimoni és indissoluble per a tothom, perquè és indissoluble per llei natural, respecte a la qual tots els homes som exactament iguals. És clar que els homes hem trencat moltíssimes vegades la llei natural; però fer servir aquest argument per justificar el divorci —com algun teòleg de casa nostra ha escrit— em sembla d'una gran buidor. Per aquest camí hauríem de considerar justificat el crim, el robatori, l'abús i tots els pecats de la humanitat, ja que en pecat no es pot dir que hi hagi entre els homes gaire originalitat: tots hem fet molts i molts pecats que molts i molts homes han fet abans.

Com a casat i com a pare de canalla que s'ha casat o que es casarà, jo demanaria als cristians responsables que, quan vulguin "acostar-se" a l'home modern, no ho facin a base de tirar aigua al vi; aquest aigualiment afecta el més profund del cor del nostre fills, i així no s'arregla res. "Casar-se" és una cosa definitiva, perquè no hi pot haver una donació total com és el compromís del matrimoni, que alhora no sigui total tant pel que fa al cos com pel que fa a l'esperit; i el cos i l'esperit humans viuen en el temps. De manera que una donació total referida a una part del temps de la vida és absurda, i per això no lliga amb les exigències del veritable amor, que no tenen res d'absurdes. L'amor té com a objecte la persona, no la seva bellesa, o la seva salut, o la seva agradabilitat, coses totes elles que poden passar. La persona no passa. Per això el compromís definitiu del matrimoni tampoc no passa. Això és així "des del principi" com va dir Jesucrist i el Papa ho recorda a tots els homes. Naturalment, si és vàlid per a tots els homes, amb més raó ho hem d'acceptar els catòlics, als quals Déu ens ha volgut fer el do de transformar el nostre compromís definitiu en sagrament.

Pau López Castellote

Pluralisme si, pluralisme no

Després de 40 anys de rígid uniformisme, s'ha despertat en la vida civil i també eclesial d'Espanya un afany de diversificació o pluralisme: trobem capellans que celebren amb casulla i altre sense; capellans que abans de l'evangelí fan el senyal de la creu i altres no; uns que es renten les mans i altres que no; capellans que creuen necessàries les introduccions a "les lectures i d'altres que les suprimen"; uns que fan l'homília a peu dret i d'altres que la fan asseguts, etc.

Per altra part constatem que hi ha capellans i grups de laics que voldrien tenir al seu poder l'històric decret d'unificació, per imposar als altres, la seva forma de fer o pensar.

Tant de bo! que aquesta confrontació llibertat-imposició —i no el plat únic— despertés l'atenció de la massa indiferent vers l'Església! Crec que val la pena reflexionar-ho.

Antoni Balañà i Cubert.

En català les partides de baptisme

Amb motiu del casament d'uns amics, he sabut com es fa la preparació i la simplificació dels papers. I he vist el text de les partides de baptisme necessàries. Una de Barcelona i l'altra d'un altre Bisbat de Catalunya. La primera era escrita en català, sobre un imprès bilingüe, i la segona era tota en castellà.

La cosa va ser parlada amb el mossèn de la parròquia. I ens va dir que al bisbat de Barcelona ja fa temps que s'han catalanitzat les coses. I en canvi a d'altres llocs era ben diferent.

Voldria fer una crida des d'aquí. Respecte per a tothom.

El lector escriu

però la llengua pròpia dels bisbats catalans ha de ser la catalana. Els responsables pastorals han de fer realitat l'article de l'Estatut sobre la llengua i les disposicions de la Generalitat. A veure si entre tots anem fent normal allò que era anormal!

Enric Roche.

En el primer aniversari de CATALUNYA CRISTIANA

Vaig rebre el n.º 52 del vostre setmanari. Em sembla que comencem a anar bé, sense irregularitats en l'arribada. Us felicito per aquest primer aniversari.

Quan vaig a Barcelona i veig CATALUNYA CRISTIANA a les portes de les parròquies, el compro sempre. Hi ha molt per llegir, i cadascú pot triar allò que més li agrada. Endavant, doncs.

Mercè Jiménez

Davant de certes pel·lícules "S"

Som un monestir de religioses que llegirem a CATALUNYA CRISTIANA un escrit de Martín Descalzo. És una reflexió molt seriosa adreçada a aquells que es valen del cinema i de la seva influència extraordinària sobre el poble, per injuriar, calumniar i ridiculitzar la nostra vida consagrada. Ens fan còmplices d'aberracions sexuals terribles.

Nosaltres volem ser fidels a Jesucrist, que callava quan el varen acusar, entre altres coses, de faltar a la fe i de bevedor.

Destijarlem que els guionistes, directors i productors d'aquest films tant indecents, poguessin obtenir permís per entrar als nostres monestirs i constatar si allò que ells diuen i posen en escena, és la nostra mena de vida, o és pura calumnia i un afany de fer diners. Els podríem dir: "Pel que vol creure, tenim moltes raons; pel que no vol creure, no en tenim cap". Que el Senyor els il·lumini i els perdoni. Nosaltres els perdonem i pregarem per ells.

Una Comunitat religiosa de Girona

Han fet desaparèixer uns arcs gòtics

Afeccionat al nostre romànic i gòtic vaig visitar el monestir de Bellpuig de les Acellanes, prop de Balaguer. Sabia que hi havia per admirar el claustre romànic, el temple gòtic i les arcades gòtiques del dormitori conventual, esveltes i elegants.

La visita fou plaent, acompanyat d'un germà marista, curull de ciència i amabilitat. Em faltava veure encara els arcs gòtics. En preguntar per ells, la resposta fou desencisadora. Ja no existien. Els havien ensorrat. Al seu lloc hi havia un edifici modern.

Com ha estat possible això? No és tot el complex del monestir, obra declarada Monument Nacional? No s'hauria pogut construir en un altre lloc, si calien espais nous per la casa? Em podria contestar algú sobre això?

Pere Martí.

(Continua a la pàgina 6)

Classes de dilluns a divendres

Balmesiana: Una alta dimensió en l'ensenyament religiós

Són innumbrables els documents en què els sants pares ens han fet notar que és impossible que els catòlics, mentre d'una part fan créixer la capacitat intel·lectual que els dona una carrera universitària o altres especialitats, en canvi es quedin amb aquella instrucció elemental i llunyana que sobre les veritats salvadores de la religió els van ensenyar només quan eren infants i es preparaven a la primera comunió.

¿Què diríem d'una persona que quan té quaranta o cinquanta anys volgués conservar en el seu vestit i capell les mateixes mides que tenia el vestit que portava quan tenia set anys? El seu cos ha crescut, per tant ara el vestit ha d'ésser més gran. Doncs d'una manera semblant, ¿com volem que un enginyer, un advocat, un arquitecte es quedin ignorants en les veritats de la fe, sense profunditzar-les amb estudis adients i només amb aquelles nocions elementals que van rebre quan eren infants? És evident que tot intel·lectual catòlic ha de posseir també una cultura catòlica superior. El fet que no tinguem prou organització i difusió en aquest punt, assenyalava un dels nostres defectes fonamentals.

Però en aquesta qüestió encara hi ha un altre trencacolls més dolent que l'anterior. Consisteix en el fet que alguns,

o molts, volen adquirir aquest nivell cultural superior que en la ciència catòlica els fa falta; però tenen la desgràcia d'anar a raure a unes ensenyances totalment equivocades, alienes a l'esperit de l'Església (encara que es vesteixin amb el seu nom); i aleshores sí que el remei és pitjor que la malaltia! No són cap secret les nombroses intervencions que han hagut de publicar els últims sants pares —especialment des de Pau VI ençà—, en les quals ha calgut que de nou repetissin quina és la doctrina de l'Església.

Dues coordenades

Doncs precisament fent atenció a aquestes dues coordenades —la necessitat de conèixer més profundament la doctrina catòlica i la disposició d'escoltar aquella que és conforme al magisteri de l'Església— per això "Balmesiana", que no solament és una entitat ben coneguda i apreciada pels centres intel·lectuals de l'estranger, sinó que a Barcelona és mirada amb tanta estima i respecte per molts, organitza cursos doctrinals.

Tota persona que tingui una cultura mitjana, pot assistir a aquestes classes, sense que sigui necessari matricular-se. Les classes són al vespre: l'una

comença a dos quarts de vuit fins a un quart de nou; i després d'un descans d'uns deu minuts es fa l'altra.

El dilluns les classes són de llengua i literatura catalana; enguany, després d'estudiar el vers i la versificació, es veurà la formació de l'estil i es faran exercicis pràctics. El dimarts es fan classes de filosofia, que començaran aquest any amb unes d'història de la filosofia grega, després una introducció a la filosofia i finalment un petit curs d'introducció a la metafísica. El dijous és la teologia la matèria que ocupa el temps, amb tractats tan interessants com són sobre Jesucrist i sobre la Santíssima Verge. Finalment, el divendres l'exposició de la sagrada escriptura oferirà aquest curs l'explicació de les cartes dels apòstols i l'Apocalipsi.

Molts Assistents

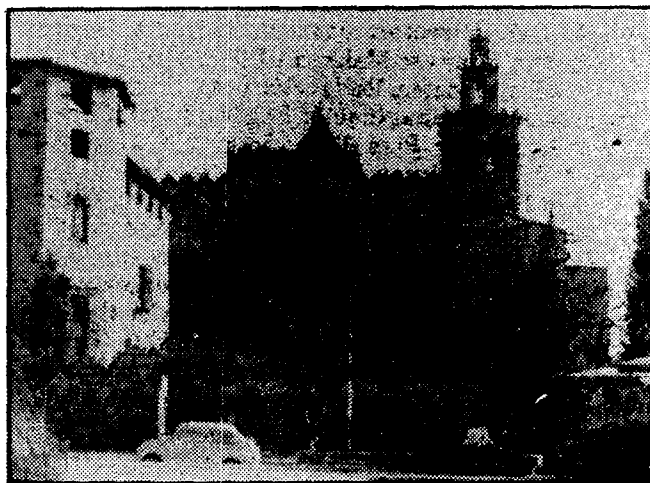
El primer dia de les classes fou el dilluns vint-i-set d'octubre, i continuaran fins al mes de juny. En acabar el curs l'alumne pot demanar un diploma d'assistència; alguns demanen també un certificat de competència en aquestes ciències sagrades que han estudiat.

Són molts els assistents d'aquests cursos que, havent-hi pres part els anys passats, manifesten després la complaença per haver adquirit uns coneixements i uns criteris sobre la seva fe i religió, que si sempre han sigut necessaris, certament ho són molt més en els temps actuals.

Joan Roig Gironella, S.I

En un ambient d'alegria i germanor

Els moviments del món obrer es reuniren a Sant Cugat

Sant Cugat del Vallès.

Un aplec festiu de tots els moviments, comunitats i grups que formen part de la coordinadora de cristians en el món obrer se celebrà a Sant Cugat del Vallès, el dia 26 d'octubre, tal com s'havia previst.

Sota el lema "Fem festa perquè lluitem" s'inicià la jornada a la sala d'actes del Centre Borja, dels jesuïtes. Hi hagué una breu introducció en què es parlà de la finalitat de l'aplec, del que unia els assistents, del sentit de la festa, dels esdeveniments que celebrava Jesús, etc.

Després es llegí un fragment del llibre de l'Exòde que podia ajudar els assistents a il·luminar llur situació i fer-los veure fins on arriba llur compromís: "El Senyor digué a Moïses: He vist l'opressió del meu poble a Egipte i he baixat a alliberar-lo...". A continuació es van presentar dues

escenes que significaven el sentit d'una festa popular.

Després, reunits per grups de divuit a vint-i-cinc persones —unes cinc-cents en total— es va fer un intercanvi on cadascú aportava experiències: Quin sentit donem a la festa? La forma de celebrar els esdeveniments familiars, civils, religiosos, etc., van constituir el gruix de les respostes. A continuació, reunits en assemblea, varen tenir la cloenda del matí amb una celebració litúrgica.

Va ser una jornada completa, inclòs el temps, que va acompanyar amb un sol esplèndid. L'objectiu de "fer festa" es respirà tot el dia en un ambient d'amistat, alegria i germanor. Cal subratllar l'aportació dels joves que enriqueixen els més grans amb els valors que els són propis: dinamisme, creativitat, folklore, etcètera.

En la mort del doctor Rodríguez i Resina

Se'ns ha mort mossèn Andreu Rodríguez i Resina. La seva partença silenciosa i ràpida ens ha sobtat com una fuetada tallant en el fred d'aquest novembre. Perquè la mort d'un ésser estimat és un interrogant visceral i sempre ens sembla inoportuna. Encara no ens acabem de creure que aquest home bo, de cabells arrissats, somriure melangios i mirada lluent, que fins la setmana passada donava classes amb aquell castellà tan precís i aquella agudes a flor de pell, ens hagi deixat.

Però, malgrat tot, passat el primer impacte, ens adonem que per "Mossèn Rodri" la mort era quelcom ben familiar. Hom podria dir que havia arribat a una relació d'amical companyonia amb ella. M'explicaré. Sigui per la pèrdua del seu pare en circumstàncies tràgiques, sigui per la seva arrelada concepció cristiana de l'existència, el fet és que el doctor Rodríguez i Resina vivia profundament el misteri de la mort. Li havia dedicat alguns acurats estudis, i no passava dia que a classe no en fes menció, amb aquella lleu ironia i aquells acudits mesurats i incisius que el caracteritzaven. Sí, la mort se li havia fet cordial, propera, entranyable, amiga. I la mort se l'ha emportat precisament el dia de la seva festa gran, la diada dels difunts, amb caliu de castanyes i llum de crisants.

Mossèn Rodríguez, professor de metafísica a la facultat de Teologia, secció de Sant Pacià, i d'ètica a la de Filosofia i Ciències de l'Educació, de la Universitat Central de Barcelona, era un home molt culte,

que traspuava sensibilitat. Havia aconseguit fer la metafísica falaguera. Amb la seva exquisitesa humana, semblava que ens aclarís les aigües d'aquesta disciplina, perquè el nostre capbussament en ella (així ho descrivia) pogués ser-nos més agradable.

En tornar de les vacances, em deia al pati de la facultat: "Aquest estiu he estat reflexionant sobre la bellesa i he arribat a unes conclusions molt semblants a les de vostè... Ja en parlarem". La seva sapiència era prou modesta per situar-se en un pla d'igualtat amb l'alumne i així ajudar-lo a créixer en la seva mitja llavor. ¿De quines conclusions estètiques em volia parlar "mossèn Rodri" que no es diuen en un pati, a corre-cuita, a la sortida de classes? No ho sé. Però confio que ara, acarat amb la Veritat que cercava, estarà fruit de la Bellesa Absoluta, i des de l'altra riba ens donarà coratge per aprofundir en la nostra vocació. A reveure, mestre amic!

Jaume Aymar i Ragolta

Avisos i comunicats

Barcelona

Centre d'Estudis Pastoral.— Els dimecres 19 i 26 de novembre i 3, 10 i 17 de desembre les 8 a dos quarts de 10 del vespre, al Centre d'Estudis Pastoral, tindrà lloc un curs sobre "Els evangelis de la infància de Jesús", a càrrec de Fermí Casal, professor de la Facultat de Teologia. Inscripcions: Rivadeneyra, 6 4t. Barcelona - 2. Tel. 317 48 58, de 10 a 1 i de 5 a 7.

Els dimarts, 25 de novembre i 2, 9 i 16 de desembre, de les 8 a dos quarts de 10 del vespre, al Centre d'Estudis Pastoral, tindrà lloc un curs sobre "Els consells pastorals", a càrrec de mossèn Joan Batlles. Inscripcions: Rivadeneyra, 6 4t. Barcelona - 2. Tel. 317 48 58, de 10 a 1 i de 5 a 7.

Trobades de joves a Montserrat. Equip Alfa.— Els propers dies 29 i 30 de novembre, tindrà lloc a Sta. Cecília de Montserrat, a 4 km. de l'actual monestir de Montserrat, la segona trobada de l'equip Alfa. El tema és: Paraules... i què més?. Per informació: Monestir de Montserrat - Barcelona - Tel. 835 02 51 i SIPAJ, C./ Caspe, 49 - Barcelona (10). Tel. 226 67 00.

Institut de Teologia i Humanisme. Sala Penyafor.— Els dies 25, 26, 27 i 28 de novembre (de dimarts a divendres), tindrà lloc un curs sobre "Les cartes de Sant Pau als Tessalònicens i de Captivitat, a càrrec del professor Miquel de Burgos, de l'Institut Teolò-

gic de Sevilla. Horari: De 8 a 9,30 de la tarda. Per informació: C./ Bailén, 10, Barcelona - 10. Tel. 246 33 00.

Moviment Sacerdotal Marià.— Cenacle de novembre, dilluns dia 24. De 4 a 5 de la tarda, acte exclusiu per a sacerdots: hi predicarà el P. Domingo Pérez, S.D.B., director de la Casa "Mater Salvatoris" del Tibidabo. De 5 a 6, acte públic en el qual predicarà l'homilia de la Missa concelebrada, Mon. Joan Díes, rector del bisbat de La Seu d'Urgell.

Parròquia del Cor de Maria, Av. St. Antoni Mª Claret, n° 47, Barcelona - 25.— Dies 29 i 30 de novembre: **Recés d'entrada a l'Advent** a la residència "MARE DEL DIVI PASTOR", des de la tarda del dissabte fins a la tarda del diumenge. Serà una jornada de recolliment, d'oració i de revisió per entrar a la litúrgia de l'Advent amb propòsit de conversió i renovellament. Hi haurà celebració penitencial. Qui en faci la inscripció ha d'acceptar de ple l'organització i finalitat del recés. Per informació: Avda. St. Antoni Mª Claret, n° 45, Barcelona - 25. telèfon 258 35 26.

VIC

El proper dia 23 de novembre, a les 5 de la tarda, Festa de Crist Rei, tindrà lloc a la Santa Església Catedral de Vic, una solemne Concelebració Eucarística, en acció de gràcies pels vint-i-cinc anys d'haver estat preconitzat el Dr. Razon Masnou, bisbe titular de la diòcesi de Vic.

Catalunya
Cristiana

Un obsequi
que dura tot l'any

Com a resposta a les necessitats de les Parròquies

Trobades de Formació per als catequistes lleidatans

LLEIDA.- El Secretariat Diocesà de Catequesi de Lleida, ha programat per a aquest curs 1980-81 una sèrie de Trobades de Formació de Catequistes. Les sessions en nombre de vuit responen a un triple bloc de temàtica: teològica, bíblica i de metodologia per a la catequesi.

A propòsit d'aquestes trobades, el Rvd. Josep Anton Lapena, director del Secretariat Diocesà, ha dit: "amb això, hom preten ajudar els catequistes de manera permanent d'acord amb la seva major capacitat i actualització teològica, psicològica, bíblica i de mètode, de vivència cristiana i comunitària amb l'intercanvi d'experiències".

Aquesta és una primera experiència, segueix dient, i hom confia en anys propers per tal d'oferir també cursos d'especialització. Aquestes trobades van directament adreçades als catequistes parroquials i de comunitats que com a tals aconsegueixen un servei a l'evangelització i catequesi de la Comunitat, en la Comunitat i des de la Comunitat.

Les Trobades programades ara, volen ésser una resposta a les necessitats plantejades al Secretariat per algunes parròquies i grups de catequistes. Aquestes trobades sorgeixen de la base. El proper encounter tindrà lloc el dia 9 de desembre i d'aquesta manera cada segon dimarts de mes fins el juny. Les sessions se celebraran als locals de les Missioneres Auxiliars de l'Església, C/ Bruguat 11, 1er-A. Tel. 220 718, Lleida. De quatre a sis de la tarda.

El Secretariat té projectat estudiar la possibilitat de realitzar aquests encontres també als pobles, tot creant "centres comarcals de formació de catequistes".

Torregrossa: homenatge a Mn. Joan Cases

Torregrossa va viure una especial jornada sacerdotal i de solidaritat ciutadana amb l'homenatge VINT ANYS que la localitat va tributar a Mn. Joan Cases Sendrós, rector del poble, el qual es jubilava als seus 77 anys i després de 20 anys llargs de servei a aquesta comunitat.

Més de 200 persones assistiren als actes i hom comptà amb la participació de les agrupacions Orfeó de Borges Blanques i de Torregrossa "Els Rosinyols d'Urgell" i Banda de Cornetes i Timbals.

En nom de la parròquia, el jove Josep Ardiaca i Capell va agrair a Mn. Joan la tasca realitzada en aquests últims anys. Finalment es clogueren els actes amb diversos parlaments, del senyor batlle D. Antoni Falguera Pons i del Sr. Bisbe.

Un cop acabats els actes i després de cantar "L'hora dels Adéus", el públic assistent es traslladà a la sala de la Biblioteca Municipal per a veure els obsequis fets a Mn. Joan, com a testimoni d'agraïment de la seva tasca durant més de 20 anys de rector de Torregrossa.

De l'organització d'aquest homenatge en va tenir cura una comissió participadora integrada per gent dels diversos estaments del poble.

Noces d'or sacerdotals del pare Narcís Monfort

El Pare Narcís Monfort, escolapi, nat a Villafranca del Cid (Castelló) el 19 d'octubre del 1907, ordenat de presbíter el 20 de setembre del 1930, sacerdot-escolapi, va rebre en les seves Noces d'Argent, l'homenatge de nombrosos amics i dels seus germans de congregació.

Els actes jubilaris tingueren lloc a Peralta de la Sal, participant el Pare Monfort en la cerimònia de la Professió Simple de set novicis escolapis. A Peralta de la Sal fou el lloc on també el Pare Narcís va vestir l'hàbit calasanci el 1924.

El pare Monfort, que fou Procurador Vocacional de la província d'Aragó, era molt conegut pel lema de Reconstrucció, Resurrecció i Renovació de la seva revista "Las tres R.R.R." Home de tracte cordial i simpàtic de gran cor, també era conegut com "el capellà de la loteria".

El dia 28 de setembre fou un dia excepcional per a Peralta de la Sal, pàtria de Josep de Calasanz, i per a la Congregació dels Escolapis al celebrar les noccs d'or del pare Narcís i la Professió de set novicis, veritable esperança d'un futur prometedor. L'ahir i l'avui calasanci s'abraçaren en l'avui del 28 de setembre, a Peralta.

Homenatge al Pare Carmel Corbella de Folch

En el marc de les festes patronals del Santuari-Parròquia de Sta. Teresina de l'Infant Jesús va tenir lloc en l'esmen-

tat santuari un sentit homenatge al Rvd. Pare Carmel Corbella de Folch, carmelita descalç, en les seves noccs d'argent en la direcció de la revista "Lluvia de rosas" i seixanta de sacerdot.

En la celebració de l'Eucaristia, en la festa de Sta. Teresina, presidida pel senyor Bisbe de la diòcesi, Mons. Ramon Malla i en la qual va concelebrar el P. Carmel, el senyor Bisbe, després de proclamar

les virtuts i la doctrina de la santa, també va tenir unes paraules de cordialitat i caliu humà per al Pare Carmel.

"Lluvia de rosas" és una revista de publicació bimestral de caire senzill i popular, destinada a propagar la doctrina i devoció a Santa Teresina de l'Infant Jesús. "Lluvia de rosas" arriba a 35 països i compta amb uns 20.000 subscriptors.

Jaume Montaña

El Crist de l'esperança

Fem camí més enllà de la terra, bo i deixant enrera el terme de la vida temporal, i el cor, presoner, enyora l'infinit, la plenitud de la vida, la fruïció de Déu. Es camí d'esperança. I l'esperança el sentit de la vida: pensament i sentiment, tot apunta vers Déu. Tot va més enllà dels sentits. No menysprea ni menysprea la realitat humana de la vida sinó que n'avalua les realitats amb llibertat de cor; no s'hi lliga, sinó que en fa replà per aixecar el vol vers Déu. No cal perdre temps; cada dia que passa és com un vol vers l'eternitat. Es el crit de l'esperança. No és, la nostra, una esperança fingida, aparent, sentimental, que no s'aguanta, sinó la conseqüència de la fe. No és el pa i la sal de la vida de cada dia, el treball, l'estructura social, el confort, sinó que va més enllà de tota il·lusió a flor de terra i "sempre a punt per a donar una resposta a tothom qui us demani la raó de l'esperança que tenim" (1Pe 3:15). Car, com diu l'apòstol Pau, "si l'esperança que tenim posada en Crist no va més enllà d'aquesta vida, som els qui fem més llàstima de tots els homes" (1C 15:19). I com que el Crist morí i resuscità és certíssima la nostra esperança en Ell. Preparats a tot, a aguantar-ho tot fins a les últimes conseqüències: el menyspreu, el martiri, la mort. El donar la cara al perquè vivim de l'esperança més enllà de l'esperança d'aquest món. Els forts vénen de forts, com diu Horaci. I nosaltres ens recolzem en el més fort, el Crist, coronament de la nostra esperança en plenitud de glòria. El cristià és posseïdor i sembrador d'esperança fins esdevenir l'ideal de Sant Pau: "Ja som salvats, però dins una esperança" (Rm 8: 24). I encara: "Que la nostra esperança sigui completa per la força de l'Esperit Sant" (id. 15:13). I en la pregària eucarística: "mentre esperem l'acompliment de la nostra esperança: la manifestació de Jesucrist, el nostre Salvador".

Pere Ribot.

Bisbats i moviments

Mataró: VII Aniversari de "Pueri Cantores"

Ha tingut lloc a l'Església de Santa Maria de Mataró, un concert per celebrar el setè aniversari de la Coral Pueri Cantores d'aquesta ciutat. Al concert, hi participaren la Coral Garbí de Sabadell, dirigida per Ma. Eugènia Castellví; els Pueri Cantores de Balaguer amb l'escolapi Josep Ma. Vidal, fundador també de l'esmentada coral mataronina, i els homenatjats, els "Pueri Cantores" de Mataró, sota la direcció de Lluís Carner. S'interpretaren temes religiosos, cançons populars i peces clàssiques amb un gran èxit.

100 anys del col·legi de les concepcionistes d'Agramunt

El col·legi de les R.R. CONCEPCIONISTES D'AGRAMUNT està de festa. El 4 de juny va entrar el centenari de la seva fundació.

Les Antiques alumnes i agramuntins tots hem de celebrar tan assenyalada efemèride, tot recordant la Fundadora M. Montserrat Pons filla de la nostra terra.

Abans de concloure'l, cap al mes d'abril o maig hem de trobar-nos tots en el nostre bell i estimat Col·legi. Preparem-nos-hi tot fent ambient!

Nomenament de Mn. Dasquens, a Badalona

Durant aquest mes d'Octubre el Bisbe de Barcelona ha nomenat mossèn Jaume Dasquens i Dalmau membre de l'equip sacerdotal de Badalona. Feia cinc mesos que mossèn Dasquens pertanyia a la Parròquia de Sant Josep de Mataró, que dirigeix mossèn Joaquim Monasterio. Mossèn Dasquens que era molt apreciat a la ciutat, treballarà des d'ara en el sector de La Salut-Llefià de Badalona i concretament a les parròquies de Nostra Sra. de la Salut i a la de Sant Antoni del barri de Llefià.

Urgell: intensa activitat del Moviment de Joves

Els joves que integren aquest moviment celebraran dos actes extraordinaris. El dia 16 de novembre al col·legi de la Companyia de Maria de La Seu d'Urgell, tindrà lloc la trobada de pares dels joves. L'èxit de la primera trobada dóna esperances de bons fruits per a aquesta acció.

El dia 6 de desembre, a Santa Maria de Meià, es celebrarà enguany la trobada general de joves. El tema de la reunió serà "La sexualitat" i s'ha demanat la col·laboració del sacerdot i metge Dr. Abel, de l'equip de Sant Joan de Déu.

D'altra banda els organismes diocesans han decidit organitzar una diada d'ajuda a l'església diocesana. Enguany tindrà lloc el dia 16 de novembre. Mitjançant aquesta mateixa publicació informarem sobre les motivacions i finalitats d'aquesta jornada.

Tortellà: objectes antics a favor de les missions

A la parròquia de Santa Maria de Tortellà es celebrà amb molt d'interès el Domund d'aquest any. Tota la segona meitat del mes d'Octubre tingué un remarcant caire missional. Els protagonistes principals, els nois i noies dels cinc grups que constitueixen la catequesi parroquial. Cada grup preparà la manera de viure i fer viure el Domund. A la iniciativa dels grups es deixà la preparació d'uns murals al cancell de l'Església. Uns vint.

La iniciativa mes rellevant la tingué el grup de confirmació que preparà una molt nutrida exposició d'objectes antics recollits d'entre les famílies del poble.

La finalitat fou aconseguir en despertar l'interès dels Tortellencs vers les missions i oferir-los l'oportunitat de fer un donatiu per les necessitats del tercer món. Enhorabona nois i noies del poble de Tortellà.

Fou decapitada una imatge de la Mare de Déu de la Mercè

Salvatjada al carrer Petritxol de Barcelona

BARCELONA.- L'Associació de Veïns del carrer de Petritxol ha expressat la seva més enèrgica protesta pels salvatges actes que tingueren lloc en l'esmentat carrer, la nit del dijous, 30 d'octubre.

Sembla ser que algun ciutadà guiat per l'onada de gamberisme que assoleix la nostra ciutat, va decidir destruir a cops la imatge de la Mare de Déu de la Mercè que es troba al carrer Petritxol.

L'estàtua, que recentment havia estat restaurada, ha aparegut amb el cap mutilat i alguns desperfectes en tot el cos. El nen Jesús que és a la seva falda també ha sofert destrossos.

Es per tot això que els veïns i simpatitzants del carrer, raris ja de les contínues mostres d'incivilització que tenen lloc dia darrera dia al barri, han emprès una campanya de pro-

testa per tal de conscienciar la gran quantitat de ciutadans que passen pel carrer.

Diferents veïns del carrer volgueren fer present de rams de flors a la Verge.

Per a mantenir l'enllaç entre els moviments de joves

Girona: El Servei de Colònies promou una Coordinadora

GIRONA.— El Servei de Colònies del Bisbat de Girona ha col·laborat eficaçment en el desenvolupament de la segona fase de les Jornades de Pastoral diocesana. Concretament, representants seus intervingueren en la redacció de la Proposta 35, que parla de la Pastoral de la Joventut. Aquesta proposta va ser la que va obtenir més vots per part del centenar d'assembleïstes.

Es refereix a la creació, pel present curs, d'una Coordinadora de Moviment de Joventut del nostre Bisbat que mantingui el necessari enllaç entre tots ells. Per això caldrà mantenir contactes amb les entitats i grups de joves que funcionen a les parròquies. De moment, el Bisbat ha realitzat una sèrie d'obres a Casa Carles per a facilitar espai i locals als Moviments juvenils d'Església.

Igualment, cal remarcar que l'equip del Servei de Colònies ha estat també present a les reunions celebrades a Girona per la Taula de Joves i el Consell Municipal de la Joventut, de les quals n'és membre.

Per acabar, el Servei de Colònies ha presentat els comptes del Curs anterior, resultant un total de 877.554 pessetes

en concepte d'ingressos i de 844.442 pts. en concepte de pagaments amb un saldo positiu de 172.775 pts. Cal remarcar que entre els ingressos hi havia una subvenció del Ministeri de Cultura de 236.113 pessetes.

Renovació de la junta

S'ha celebrat al col·legi "Cartaça" l'assemblea anual de Centres Federats del Servei de Colònies i Vacances del Bisbat de Girona. Hi assistiren 52 membres entre Responsables i Monitors que representaven 16 centres, la majoria de parròquies del Bisbat.

Com a punt més important de l'ordre del dia cal remarcar el de la renovació parcial dels càrrecs de l'Equip Diocesà, ja que l'anterior havia acabat el seu mandat. D'acord amb les candidatures presentades es va fer la votació i el nou equip Diocesà va quedar format d'aquesta manera:

Pere Micaló, de Banyoles, President.

Mossèn Enric Plantés, de Girona, Consiliari.

Joan Forasté, de Girona, Secretari.

Vocals: Mercè Vila, d'Amer; Dolors Ribera, de Sarrià de Ter; Montserrat Tresserres,

de Banyoles, Ramon Boadas, d'Hostalric, Pere Fanals, de La Bisbal, i Jordi Trull, de Girona.

A més, es feu un comentari de les activitats i el resum econòmic del curs 1979. Així es comprovà que més de 3.500 infants varen participar en les activitats de les Colònies i Casals d'Estiu, guiats per 380 monitors. Cal remarcar també la col·laboració molt important dels pares, així com les trobades de formació dedicades als monitors i programades per l'Escola d'Esplai i el propi Servei de Colònies.

Finalment es van comentar les properes activitats de cara al nou curs, sobretot pel que fa referència a l'esmentada Escola d'Esplai i l'Equip de Formació del Servei de Colònies. Va participar en l'assemblea el Candidat a la Presidència de la Coordinadora Catalana de la Joventut, Angel Garcia, el qual dedicà uns mots de felicitació i agraïments als responsables. Va cloure l'acte el Delegat Episcopal d'Apostolat Seglar, mossèn Josep Iglesias, afirmant que "els laics tenen una tasca a fer molt important dins l'Església i que cal fer-la amb il·lusió".

M. Caballé

A través d'anuncis laborals

Caritas denuncia una altra mena de prostitució encoberta

BARCELONA.— Caritas Diocesana de Barcelona ve constatant d'entre les persones que reb als seus serveis socials i assistencials que, aprofitant la situació de l'atur laboral que sofreix la nostra societat, persones i organitzacions sense cap mena d'escrúpols, publiquen a la premsa diària reclams publicitaris oferint treball sota la denominació de honorables professions. La constatació, un cop s'entra en contacte personal amb les "empreses" que ofereixen la feina esmentada, és de que s'ofereix una activitat denigrant de cara a la dignitat de les persones, com per exemple la prostitució, activitat d'altra banda prohibida i castigada per l'ordenació jurídica vigent.

Caritas vol denunciar amb fermesa i claretat aquesta trista situació que enganya i empastifa. I ho fa per la seva condició de servei a l'Església per a l'assistència i promoció social de les persones i dels grups que s'hi presenten tot cercant ajut. I vol remarcar l'agreuament de les situacions que acaba de denunciar perquè, apart d'ésser atemptatòries a la dignitat

personal, es presenten amb engany i aprofitant situacions límit que situen a les persones necessitades en una situació dramàtica.

Caritas apel·la la consciència dels creients i de les persones de bona voluntat per a que lluitin i denunciïn, en la mesura de llurs possibilitats, la corrupció que suposa la prostitució encoberta.

(Ve de la pà. 3)

Ventura Gassol no es mereixia dues pàgines

Em sorpren que CC hagi dedicat dues planes a Ventura Gassol. No pretenc descreditar públicament aquest polític. Es de cristià dissimular defectes, especialment quan l'al·ludit és mort. El millor que podia fer, doncs, CC era la publicació d'una breu nota necrològica, i s'ha acabat.

Es cert que cal estar agraït als polítics que com Ventura Gassol salvaren vides i obres d'art en aquell desastre trienni. Però, quin règim democràtic i republicà era aquell que necessitava la influència de tot un ministre per a salvar la vida dels clergues o el romànic de Catalunya? Com a

governants no foren capaços de garantir la llibertat de culte públic ni privat, previst en la Constitució i en l'Estatut.

Ni tots els errors de Franco en la postguerra sobre centralisme, associacions, drets polítics, formes judicials, etc., poden justificar que CC hagi dedicat dues planes a Ventura Gassol, tenint en compte l'escassetat de paper que sofreix el setmanari.

Francesc d'A. Picas.

Sobre l'ermita del Roser de Vallmoll

A CATALUNYA CRISTIANA del 16 al 23 d'agost, en Josep Mª Gavin hi publicà un comentari sobre l'ermita del Roser de Vallmoll, que mereix ser completada amb aquesta breu explicació.

El lector escriu

L'any 1966, Vallmoll commemorà el IV Centenari d'aquella ermita amb actes religiosos i culturals que movilitzaren centenars de devots del Roser. Mossèn Pinyes, historiador i rector de Vallmoll, publicà una documentada història de l'ermita. A l'interior de la capella s'hi aprecia la mà mestra d'En Jujol, deixeble d'En Gaudí. S'hi ha fet una restauració, portada a terme per l'artista local, Joan Farré, dirigida per la filla d'En Jujol.

El terreny per a l'edificació de l'ermita fou donat per la baronesa de Vallmoll, senyora de Boi-

xador, juntament amb un pati per a hostatge de l'ermità i un hort, formant un conjunt agradable, tocant a la carretera de Tarragona a Lleida.

Joan Ferré i Gual.

Demanat un espai

Un seguit d'escriptors al n° 56 de CATALUNYA CRISTIANA em fa demanar-vos un espai. Ja sé que publicant coses així no vendreu pas més setmanaris.

Sobre l'entrevista que feu a l'econom de la parròquia de Sant Marcel, amb motiu de la inauguració del nou temple, us haig de dir que també el Dr. Marcelo González va resoldre gairebé tots els problemes personals íntims del clergat de la

diòcesi, i va nomenar bisbes auxiliars catalans, àdhuc el Dr. Torrella.

Referent al que dieu del bisbat de Girona que ha resolt el problema de l'habitatge construint dos milers de pisos, també el Dr. Gregori Modrego va fer les Vides del Congrés.

Ventura Gassol va salvar (sic) Poblet i Montserrat, però tot i essent catòlic ortodox (sic) en la Plena presidència d'En Companys, va haver d'exiliar-se. En l'entrevista que féreu a Coll i Alentorn, es calla la bestial repressió contra tants religiosos que no van tenir ni partit de defunció perquè no calgué Consell de Guerra.

Ja podeu anar cantant Els Segadors ja, que ens l'han engaltada un altra vegada.

Alfons Bernad López.

CALZADOS

JOSE MAS

Puertaferri, 10
Petritxol, 17
Teléf. 301 68 76
BARCELONA - 2

LONDRES

Fines de semana

De viernes domingo, en avión y hotel incluido

Noviembre y diciembre (excepto Navidad) desde 12.500 Ptas.

Una semana entera

De viernes a jueves o bien de lunes a domingo. Avión y hotel desde 17.500 Ptas.

VIAJES COSMOS

E. Granados, 19
P.º Vallldaura, 266
Granvia, 654
Tel. 254 28 49

COLEGIO SALVADOR

Centro seglar mixto. Parvulario, EGB y BUP Homologado (exámenes mismo colegio)

Media pensión, externado, internado y acompañamiento autocar

Zona alta ciudad, muy saludable

C. Teodoro Rovira, n° 1 (torre) (tocant a Avinguda Tibidabo)
Telèfons 247.01.10

M'OFEREIXO COM A SENYORETA DE COMPANYIA

Per a infants o persona d'edat. Diplomada de la Creu Roja. Coneixements de pediatria i puericultura. TRUCAR AL TELEFON 209 60 37.

Es lloga la rectoria de Sant Pau de la Guardia.

Prou gran, inclús, per una comunitat religiosa. Informació: Parròquia de Castillolí, tel. 803 42 66-13.

PER A BEURE AIGUA SENSE CLOR

demaneu sempre

VITAL DE FOURNIER

Mons. Osés:

Ho afirma l'arquebisbe de València:

"L'Església ha d'impulsar els encontres matrimonials"

OSCA.— Un dels camins que l'Església ha d'impulsar, avui més que mai, és el dels encontres matrimonials, ha dit el bisbe d'Oscar.

Mons. Osés, tot comentant l'encontre de centenars de matrimonis espanyols a Saragossa per tal d'aprofundir en la veritable relació matrimonial personal, en la descoberta de la seva parella, en la projecció d'ambdós en la vida social i apostòlica, escriu: "El sentit cristià, i encara més el simplement humà de l'amor conjugal, ens fan entendre que el matrimoni no pot consistir en l'amor solitari de la parella, la qual cosa acabaria essent un pur egoisme, sinó que ens descobreix que els esposos s'han d'obrir al món i projectar la seva acció envers els altres".

Els bisbes d'Oscar qualifica els encontres matrimonials com a "serveis de gran valor actual" i afegeix: "La incomunicació entre les persones és una de les tasques més greus de la vida moderna i té conseqüències molt especials en el matrimoni. Per aquesta incomunicació, hi ha molts esposos que coexisteixen, però no conviuen; estan junts, però no comparteixen la seva vida, pensaments, sentiments, afectes, projectes. Per culpa d'aquesta incomunicació, hi han veritables divorcis afectius que són la font de la infidelitat conjugal, l'inici de molts fracassos matrimonials irreversibles o la institucionalització definitiva de la rutina dintre la vida de la parella".

"El matrimoni —acaba Mons. Osés— cal que sigui l'expressió d'aquesta comunicació a tots els nivells. Fins i tot el diàleg carnal perd el seu sentit, sinó és l'expressió d'unes actituds que, des del fons més personal, des de l'afecte més íntim, menen a la comunicació dels esposos".

"Els homes del mar, un món marginat i amb un risc continuat"

VALÈNCIA.— Amb motiu del "Dia dels homes de la mar", que va celebrar-se el propassat 9 de novembre, Mons. Roca, arquebisbe de València, va publicar una exhortació pastoral en la qual va destacar la marginació i el risc d'aquests homes i de llurs famílies, a les quals la societat els deu un reconeixement, una gratitud, uns drets.

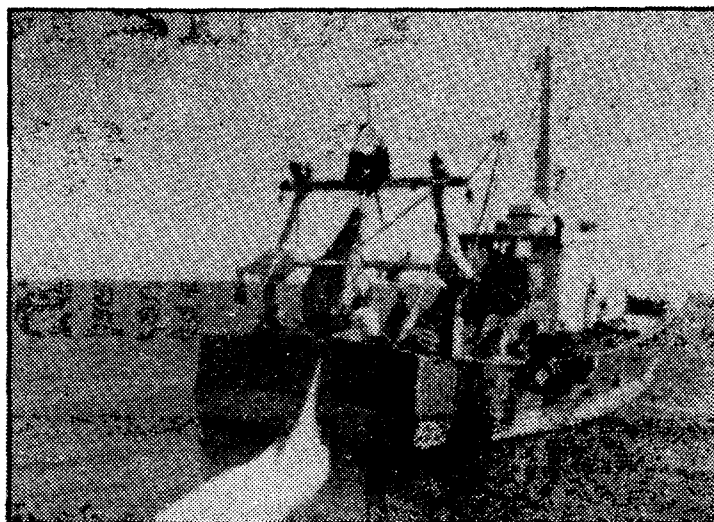
Apropant-se a la vida dels homes de la mar, Mons. Roca hi veu aquestes dures condicions: "L'absència forçada del mitjà normal de vida social deshumanitzada i la de llurs famílies. Resten marginats de les activitats habituals en les quals tots participem en l'àmbit cultural, polític-social i religiós.

TASCA DURA

La seva tasca és dura, ja que aguanten un ritme que no és normal en els homes de terra. Sofreixen els canvis de temps, que fàcilment els provoquen desequilibris psíquics i greus riscos per a la seva vida.

Són obligats a una convivència dins del vaixell, que no sempre és agradable ni fàcil. La seva intimitat personal moltes vegades es veu constreta en compartir amb freqüència un mateix camarot amb quatre o sis companys. Durant les vint-i-quatre hores del dia i tots els dies de navegació, viuen immersos en un mateix ambient, que accentua molt més la monotonia de llur treball.

"Aquesta tasca dura i abnegada —segueix dient Mons. Roca— fins fa poc tenia una

certa seguretat de retorn a port i a la seva família.

HI MANCA SEGURETAT

Però actualment, aquesta seguretat cada dia va minvant. Al perill de les forces del mar, cal afegir-hi ara el dels segrestaments i atacs, dels quals cada dia ens informen els mitjans de

comunicació social. Vaixells segrestats, després rescatats a base de milions, ametrallats, destrossant vides d'homes que no tenen altre delictes que el de la seva feina honrada per a guanyar el pa de llurs famílies, són notícies de primera plana amb massa freqüència i no podem pas oblidar que darrera

d'aquests homes hi ha quasi sempre una esposa, una mare, uns fills, una promesa".

A aquests problemes vol fer front, dins de les seves possibilitats, la Jornada que va celebrar-se el 9 de novembre: "Contribuir a crear un ambient és ajudar a que les coses canviïn. Des de les exigències de fe i caritat, hem de pregar per unes ordenacions jurídiques internacionals que solucionin aquests greus problemes. Ens hem de sentir compromesos en la col·laboració per tal de construir un món en el qual es realitzi el Regne de pau, de justícia i d'amor, que el Crist ha portat als homes.

Això és el que pretén aquesta "Jornada dels homes de la mar", que vol deixar escoltar la veu d'aquest moviment d'Església que és l'Apostolat de la Mar, que viu prop de la família marinera, en mig d'ella, i vol aportar el seu humil gra de sorra en la tasca de crear un món de la mar més just i més humà.

Teletips

Bisbes-religiosos, unes relacions a estudi

La Comissió mixta bisbes-religiosos tindrà la seva Assemblea Plenària els dies 6 i 7 de novembre. El tema principal de la reunió serà l'estudi del mètode a seguir per al tractament de les relacions entre bisbes i religiosos en la propera Assemblea Plenària de la Conferència Episcopal, que tindrà lloc del 24 al 29 de novembre.

Les relacions entre bisbes i religiosos, que s'han de fonamentar en el document "Mutuae relationes", publicat per la Santa Seu el 1978, seran estudiades pels bisbes espanyols, a la vista de tres documents: un, elaborat per l'Oficina de Sociologia de l'Església, que analitza la situació actual amb tota la seva problemàtica entre bisbes i religiosos; un altre, de tipus doctrinal, que recull els principis que han d'il·luminar aquestes relacions, i un tercer, en el qual s'hi aporten els afers operatius, a través dels quals les relacions bisbes-religiosos siguin eficaces.

Caritas ajuda els damnificats estrangers

Amb motiu de l'últim terratrèmol d'El Asnam (Algèria), Caritas Espanyola informa dels dos carregaments, que ha enviat, en avió, a Algèria per tal de posar remei a les primeres necessitats. Tot això per un total de quasi tres milions de pessetes. Dins del marc de solidaritat, l'informe de Caritas destaca les aportacions de les diferents Caritas europees, demostrant amb això que el cor humà —malgrat estar acostumat a la commoció de la violència i la mort— no estava perdut.

En els darrers anys (1974-1980) Caritas Espanyola ha distribuït, tot ajudant altres països, més de 460 milions de pessetes tant en ajuts urgents com en ajuts de reconstrucció. No obstant, l'informe remarca que les dades deixen entreveure una certa disminució d'aportacions que coincideix amb l'actual problemàtica econòmica de la societat espanyola.

Un museu del Rosari a Huelva

El Papa Joan Pau II ha fet arribar, a través de la Secretaria d'Estat del Vaticà, un rosari per al Museu del Sant Rosari de la localitat serrana onubense d'Aroche.

El paquet anava acompanyat d'una carta de la secretaria d'Estat del Vaticà, en la qual s'atorga una benedicció papal especial per aquest museu.

Entre el quasi miler de rosaris que hi ha en aquest museu, s'hi poden veure els que foren enviats pel papa Joan XXIII, el Rei d'Es-

panya, don Joan Carles, caps d'Estat i personalitats d'arreu del món.

Els dominics tornen a Múrcia

D'ançà que en la desamortització del 1835 els dominics perderen el convent i l'Església de Sant Domènec de Múrcia, no hi ha hagut cap comunitat de dominics a la capital del Segura fins ara que s'acaba d'inaugurar oficialment el nou edifici i ja funciona la comunitat de Sant Domènec.

D'ençà d'el 1265, els frares predicadors tenien convent a Múrcia, fundat per Alfons X el Savi, amb una finalitat molt concreta: el servei doctrinal i evangelització de les terres conquerides. Sant Ramon de Penyafort, tercer general de l'Orde, va fundar l'escola d'àrab, per tal de capacitar els religiosos que després anirien al nord d'Àfrica a predicar als musulmans.

Els ex-alcohòlics es reuniren a Lugo

S'han reunit a Lugo els representants i membres de les Associacions d'Alcohòlics Rehabilitats de les zones Centre-Nord-oest pertanyents a la Federació Nacional. Hi van participar 170 ex-alcohòlics, amb llurs equips tècnics, de Madrid, Valladolid, Avila, León, Salamanca, Palència, Ponferrada, Astorga, La Coruña, Lugo i d'altres poblacions. L'acte fou presidit pel President Nacional, Heliodoro Ordás. El Dr. Bombín, de Valladolid, va parlar del tema "Funció de l'equip tècnic en les Associacions"; presentaren comunicacions els equips de Madrid i Avila. Es nomenà la nova Junta Directiva i s'assenyalà Madrid com a seu de la propera reunió per al mes de desembre.

Va cloure l'acte, l'assistència de les autoritats provincials, el bisbe de Lugo, Mons. Gómez González, referent-se al motiu d'"alegria i esperança que suposa per a la humanitat l'esforç d'uns homes i dones que han estat capaços d'alliberar-se d'aquesta malaltia de la nostra època".

Objectius pastorals per a aquest curs a Saragossa

L'arquebisbe de Saragossa, Mons. Yanes, ha adreçat a tots els sacerdots de la diòcesi i als agents de pastoral, una exhortació, que consta de dotze pàgines, en la qual esmenta els objectius preferents per a aquest curs:

Aquestes són les prioritats: Catequesi i ensenyament religiós a l'escola; les vocacions sacerdotals i religioses, apostolat seglar, especialment en relació amb la joventut i la família; la pastoral litúrgica, amb especial esment en l'estimació del "Dia del Senyor" i dels sagraments de la penitència i confirmació".

Avet per a ellas,
Set per a ells
i comfort per a tots.

Interiors molt Comfortables

Gairebé tots hem sentit a parlar de diferents sectes religioses que ens parlen d'una nova vida, de la salvació real, d'un trencament amb la societat. CATALUNYA CRISTIANA ha volgut saber què hi havia darrera d'alguns d'aquests grups, i quina funció compleixen. Ens hem posat en contacte amb especialistes en el tema, amb persones que d'una manera o altre han tingut alguna mena de relació amb aquestes societats fantames.

Els membres d'aquestes comunitats estan com hipnotitzats.

Els "Hare Krisna", els "Nens de Déu", coneguda ara com "La Família de l'amor" i els "Moon" són tres agrupacions religioses de les quals tots hem sentit a parlar una vegada o altra. Es troben en els carrers de les ciutats una mica populoses, a les sortides del metro o a qualsevol punt estratègic on passi força públic.

Entre les diferents sectes trobem algunes característiques comunes. Tot i que hi ha variacions de forma, en el fons s'observen moltes similituds. S'ha de dir que l'objectiu final de totes elles és lucratiu, es tracta de recollir la màxima quantitat de diners. I el negoci raja. Una majoria treballa per a un grup selecte que mou amb gran habilitat totes les peces del tauler. Es una empresa que no pot pas ensorrar-se. No s'han de pagar els treballadors, ni la Seguretat Social, ni impostos. D'altres trets comuns que anirem observant són la despersonalització absoluta dels fidels que s'integren en aquestes comunitats amb el profund rentat de cervell que se'ls fa, la negació del treball intel·lectual, la submissió total al cap de la comunitat.

JOVENTUT DESENCISADA

Les sectes assumeixen una sèrie de valors contraculturals que accepta perfectament un sector de la joventut, desencisat i avorrit de la nostra societat. Evidentment les persones que passen una crisi són més sensibles a la crida d'aquestes comunitats. Volen trobar una sortida a la seva vida. El més trist del cas és que una vegada s'entra en una d'aquestes organitzacions és molt difícil sortir-ne. El procés de mentalit-

zació és profund, costa de reintegrar aquestes persones a la societat. S'ha de reconèixer que les sectes compten amb autèntics especialistes en psicologia i psiquiatria. Quan algun dels fidels decideix sortir d'aquest món, tancat i manipulat, pateix veritablement. Està com drogat psíquicament. Queda ben poca cosa de la persona que era. La seva reinserció en el món es fa bastant difícil. En el nostre país no hi ha psicòlegs que estiguin preparats per a tractar aquestes persones. Se'ls ha de fer un tractament a l'inversa de quan entren a la comunitat. Això ja s'ha començat a fer als Estats Units amb força d'èxit.

A Catalunya, però, s'ha començat a fer alguna cosa per tal de defensar i informar els nois que surten d'aquestes sectes. S'ha constituït l'"Associació pro-joventut" amb aquesta finalitat. També es vol portar a terme una campanya de sensibilització i informació pública a fi i efecte de que tothom estigui perfectament assabentat de la funció que realitza la majoria d'aquestes organitzacions. La tasca que ha portat a terme aquesta Associació sembla que ha començat a donar els seus fruits perquè en els darrers mesos s'observa com una desbandada general d'aquest tipus de gent. Han vist que aquí el negoci no era tan rendible com ells volien i han viatjat cap a d'altres indrets, com per exemple Madrid, que sembla que és una ciutat on les recapitacions són molt bones.

HARE KRISNA

Aquesta secta és coneguda internacionalment amb el nom de "Societat Internacional per la consciència de Hare Krisna".

En molts casos la seva finalitat és fer diners

Les sectes religioses, una enganyifa per als joves

Un grup de dirigents mou tot el moviment, enriquint-se a causa de la bona fe dels fidels

El rentat de cervell és total. Hom nega el dret al treball intel·lectual

Quan hom entra en aquest món, és molt difícil sortir-ne

Assumpció d'una sèrie de valors contraculturals

Va ser fundada per Bhaktivedanta Swami Ppabhupada. Aquest personatge ve néixer a Calcuta l'any 1896 i morí el 1977 a Londres. Estudià anglès, filosofia i ciències econòmiques a la Universitat de Calcuta i participà d'una manera molt activa en el moviment d'independència del 1922. L'any 1965 rebé l'ajut econòmic del propietari d'una importantíssima companyia marítima, Sami Prabhupada, la qual cosa li permeté de desplaçar-se a Nova York on fundà un moviment que avui dia té una incidència molt important

a tot el món. Hom calcula més de deu mil adeptes als Estats Units i més de cinc mil repartits en diferents països.

Aquest grup es proposa d'il·luminar espiritualment a totes les persones que decideixen donar-se a Krisna. A més, es tacta de difondre aquest amor i doctrina.

PRINCIPIS DELS HARE KRISNA

Evidentment es pot estar o no d'acord amb el ritme de vida que porten els membres de l'agrupació, perquè s'ha de dir

que alguns principis de la seva doctrina poden ser vàlids. Amb el que no és pot estar d'acord és amb la manipulació que pateixen els adeptes sense adonar-se'n, la utilització que se'n fa. Els Hare Krisna tenen una sèrie de principis inamovibles:

—Prohibició de fumar i de beure. Els medicaments només són tolerats quan és estrictament necessari.

—No es permeten els jocs d'atzar. No es pot perdre el temps. Els membres de la secta no poden parlar de res més que no sigui l'ensenyament de Krisna, i han de portar una vida ascètica molt estricta.

—El règim alimentari és molt sever. No es menja ni carn, ni peix, ni ous.

Un dia normal per els Krisna es desenvolupa d'aquesta manera: S'alcen molt d'hora, a les 4 del matí. Després d'una dutxa freda, ballen i resen fins a les 8, hora en què esmorzen. Pels voltants de les 9 surten al carrer fins a les 9 del vespre. Es passen tot el dia sense menjar. Cada membre té la obligació de portar unes 17 mil pessetes diàriament. Hom calcula que a Espanya cada any els Krisna recaptin uns 200 milions de pessetes netes, amb la qual cosa es demostra que el negoci de la mendicitat és dels més lucratiu.

Es fàcil distingir els Krisna quan van pel carrer. Porten el cap pelat. Sempre fan fressa i són bastant impertinents. No tenen capacitat per al diàleg. Van pel món com hipnotitzats. Estàn com negitoses, principalment a causa del règim alimentari que porten, molt estimulants i molt poc equilibrats.

Swami Prabhupada, dirigent dels Hare Krisna.

ESTADIS D'INICIACIO

Abans que una persona estigui plenament integrada dins la Comunitat, ha de passar per diferents estadis d'iniciació. Durant un cert temps, aproximadament sis mesos, ha d'estar al servei del temple. Més endavant passa per una altra cerimònia d'iniciació. En tot aquest temps, previ a la integració.

gració definitiva, es bombardeja els adeptes amb el missatge de Krisna. Que n'estan de carregats de bona fe tots aquests fidels! S'ho empassen tot. Han trobat la veritat, un sentit a la seva vida. Malauradament no tenen consciència de la manipulació de què són objecte.

La dona dins del grup pateix una discriminació evident. Se li encarreguen les tasques domèstiques i que serveixi l'home. Tampoc no es pot dir que tinguin més bona sort els infants que neixen a la comunitat. Amb l'alimentació que porten no poden créixer valents.

Gairebé és difícil de creure, però els membres d'aquesta secta, la base, no poden decidir per ells mateixos amb qui s'aparellen. Aquesta qüestió, que evidentment és molt personal, l'assumeixen els caps de comunitat. Adhuc els diuen els moments per a tenir relacions. El dirigisme és total. No es deixa opció que la persona pugui actuar segons els seus criteris. Se li anul·la la personalitat, perquè no interessa gaire que pensi.

La ruptura amb el món és total. Als Hare no els interessa absolutament res del que succeeix a l'exterior, perquè se'ls ha inculcat la idea que la seva vida fora del temple no té sentit. Han estat pressionats d'una manera constant i discreta per a mentalitzar-los que no poden estimar i servir Déu fora del temple. Reben una formació exclusivament religiosa, intensiva, manipuladora, radical, la qual cosa fa que aquestes persones no tinguin cap mena de perspectiva exterior.

EXPLOTACIO AGRICOLA

A Espanya el negoci els deu haver sortit bastant bé Brihuega haver sortit bastant bé. D'altra manera no haurien comprat una granja a Brihuega (Guadalajara), que els costà 180 milions de pessetes i que té una extensió de 300 hectàrees. L'explotació d'aquesta finca surt baratíssima als dirigents de la secta, que són els que en treuen profit. Una mà d'obra més barata és difícil de trobar.

També han muntat d'altres negocis, com un restaurant vegetarià situat als baixos d'un temple del carrer de Velázquez, de Madrid. Com és sabut, no paguen impostos per tractar-se d'una comunitat religiosa. Podríem parlar també de l'empresa "Espiritual Skai" que importa teixits indis, sedes, pintures naturals, etc.

"LA FAMILIA DE L'AMOR"

Abans eren coneguts com "Els Nens de Déu". S'han canviat el nom, potser perquè comenaven a ser massa coneguts i calia pendre una mesura preventiva. A diferència dels Hare, no estan legalitzats.

Aquest moviment fou fundat l'any 1968 per Moisès David, un predicador nord-americà.

Reunió multitudinària dels "Moon"

Sun Myung Moon, un coreà que s'ha fet mil·lionari gràcies a la secta Moon.

El seu nom autèntic és David Berg. La ideologia que tenen assegura que volen fer el bé, viure en comunitat, etc. Tot molt bonic a nivell teòric, però en el fons l'objectiu que persegueix la minoria dirigent no és

altre que fer unes bones recaptações de diners. Els membres d'aquesta agrupació viuen en petites colònies que són independents. No admeten la monogàmia, els fills són de tothom. Van vestits nor-

malment i, a diferència dels Hare, porten un règim alimentari mínimament racional.

"La Família de l'amor" reparteix paperets pel carrer a fi i efecte de fer-se amb més adeptes. També en tenen d'altres que són només de circulació interior. CATALUNYA CRISTIANA té alguns d'aquests escrits amb fotos que no reproduïm per no ferir la susceptibilitat dels nostres lectors. Són autèntica pornografia. Cal dir clarament que aquesta secta és una prostitució encoberta, tant d'homes com de dones. La major part dels diners que recapten procedeixen d'aquesta activitat.

En moltes d'aquestes cartes, Moisès David es pronuncia a favor de l'incest, nega la santedat del matrimoni i es mostra clarament contrari a la família. El lema és créixer. Una vegada una noia de 14 anys explicà a la policia que quan estava dins la secta l'havien violat moltes vegades els dirigents i que ella es rebel·là. Aleshores Moisès David li digué que havia de procurar de donar criatures a la comunitat, segons l'ordre de Déu que diu "creixeu i multipliqueu-vos" per tal d'engrandir la seva família.

Els dirigents de la secta escalfen el cap als seus afiliats per tal que segueixin les directrius que ells volen. Ho veiem clarament en un dels paràgrafs d'una de les cartes de circulació, que diu:

"Escolteu bé, noies, escriu Moisès: cal que els vostres objectius no siguin pas els joves barbuts o els hippies. Nosaltres volem homes de trenta a seixanta anys, que tenen diners i poder i ens poden ajudar. Hem d'estar amb contacte amb homes influents. Volem noies que estimin els homes madurs". Les noies es converteixen en esclaves per l'amor a Déu, estan mentalitzades per a lliurar-se a qualsevol que tingui diners, per amor a la divinitat.

MOON, LA SECTA DE LA UNIFICACIO

Aquesta comunitat va ser fundada per un coreà, Moonson-Myong, nascut el 6 de gener del 1920 a Sang-sa-ri. L'any 1936 confessà que havia tingut una revelació especial i que estava destinat a complir una missió especial. Moon es presentà com a salvador de la humanitat i afirmava que havia estat escollit per a aquesta missió pel mateix Jesucrist.

Tots aquells que s'apunten a la secta han de fer donació dels seus béns a la comunitat i seguir la rígida disciplina del grup. Tot sigui per a construir un món nou, sota la direcció de Moon, un home hàbil, manipulador, que s'ha enriquit d'una manera extraordinària gràcies a la secta. La venda de fulls és un bon sistema per a fer diners. A poc a poc, Moon ha format un autèntic imperi econòmic. La secta té moltes empreses, les quals no coneixen els conflictes laborals i una rendibilitat indubtable. Moon disposa d'un avió particular, un iot, uns quants Rolls Royce i una assignació anual de prop de 500 milions de pessetes. Els fidels pronuncien frases com aquesta: "avui sortirem al carrer, pare Moon, i et portarem tots els diners que poguem perquè puguis unificar el món per a Déu".

Un dels trets més característics de la secta és el seu claríssim anticomunisme. Per ells, el bé s'identifica amb el món occidental i cristià, i el mal amb el món comunista, que és Satan. A les campanyes electorals de diferents països s'ha observat com la secta donava suport als grups més reaccionaris; adhuc s'ha parlat que la secta mateixa estava abonada per importants dirigents polítics del món occidental, que s'aprofiten de tots els mitjans per portar a terme una lluita contra el comunisme fins a les últimes conseqüències.

En la lluita propagandística

Guerra Iraq-Iran: La religió hi pren un lloc important

BEIRUT.— La religió sembla que agafa un paper important en la guerra de propaganda que actualment fan l'Iraq i l'Iraq paral·lelament a les operacions militars. Cada país acusa l'altre d'infidelitat a Déu, segons que subratllen els observadors de Beirut.

Mentre la premsa iraniana continua acusant els dirigents baasistes de Bagdad de perseguir el xiïtes, la premsa iraquiana escomet els dirigents mazdeans (seguidors de l'antiga religió de Pèrsia) de Teheran.

AFLAK, FRANCMAÇÓ?

En la seva intervenció davant el consell de seguretat de l'ONU, el primer ministre iranià, Mohamed Ali Radjai, havia acusat públicament el fundador i secretari general del partit Baas —Michel Aflak, cristià de confessió greco-ortodoxa— de ser francmaçó.

Per la seva banda, el president Saddam Hussein —que ha fet una visita a Kerbala, lloc sant xiïta— ha fet una crida contra el règim de la "djahiliyya" (la "ignorància" o període anterior a la revelació del Profeta) a l'Iran.

A més de les armes, fereixen les acusacions d'irreligiositat

Aquests darrers dies els corresponents estrangers a l'Iraq han fet notar l'aparició d'un altre cartell: sobre un fons de la bandera iraquiana, un senzill eslògan: "allahou akbar" (Déu és el més gran). A més, han pogut veure que, al costat de retrats del president Saddam Hussein vestit de mariscal o

els seus rengles hi hagi un nombre important de cristians.

REVOLUCIÓ ISLAMICA

Al costat de temes de nacionalisme àrab, el tema religiós té per l'Iraq una significació particular: malgrat l'expulsió de molts milers de súbdits iranians o d'origen iranià la primavera passada, el govern iraquí s'esforça a neutralitzar l'impacte eventual de les idees de la "revolució islàmica" de l'Iran sobre la minoria xiïta de l'Iraq. Els corresponents han pogut notar sobre això que, si bé els bombardeigs aeris iranians no han respectat Bagdad i el Kurdistan (de població sunnita), sempre han respectat el sud de l'Iraq (de majoria xiïta) a part dels objectius estrictament econòmics.

Però, en denunciar al seu torn "el règim imperial racista i ateu" que "ha fet aliats seus als partidaris del règim imperial mazdeà", la propaganda iraquiana recorda que l'Iran també té minories que no estan d'acord, ni que sigui sota el nom d'una "revolució islàmica", amb la perpetuació del règim centralitzador de Teheran.

amb uniforme de combat i amb el keffieh al cap, es pot veure sovint la foto del president com un senzill creient agenollat sobre la catifa de pregària. Això fa recordar bé que l'Iraq també és un país musulmà, malgrat que la doctrina baas estigui inspirada en idees laiques i en

Un nou pas cap a la solució

Cas Lefèbvre: El cardenal Ratzinger farà de mitjancer

MUNIC.— El cardenal Ratzinger, arquebisbe de Munic i Freising, opina que hi ha oportunitats reals per a una sortida feliç en el cas Lefèbvre. En adreçar-se als periodistes de Munic, el cardenal Ratzinger parlà d'una entrevista que se celebrà recentment a Roma. Hi eren presents el mateix cardenal Ratzinger, el cardenal Hyacinthe Thiaudoum —en altre temps alumne de monsenyor Lefèbvre i després successor seu com a arquebisbe de Dakar—, monsenyor Marcel Lefèbvre i el superior del seminari major de monsenyor Marcel Lefèbvre i el superior del seminari major de monsenyor Lefèbvre a Albano, prop de Roma.

El cardenal Ratzinger no va fer cap escarafall del seu paper de mitjancer: "Si es pot evitar un cisma, cal fer-ho. Si no s'evita, més tard caldrà encetar un diàleg ecumènic per tal d'intentar un acostament", afegí. L'entrevista fou "molt intensa". La discussió es va fonamentar en el text presentat per

monsenyor Lefèbvre, que ha de servir per a l'obra de reconciliació.

El cardenal va fer avinent que aquesta entrevista suscita certament l'esperança, malgrat que romanguin alguns problemes. Entre els factors que susciten l'esperança, el cardenal Ratzinger esmentà: monsenyor Lefèbvre declarà que està disposat a tancar cases del seu moviment si els bisbes ho desitgen (això, evidentment, en cas de reconciliació); monsenyor Lefèbvre està disposat a reconèixer la validesa de la missa tal com la reformà Pau VI; també està disposat a reconèixer la interpretació que fa del concili Vaticà II el papa Joan Pau II, o sigui dins la unitat de la tradició catòlica. Després d'aquesta entrevista no s'ha pogut obtenir una concordança dels punts de vista. El cardenal Ratzinger observà que "en aquest moment no veig com es pot arribar ràpidament a una solució positiva. Romanen alguns problemes que encara no s'han solucionat".

Anuari estadístic de l'Església

Les reduccions a l'estat laical disminueixen progressivament

De les estadístiques publicades en la darrera edició de l'anuari de l'Església es dedueix que minva el nombre de capellans que deixen el sacerdoci de fet, comptant-hi els qui han deixat el sacerdoci sense dispensa. El 1973 se'n van comptar 3.690, mentre el 1978 només foren 2.037. Les vocacions han augmentat: del 1975 ençà, després d'una temporada de veritable "sequera", hi ha hagut un augment d'un 4,2%. El 1975 hi havia 60.670 estudiants que aspiraven al sacerdoci; el 1978 eren 62.670. Aquesta fluctuació es reparteix així: Àfrica 28,2%; Àsia 9,9%; Amèrica 8,8%; Europa - 5,3%; Oceania - 23,1%.

A final del l'any 1978 s'han comptat prop de 750 milions de catòlics batejats. Corresponen aproximadament a un 18% de la població mundial. Els catòlics tenen aquests percentatges en els diferents continents: Amèrica 62,1% de la població; Europa 39,6%; Oceania 25,3%; Àfrica 12,4%; Àsia 2,3%.

Ha calgut adaptar les estructures a aquests augments. En relació amb l'any 1973, el nombre de les diòcesis ha augmentat en un 3,5% l'any 1978; el de les parròquies, en un 2,6%; i el de les missions, en un 14,7%. Es tracta de dades de diòcesis amb les quals és possible de tenir contactes

Teletips

Impostos i integristes a Israel

Uns fulls, distribuïts aquests darrers dies als barris religiosos ortodoxos de Jerusalem, menen a la lluita contra els inspectors d'impostos "als quals els és lícit matar sense haver d'ésser jutjats per això".

Moltes investigacions efectuades en aquests barris pel tresor han estat eliminades pels avalotadors, segons informa la ràdio israelita; els religiosos ortodoxos refusen portar llibres de comptes o, en cas de portar-los, de sotmetre'ls a investigació.

Els fulls inviten a la rebel·lió contra "aquets agents de Satan, aquests bandolers armats que es fiquen per tot arreu".

Oficina ecumènica per tal d'ajudar els presos polítics

Com a conseqüència del cop militar del general Luís García Meza, que enderrocà el govern de la president Lidia Gueiler, les esglésies protestants i catòliques de Bolívia, han creat una Oficina d'Assistència Humanitària per tal d'ajudar els presos polítics i llurs famílies.

Tot i que el govern va admetre tenir al voltant de 500 presos polítics, fonts fidedignes diuen que n'hi havia uns 2.000, la majoria a La Paz. Diverses ambaixades van oferir asil polític a quasi 200 persones. Un nombre indeterminat són a la clandestinitat o han desaparegut.

Traduccions de la Bíblia a 160 llengües

La Societat Bíblica va celebrar el seu consell mundial a Thailandia, amb el tema "Una Bíblia oberta a tothom". En aquesta reunió hom informà que actualment s'està traduint l'Antic i el Nou Testament a 160 llengües.

25 ordenacions a les Filipines

Al Seminari de Sant Josep de Quezón, Filipines, 23 seminaristes han rebut l'ordenació sacerdotal. És la més nombrosa ordenació que ha tingut lloc en l'esmentat Seminari, en els 65 anys de la seva existència d'ençà que es va establir el 1915. (184-80).

Xina: L'església catòlica demana llibertat d'acció

El bisbe Fu Tieh Shan, de Pequín, ha fet unes interessants declaracions sobre les noves perspectives de l'Associació Patriòtica de Catòlics Xinesos, vinculada, com ja se sap, al govern comunista de Xina Popular. Aquesta organització manté la tesi de la seva independència referent a la Santa Seu i hom la considera amb moltes reserves per la major part dels catòlics xinesos, la xifra dels quals es calcula aproximadament en 2.500.000. El bisbe Fu Tieh Shan, vinculat a l'Associació Patriòtica de Catòlics Xinesos, ha fet referència a la recent constitució de la conferència de bisbes catòlics xinesos, que compta amb 33 membres, però que es troba separada de la Santa Seu.

JOE-Di

JOGUINES EDUCATIVES

Arquitectures
Trens
Dòmínos
Puzzles color
Desmuntables
Encaixos

C/. Toll s/n. Tel: 859 13 11 St.
Vicenç de Torelló. Barcelona

INSTITUT CULTURAL FEMENI

Club ocupacional
Per a insuficients mentals a partir de 70 graus

Aprenentat d'un ofici: costura, ceràmica, etc.
Repàs de cultura general, lectura, escriptura, aritmètica
Expressió corporal: sessions de psicomotricitat
Dinàmica de grup - Psicodrama, etc.

A partir del 3 de Novembre
Informes a l'Institut Cultural Femeni

Muntaner 31, pral. i Gran Via 602-2.º - T. 254 74 71

Ha estat notícia

CATALUNYA

Jordi Pujol presenta el programa econòmic

"El pressupost de la Generalitat per l'any 1981 serà d'uns 80.000 a 90.000 milions de pessetes. Això serà un salt substancial del pressupost dels 1.600 milions que hi havia en l'actualitat, xifra del tot ridícula", ha manifestat el president de la Generalitat, Jordi Pujol, en el seu discurs de presentació del Programa d'Actuació Econòmica de la Generalitat davant el Parlament.

Jordi Pujol ha recordat que els pressupostos de la Generalitat són "oberts" i no és pas possible donar xifres exactes, ja que estan condicionats a una sèrie de traspasos -i de les seves respectives partides pressupostàries- que tindran lloc els propers mesos.

Catalunya en el Congrés Mundial de Cooperació

El cooperativisme català ha tingut una nombrosa representació en el Congrés Mundial de Cooperació, celebrat a Moscou, organitzat per Aliança Cooperativista Internacional. Després d'una absència de més de quaranta anys d'aquestes reunions i de no establir contacte directe amb els dirigents dels moviments d'aquesta activitat, a nivell europeu i llatí-americà, en aquesta ocasió, la participació del grup de compatriotes en les tasques del Congrés ha promogut la propera visita a Espanya d'una comissió de l'A.C.I. per tal d'estudiar-ne l'adhesió del nostre país.

Reducció de programes catalans a Televisió

En contra del que fins ara s'ha dit durant l'últim trimestre d'enguany, hom ofereix menys televisió catalana que en el mateix període de temps del 1981. Examinada l'actual programació del circuit català en ambos canals, el resultat confirma que ara, el temps total d'emissió és lleugerament inferior que abans.

Cal dir que, si ho comparem amb el tercer trimestre, sí que veritablement hi ha un augment, però l'estiu passat es suprimiren força programes. En canvi, si ens atenim a dades del 1978, hi ha hagut un descens en quant a nombre de programes i en quant a hores d'emissió.

Carol critica l'administració per descontrol sanitari

El conseller d'Agricultura ha culpats l'Administració central de no fer complir la normativa sanitària. "L'Administració central no ha fet complir la normativa sanitària per tal d'eradicar la pesta porcina, si no, no s'explica que durant quinze anys ho s'hagi pogut resoldre aquest problema que impedeix exportar carn fresca o productes manufacturats a Europa i els Estats Units", manifestà el conseller d'Agricultura, Agustí Carol, en l'acte d'inauguració d'INCOPORC II, fira monogràfica dedicada a la industrialització i comercialització del bestiar porcí.

El senyor Carol ha afirmat que, el pròxim mes de març, la

conselleria espera tenir totes les competències, àdhuc la producció i sanitat agrícola i ramadera. "El meu departament té ja elaborada una normativa, que farà complir, en quant a sanitat animal i amb l'objectiu d'eliminar la pesta porcina. Fins ara, en aquesta qüestió, hi ha hagut molt de paternalisme".

Metro i autobús poden pujar un 20 per cent el 1981

Els tècnics de les companyies municipals del "metro" i autobús han presentat una proposta d'augment de les tarifes dels transports públics del 20 per cent que, en cas d'acceptar-se, es portaria a terme a partir de l'abril del proper any.

El batlle i els partits polítics que formen part del Govern municipal, estan estudiant a hores d'ara, aquesta possibilitat.

La decisió política és important, perquè, segons quina sigui, els déficits d'amb dues companyies a finals del 1981 seran més o menys elevats.

ESPANYA

Finances reclama a un milió i mig de defraudadors

El ministeri de Finances requerirà per escrit i sembla que en dates properes, el milió i mig d'espanyols que no han declarat perquè presentin aquesta declaració sobre la renda, segons informaven fonts acostades a aquest departament ministerial. El ministeri no espera, però, que declari totes aquestes persones que, encara no ho han fet, sinó solament cinc-centes mil, amb la qual cosa les declaracions sobre la renda de l'any 1980, és a dir, les que es faran l'any 1981 ultrapassarien els sis milions. Segons el ministeri, Barcelona és un dels llocs on s'han fet menys declaracions en relació amb el nombre d'habitants.

García Díez creu que el 1980 no s'acabarà tan malament com hom preveia inicialment

El ministre d'Economia i Comerç, senyor García Díez, va dir a Segovia que per a finals d'aquest any hi haurà una creixença lleugerament positiva en l'economia.

"Ja no tornarem a viure mai més l'època de creixença econòmica rapidíssima que va conèixer Europa entre els anys 60 i 70, però els espanyols hem de pensar que si no tornem a viure com abans, hem d'ésser capaços de viure millor, que ara", va declarar el ministre d'Economia i Comerç, Juan Antonio García Díez, en una roda de premsa celebrada a Segovia.

Segons el ministre, l'any 1980 acabarà una mica menys malament del que creia fa uns mesos el Govern. La influència d'una bona collita i una certa reanimació que sembla advertir-se en l'activitat econòmica, pot generar una lleugera creixença positiva i, amb això, la

inflació serà inferior a la de l'any passat.

Es construiran 571.000 habitatges en tres anys

L'equip econòmic del Govern presentà ahir el programa de construcció d'habitatges de protecció oficial per al trienni 1981-1983. Aquest preveu la construcció en aquest període, d'un total de 571.000 habitatges, la qual cosa suposarà donar ocupació a un quart de milió de persones.

El vice-president per Afers Econòmics, Leopoldo Calvo Sotelo, acompanyat dels ministres d'Economia i Comerç, i d'Obres Públiques, senyors García Díez i Sancho Rof, respectivament, va facilitar als mitjans informatius els detalls més importants del programa sobre els tipus d'habitatges que es construiran, i sobre la manera de finançar-los, en part, amb càrrec als pressupostos de l'Estat i el crèdit oficial, i en part, a través de les Caixes d'Estalvi i les entitats privades de crèdit.

MÓN

Conferència europea sobre l'ordenació del Territori

En la tardor del 1982, Espanya serà la seu de la VI Conferència de Ministres responsables de l'Ordenació del Territori (CEMAT), d'acord amb la decisió adoptada en l'última sessió celebrada a Londres, els dies 21 i 22 del propassat mes d'octubre.

En aquesta reunió de Londres es va sotmetre a debat un esborrany de carta europea d'ordenació del territori, redactat per les delegacions d'Espanya i Bèlgica, i es va obrir la campanya europea per al reinaxement de la ciutat.

La Conferència Europea de Ministres responsables d'Ordenació del Territori (CEMAT) va néixer en el si del Consell d'Europa, reunint-se per primera vegada a Bonn el 1970. Té com a finalitat l'intensificar la cooperació europea en l'àmbit de l'ordenació del territori, tot assegurant un marc de vida adient per a l'evolució de les societats democràtiques europees.

Mitterrand, candidat oficial a l'Eliseu

François Mitterrand serà el candidat del Partit Socialista a les eleccions presidencials, Michel Rocard i Jean Pierre Chèvenement han retirat llurs candidatures.

París, 8. Crònica del nostre redactor. - François Mitterrand ha trencat avui, er fi, el misteri sobre la seva participació a l'elecció presidencial de la pròxima primavera. En l'obertura de la reunió del comitè directiu del Partit Socialista, s'ha llegit una carta del primer secretari en la qual Mitterrand, tenint en compte les crides que li han estat fetes per setanta-cinc comissions executives federals

"accepta sotmetre la seva candidatura".

Iran: Ghotbzadeh, detingut

L'ex ministre iranià d'Afers Exteriors, Sadegh Ghotbzadeh, fou detingut, acusat de criticar els funcionaris governamentals. Aquestes crítiques

foren formulades en una entrevista emesa el propassat dijous per la televisió. Ghotbzadeh, que ha insistit repetidament en la conveniència que els ostatges nordamericans en poder del règim islàmic siguin alliberats, fou menat a la presó d'Evin, que és el lloc destinat als presos polítics i que està situada als afores de Teheran.

Punt de vista

Conferència a Madrid

La conferència de seguretat europea que s'ha reunit a Madrid ho ha fet en un clima difícil: ni la crisi d'Afganistan, ni la guerra Irak-Iran, ni les tensions poloneses podien ésser preparatius adequats per a aquesta conferència. Els fets semblen comprovar que els guanys aconseguits a Hèlsinki foren més aviat fruit d'unes circumstàncies concretes, que no pas d'una voluntat pregonera de pacificació.

Com a primer element equívoc hi havia el fet de creure que la distensió europea podia separar-se de la mundial: els apriorismes que justificaven aquesta posició -si no la justificaven, si més no, l'explicaven- venien a dir que Europa ja havia patit totes les guerres imaginables i que, per tant, no podia haver-hi problemes interns al continent. I això és doblement fals: primer, perquè l'equilibri pot trencar-se en qualsevol moment, i un començament d'aquest trencament s'ha produït a Polònia, on el sindicat "Solidaritat" ha aconseguit aplegar deu dels dotze milions de la població laboral; es fals, també, perquè crisis no europees, com les d'Afganistan i d'Irak-Iran han d'influir inevitablement en els problemes de seguretat europea. Ara més que mai és absurd de creure en l'aïllament de cap part del món, i més absurd encara pensar-lo en relació amb un continent tant viu i decisiu com l'europeu, del qual forma part el tros més dinàmic de l'URSS i en el qual hi ha un nombre importantíssim de soldats nord-americans.

Precisament per això, els EUA i l'URSS es troben en la conferència de Madrid i s'hi enfronten. Precisament per això la reunió afecta la seguretat europea, però, també, la mundial: aquesta seguretat, ara per ara, es fonamenta en un equilibri de forces, en una pau armada que, pràcticament, estrafà l'adagi clàssic, ja que tot fa pensar que no es prepara la guerra perquè es vulgui la pau, sinó que, com que en realitat, s'estima molt poc la pau es prepara constantment la guerra. I hom estima poc la pau perquè, com ha restat sobradament demostrat des dels acords de Hèlsinki, el que de debò s'estima és la supremacia.

Manifestació clara d'això és la conferència de Madrid, amb una llarguíssima i gairebé kafkiana preparació. Comptat i debatut, tot i la presència de trenta-cinc delegacions, no es tracta d'una assemblea tan multitudinària, sinó d'un enfrontament bilateral amb comparses i espectadors. La seguretat europea, doncs, per aquest camí, esdevé un lloc més de confrontació entre les dues superpotències.

Josep Faulí

Viatge de Joan Pau II a Alemanya

Una agenda molt atapeïda

Dissabte, 15 de novembre

09.00 Arribada a l'aeroport de Colònia-Bonn. Benvinguda del cap d'Estat, Carl Carstens.

10.00 Missa en un lloc anomenat "Butzweiler Hof"; tema de l'homilia: Matrimoni i família.

--- Visita al sarcòfag on hi ha les restes de sant Albert Magne, mort fa 700 anys; el sarcòfag es guarda a l'església de sant Andreu dels dominics.

15.00 Encontre amb intel·lectuals i estudiants a la catedral.

16.30 Visita a la tomba d'Adolf Kolping, fundador de les societats Kolping, a l'església dels Cordeliers.

--- Sortida cap a Bonn.

18.30 Recepció pel cap de l'Estat, el president Carl Carstens.

Diumenge, 16 de novembre

--- Missa a l'estadi Illos-

Höhe a Osnabrück; tema de l'homilia: Diàspora.

11.45 Trobada amb els jueus al museu diocesà.

12.15 Angelus amb els minusvàlids a la catedral d'Osnabrück.

--- Sortida cap a Mayence.

16.00 Missa a l'aeroport de Mayence-Finthen.

--- Després de la missa, encontre amb la colònia polonesa (plaça de la Catedral).

Dilluns, 17 de novembre

--- Reunió amb els representants d'altres confessions cristianes.

--- Cap a migdia, sortida cap a Fulda.

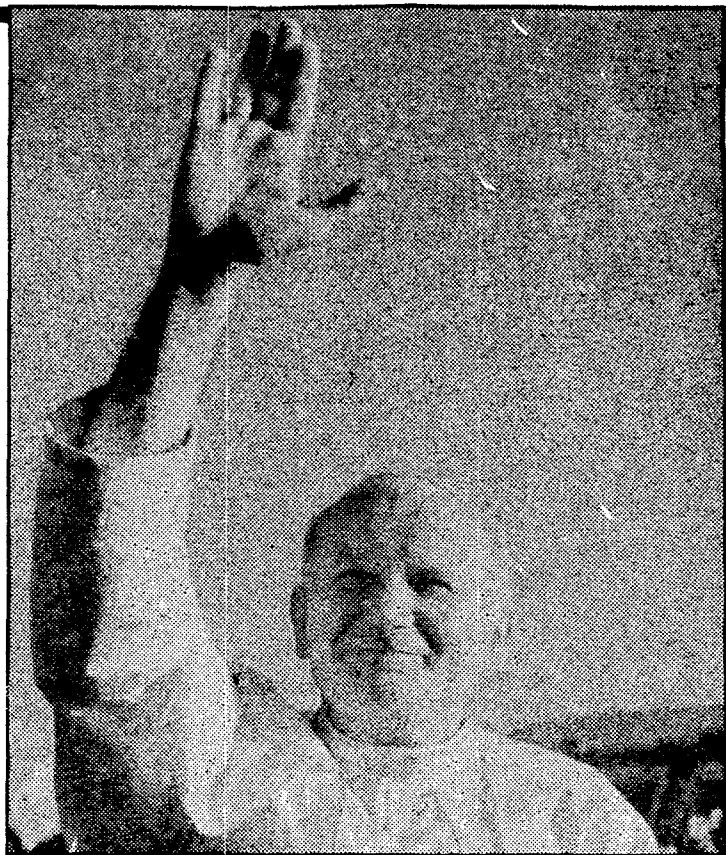
16.00 Missa a la catedral, amb seminaristes, diaques i sacerdots.

--- A la tarda, encontre amb els membres de la conferència episcopal.

Dimarts, 18 de novembre

--- A la catedral de Fulda, entrevista amb els laics totalment dedicats al servei de l'Església.

10.00 Missa davant la catedral.

--- Després del migdia, sortida vers Altoetting.

18.00 Missa davant la capella.

Dimecres, 19 de novembre

--- Missa a l'aire lliure (The-resienwiese).

--- Reunió amb els representants de la joventut.

15.00 A la Residència, reunió amb els artistes i els periodistes.

--- Encontre amb els vells a Nostra Senyora.

18.15 Comiat a l'aeroport de Munich-Riem.

19.00 Vol fins a Roma.

Crònica de Roma

Investigació de les nul·litats matrimonials

Roma. La Signatura Apostòlica, el tribunal suprem de l'Església, que presideix el cardenal Felici, ha ordenat una investigació a fons sobre l'escàndol de les nul·litats matrimonials que hi ha hagut a diversos països, entre aquests Espanya.

Felici ja amb anterioritat va suspendre els efectes de les sentències, executades a Espanya, de tots els casos presentats com procedents del Zaire. A la Signatura Apostòlica palesen un vertader "tràfic de causes de nul·litat matrimonial inscrites com procedents de diòcesis que no existeixen" i aprova l'actitud d'alguns bisbes —com el de Barcelona— que es neguen a donar el "placet" per a l'execució de les causes.

De fet, aquesta decisió de l'alt tribunal eclesiàstic és la conseqüència lògica del que va manifestar Felici davant del Sínode en la seva intervenció del dia 8 d'octubre; hi va arribar a afirmar que mentre l'Església d'una banda, s'oposava a la legislació civil sobre el divorci, introduïa una mena de divorci en el seu si en concedir amb facilitat causes de nul·litat. Sense anomenar-lo el cardenal va acusar un país molt gran en el qual s'ha passat de 450 a unes 5.000 anul·lacions en els últims 10 anys. Es tracta, lògicament, dels Estats Units, país on els tribunals eclesiàstics actuen basant-se en unes "normes especials" que van ser aprovades per Roma, si bé existeixen divergències sobre la seva interpretació i aplicació.

Aquestes divergències se centren sobretot en la "immaduresa psicològica" per a la comunió de vida i les relacions interpersonals que el matrimoni comporta. Segons parer de Felici, aquestes proves sovint són si més no ambigües, ja que en cas d'aplicar-se amb rigor "quasi tots els matrimonis podrien ser anul·lats". A més a més va recordar que, en qualsevol cas, ha de ser el jutge eclesiàstic i no pas el psiquiatre qui doni la darrera paraula. Una comissió creada pel cardenal Felici examina d'una a una totes les anul·lacions concedides en els últims deu anys.

Una altra anormalitat denunciada per Felici i que ha obligat la Signatura Apostòlica a intervenir, és que en alguna avinentesa es privi la part acusada de la possibilitat de defensar-se, circumstància que passa especialment en les "fugides de causes" a d'altres continents, a tribunals que donen la nul·litat amb facilitat —fins en algun cas s'ha tractat de tribunals inexistents— en els quals alguns advocats abusen de la bona voluntat o de la ignorància del tribunal. Per la seva banda la Signatura Apostòlica ha començat a prendre mesures contra determinats advocats.

Entre aquestes mesures s'examina el "curriculum vitae" professional de cada un.

Resultat d'aquesta investigació: han començat a arribar les primeres respostes a la Signatura Apostòlica. Per exemple, de la diòcesi de Brooklyn (Nova York) han contestat que una part important d'aquests diners que es cobraven als matrimonis rics de l'estranger que demanaven l'anul·lació era distribuït entre els pobres portorriquenys.

Malgrat aquestes consideracions i d'altres que arribaran a Roma, es preveu un control de les nul·litats matrimonials més a fons als tribunals diocesans en tots els països del món.

J. A.

Cal evitar en el procés l'escàndol dels fidels

Roma regula altra vegada la secularització dels sacerdots

S'han donat a conèixer les noves normes sobre secularització de sacerdots. En un document signat pel cardenal Seper, prefecte de la congregació de la Doctrina de la Fe, que duu la data del 14 d'octubre, adreçat als bisbes i superiors d'ordes religiosos, s'estableixen les normes mitjançant les quals en endavant, es regirà el procés de secularització de sacerdots.

El document reconeix les dificultats d'alguns sacerdots

El document comença recordant alguns punts doctrinals exposats pels papes Joan Pau II i Pau VI i pel Sínode dels bisbes del 1971.

El document reconeix que els sacerdots han experimentat darrerament dificultats especials, fet que a alguns els ha portat a demanar la dispensa del celibat; més "la difosa atenció donada a aquest fet ha causat seriosos estralls a l'Església. Aquesta ha estat profundament ferida en la fontana

autèntica de la seva vida. Amb semblant dolor aquesta ferida afecta els pastors i la comunitat cristiana tota sencera". La dispensa del celibat no pot considerar-se com un dret que l'Església ha de reconèixer indiscriminadament a tots els sacerdots. El vertader dret és el que, mitjançant la seva obligació, li ha conferit el Crist i el Poble de Déu, els quals esperen que el sacerdot mantingui la fidelitat que els ha promès, malgrat les serioses dificultats que en llurs vides van sorgint.

També ha d'evitar-se la creença que la dispensa del celibat pot actualment considerar-se com resultat d'alguns processos sumaris quasi automàticament administratius. Amb tot això, ha de considerar-se tant el bé particular del sacerdot com el bé de tota l'Església i de les Esglésies locals.

Cal atendre's a les normes promulgades

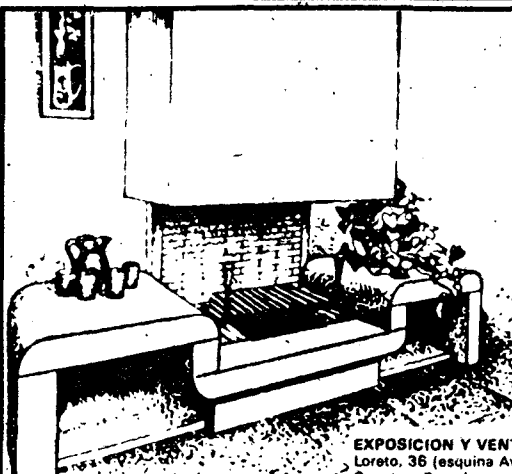
El sant pare volgué dedicar un temps raonable per arribar

amb l'ajut dels seus col·laboradors, a una conclusió en aquest tema. Conclusió que s'expressa en aquest document.

A més dels casos de sacerdots que deixaren la vida sacerdotal ja fa molt temps i la seva actual situació és irreversible, la sagrada congregació per a la Doctrina de la Fe; examinarà també les peticions rebudes perquè la santa seu procedeixi a la seva anul·lació per manca de llibertat en l'ordenació.

En aquest procés cal evitar tant l'astorament estupefacte com l'escàndol dels fidels, si veuen que és planer el procediment de secularització.

La congregació acaba demanant als bisbes que s'atenguin a les normes promulgades i que respectin amb paternal sol·licitud als sacerdots actualment en crisi per tal que retrobin la pau, la confiança i el renovament, i reassumeixin amb goig el seu sacerdoci.

NOVEDAD: CON UNA DE NUESTRAS CHIMENEAS, PUEDE CALENTAR TODA LA VIVIENDA

CHIMENEAS

PiO

cálidamente decorativas

EXPOSICION Y VENTA
Loreto, 36 (esquina Avenida Sarrià) Tel. 259 04 18 - BARCELONA 29
Carretera Barcelona n.º 32 - GERONA
FABRICA EXPOSICION Y VENTA
Carretera Barcelona-Puigcerdà, km 53.800. Tel. 882 01 62
HOSTALET DE BALENYA
ABIERTO SABADOS TARDE Y DOMINGOS MAÑANA

EDITORIAL REGINA

Edicions Litúrgiques

Agendes, dietaris i articles de pell

VENDA A LLIBRERIES I PAPERERIES

Mallorca, 87-89 • Barcelona 29

EL PAPA I UNA VISITA EVENTUAL AL CANADÀ

"El Papa Joan Pau II està certament desitjós de respondre a la invitació que li han fet els bisbes canadencs perquè vagi al Canadà. Però és fals que ja hagi fixat les dates d'un possible viatge a aquest país", ha dit monsenyor Dennis Murphy, secretari de la conferència episcopal canadenc.

Una al·lusió a aquest eventual viatge fou feta durant un dinar que el Papa oferí als bisbes canadencs presents al sinode sobre la família.

Un servei per als infants abandonats

La setmana entrant la mare Teresa obrirà a Roma una casa per a infants abandonats. La casa, situada al barri de Primavera, és propietat de la Santa Seu. Algunes famílies romanes han regalat els mobles. El papa Joan Pau II ha enviat la clau de la nova residència a la Mare Teresa.

Un film sobre Joan Pau II

El director de cinema Krzysztof Zanussi, polonès, comença

fa un mes a Cracòvia el rodatge d'un film titulat "Un home vingut de lluny". Tindrà per personatge central el papa Joan Pau II.

"El tema principal del film serà nogensmenys la Polònia d'aquests darrers cinquanta anys. Els espectadors hi podran reconèixer en diferents actors l'infant Karol Wojtyła, després l'obrer, el capellà i el cardenal", ha declarat el productor italià del film, Giacomo Pezzali, que treballa per a la Trans World Film, la ITC i la RAI.

"El Papa no ha estat consultat sobre aquesta iniciativa, però estem segurs de tenir un ple consentiment dels medis del Vaticà amb motiu de la seriositat dels realitzadors i sobretot perquè donem al món catòlic totes les garanties possibles", afegí.

Resposta seca a Bettino Craxi

"L'Osservatore Romano" respongué dissabte al secretari del partit socialista italià, Bettino Craxi. El dia abans havia acusat el "papa extranger" de mirar la situació italiana, pel

El Vaticà dia a dia

que fa el tema de l'avortament, "amb ulleres poloneses". En ocasió del debat el vot de confiança, Craxi havia criticat durament "el fanatisme" i "la intolerància" del Papa i els bisbes que havien intervingut repetidament a favor d'un referèndum contra l'avortament.

"L'Osservatore Romano", després d'haver afirmat el dret del Papa de pronunciar-se sobre un problema que no és sol italià, acusa per la seva banda el senyor Craxi "d'integrisme laic passat de moda" ja que critica a l'Església el seu deure d'intervenir en defensa de la vida humana, cosa que no hauria de ser tinguda com una ingerència en el terreny polític.

Aplec europeu de Taizé a Roma

Després del pelegrinatge europeu —que ha tingut les etapes belgues de Tournai, Bruges i Liège— i després dels pelegrinatges a Nova York (1 d'octubre), Washington (3

novembre) i Ottawa (23 de novembre), el consell dels joves de Taizé ha organitzat un aplec a Roma per al dissabte 27 de desembre (acolliment a Sant Joan del Laterà) fins al dia 1 de gener de 1981 (dia mundial de la pau). El germà Roger, en tornar de l'hemisferi sud, s'unirà als aplegats a Roma.

No se saben detalls sobre la visita del Papa a Espanya

El setmanari diocesà de Pamplona "La Verdad" ha informat recentment que, "de fonts dignes de crèdit, properes a la conferència episcopal", se sap que el Papa serà a Espanya entre l'11 i el 17 d'octubre de l'any que ve. En aquestes dates s'escaurà la celebració de les festes del Pilar i el començament del centenari de santa Teresa, dos dels motius del seu viatge. El Papa, afegia "La Verdad", es reunirà a la casa d'exercicis del Pinar de Chamartín (Madrid) amb la conferència episcopal espanyola.

El secretari de l'episcopat espanyol, don Jesús Iribarren, consultat per l'agència Efe so-

bre aquest tema, ha afirmat que no hi ha cap resposta de la Santa Seu sobre les dates de la visita del Papa ni sobre els altres detalls de la informació esmentada.

"Joan Pau II no ha aportat res de nou", diu 'Sovietskaia Litva'

El Papa Joan Pau II no ha aportat res de nou fins ara en relació amb els seus predecessors malgrat que mostri un tarannà més conservador, ha afirmat "Sovietskaia Litva", òrgan del partit comunista de Lituània. La major part de la població d'aquesta república és catòlica.

El diari esmentat critica al Papa polonès que és vulgui acceptar a la Xina i que no denunciï les "activitats militaristes" dels Estats Units. Però reconeix que molts dels seus discursos actuen "a favor de la pau". "Sovietskaia Litva" acusa, finalment, Joan Pau II d'haver invitat el clergat catòlic a abstenir-se de tota activitat política. En canvi, no ha sancionat les activitats d'eclesiàstics "reaccionaris" a l'Amèrica Llatina.

CADA DIA ÉS FESTA

La Bíblia a l'abast

El dia de Jahveh (Mal 3: 19-2a hebreu)

Estem a punt d'acabar l'any litúrgic. El leccionari de la missa ens fa llegir textos plens de ressonàncies escatològiques. Una mica com si ens digués que el curs de les celebracions que en diem l'any litúrgic, ve a ser com una mena de visió del curs de la vida humana: amb Jesucrist, contemplat i vivint els seus misteris, fem cap al final de la nostra experiència terrena, que no és altre que el començament de la nostra realització definitiva. Serà el final del món? La Bíblia ens diu que serà el principi de la salvació. El dia de la veritat, el dia de Jahveh.

El text que llegim avui en la primera lectura és la cloenda del darrer dels escrits bíblics inclosos en l'elenc de les obres dels profetes. Qui va escriure aquestes pàgines? No ho sabem. El títol actual del llibre l'atribueix a un tal profeta Malaquies. En el v 1 del c 3 del llibre, l'autor posa en llavis de Jahveh aquests mots plens d'esperança: **Mireu que jo envio el meu missatger que prepararà el meu camí davant meu.** En hebreu l'expressió "el meu missatger" és "malaki", i possiblement aquest mots és el que va donar nom a l'escriptor desconegut, una mica si diguéssim: El qui va a escriure el llibre del meu missatger.

L'autor es manifesta home de poques paraules i no massa versat en l'art d'expressar-se. En canvi es mostra com un fervent patriota i un home de fe insubornable. Possiblement escriu abans de la famosa reforma de Nehemies i Esdras, en un ambient de desencís després dels fervors del post-exili. Les esperances que s'havien posat en aquella circumstància socio-político-religiosa s'han esfumat i les prediccions no han trobat la realització immediata que el poble demana-

va. L'autor ho atribueix a la degradació de l'esperit religiós propiciat per un sacerdoti ignorant, mancat de tot esperit crític i profètic, abandonat a la condescendència i ple de cobdícia. Així el poble s'aparta cada vegada més del clima de servei a Jahveh, de l'observança de la justícia social i s'obre a la pràctica dels matrimonis amb pagans que arruïnen la puresa de la fe jahvista. L'estil del profeta és eminentment catequètic. Va directament al cor del poble, partint sempre de la fidelitat a la revelació.

Davant del repte dels impius —els orgullosos i els injustos (v 19a)— que proclamen descaradament que no val la pena servir Jahveh, ja que no es treu cap guany ni de l'observança ni de la penitència (vv 14-15), Deu anuncia que ve el dia de la veritat, el dia de Jahveh: **Vindrà aquell dia abrassador com una fornalla** (v 19). Llavors es veurà el que són els injustos: rostoll que es deixa al camp perquè no serveix per a res. Per això és incendiat perquè, si més no, serveixi d'adob la cendra. La fornalla de Jahveh els devorà del tot: no en deixarà ni l'arrel ni la tija (v 19b). Convé no anar més enllà del sentit que l'autor dóna a aquesta imatge agrícola. Es tracta simplement de l'eradicació dels malvats. No diu per tant res pel que va a l'infern i al seu foc. En el moment d'escriure aquest text, les idees de retribució o càstig més enllà de la mort eren encara molt llunys. Per això també el sentit literal del text no pretén parlar-nos de la fi del món, sinó del dia —que ja ve— en què el pla de salvació de Jahveh es realitzarà.

La visió del profeta no és una visió pessimista ni de venjança. És una visió d'esperança. La destrucció dels malvats no és res més que l'afirmació de la

salvació dels justos. Com una mena de joc de clarors i d'ombres. Així el dia de Jahveh, que per a uns serà abridor, per als justos serà de resplendor fel·l i vivificadora. **Per a vosaltres, que venereu el meu nom, sortirà el sol de la felicitat, i els seus raigs us seran saludables** (v 20a).

Quan serà aquest dia de Jahveh? El sentit ple de l'Es-criptura ens diu que aquest dia ja ha començat. El misteri del Crist mort i ressuscitat ha realitzat ja plenament el dia de Jahveh en la història total de la humanitat. I no ha estat la fi del món. Però sobretot ha estat l'inici de la realització plena de la salvació de Déu, una nova economia de la gràcia salvadora. Salvació que fa camí amb tots i cadascun dels homes, en la nostra història particular i concreta, donant testimoniatge que el Senyor ha vingut i és amb nosaltres realitzant el seu Regne.

Josep M. Aragonès

Calendari

Diumenge, 23 de novembre. Jesucrist, Rei de l'Univers. St. Climent I, p.; Colúmba, ab. i Sta. Lucrècia, vg. mr. El sol surt a les 6,49 es pon a les 4,26.

Festa major a Gavà, Coll de Nargó, Fornols de Cadí, Granys de les Garrigues i St. Climent de Llobregat.

Dilluns, 24 de novembre. St. Crisògen, mr. Stes. Flora i Maria, vgs. i mrs.

Festa major a Riudoms. Fira a Banyoles.

Dimarts, 25 de novembre. St. Gonçal b.; Erasme, mr. i Sta. Caterina, vg. mar. Festa major a Arbeca.

Dimecres, 26 de novembre. Sts. Silvestre, ab. fdr.; Joan Berchman, jesuïta i Conrad; b. Fira a Organyà.

Dijous, 27 de novembre. La Mare de Déu de la Medalla Miraculosa. Beat Ramon Llull, mr. Els Desposoris de la Mare de Déu.

Fira a Pla de Sant Tirs.

Divendres, 28 de novembre. Sant Sòter i Ruf, mrs. i Crescent b. Fira a Castelló d'Ampuries.

Dissabte, 29 de novembre. Sant Sadurní, b. mr; Demetri, mr. i Sta. Il·luminada, vg. Festa major a La Roca, La Riba, i St. Sadurní d'Anoia.

L'Església celebra

23 de novembre. Diumenge. Jesucrist, Rei de l'Univers. Lectures: Primera 2 Sam 5, 1-3; salm 121; segona Col 1, 12-20; tercera Lc 23, 35-43.

24 de novembre. Dilluns. Lectures: Primera Ap 14, 1-3. 4b-5; salm 95; segona Lc 21, 5-11.

25 de novembre. Dimarts. Lectures: Primera Ap 14, 14-19; salm 95; segona Lc 21, 5-11.

26 de novembre. Dimecres. Lectures: Primera Ap 15, 1-4; salm 97; segona Lc 21, 12-19.

27 de novembre. Dijous. Lectures: Primera Ap 18, 1-2. 21-23; salm 99; segona Lc 21, 20-28.

28 de novembre. Divendres. Lectures: Primera Ap 20, 1-4. 11-21, 2; salm 83; segona Lc 21, 29-33.

29 de novembre. Dissabte. Lectures: Primera Ap 22, 1-7; salm 94; segona Lc 21, 34-36.

Auxiliars de les Missions Franciscanes

Residència per a estudiants, dirigida per missioners seglars. Nombre reduït, còmoda, ambient familiar. Al carrer de Balmes, 299 3er. Tel. 209 17 89.

setmanari juvenil independent
rodamón

Butlletí de subscripció
Apartat de corrus 34.060 - Barcelona

Nom i cognoms
Estat
Telèfon
Adreça
Població D.P.
se subscriu al setmanari RODAMON mitjançant el pagament de:
1.000 ptes. (anual) per taló nominal adjunt
500 ptes. (semestre) per gir n.º
per domiciliació bancària

DOMICILIACIÓ BANCARIA

Nom i cognoms
Sr. Director de
Agència
Senyors, els grairé que amb càrrec al meu compte/líbreta n.º
..... atenguin els rebuts que els presentarà "rodamón"
per al pagament de la meua subscripció.
Firma titular compte
Data

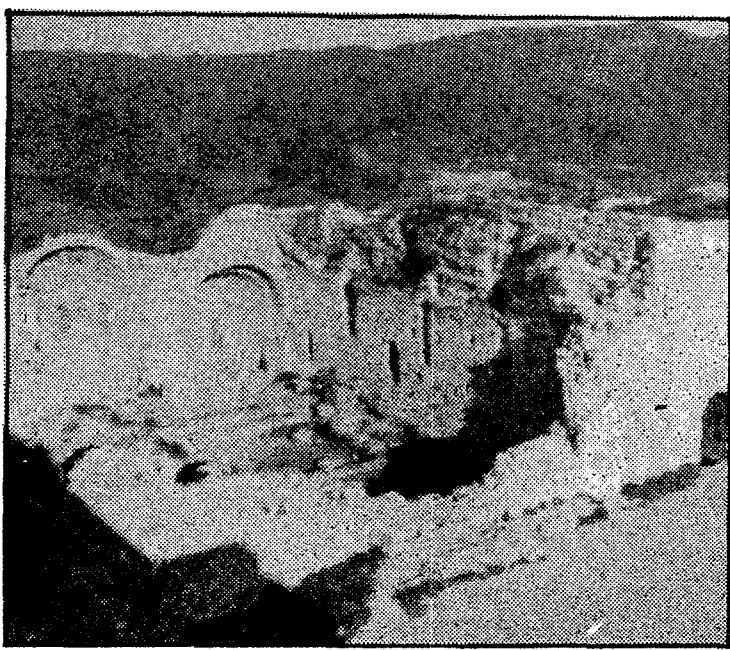
Excursionisme i cultura

Capella de Santa Margarida

La capella de Santa Margarida està situada dalt del castell de la Poble de Claramunt, al costat mateix del que era l'església de Santa Maria del Castell —que alguns historiadors anomenen de la Santa Creu—, i que encara conserva dos absis romànics de gran vàlua arquitectònica i de no menys vistositat. Ambdues capelles formen un conjunt molt digne d'ésser visitat pels bons afeccionats al romànic i, per què no, a l'excursionisme, malgrat que hom no pugui considerar Santa Margarida com a pertanyent a un pur estil romànic, car resulta de construcció més tardana tot i tenir detalls significatius dins aquest estil, com finestres i volta de canó.

Ens hi menarà un camí, en certa manera practicable en cotxe, que partint del costat mateix de la població de la Poble de Claramunt en direcció al castell ens deixarà sota mateix del monument; malgrat que, cal dir-ho, és recomanable als qui usin vehicle de no arribar fins a la fi d'aquest camí, ja que hom hi disposa d'un espai molt reduït que dificulta la maniobra de girar-lo en direcció contrària al retorn; a més de l'existència, al costat mateix, d'un considerable estímul que no fa massa gràcia i descoratja la pràctica d'aquestes maniobres.

Dins l'actual església parroquial de la Poble de Claramunt, existeix un bell retaule amb baixos relleus digne d'ésser conegut; i al centre hi ha la imatge de la Mare de Déu de la Llet, talla antiquíssima de gran harmonia de línies. També s'hi conserven, posades a la capella de l'altar del Santíssim, tres claus de volta molt ben treba-

llades (jo les vaig veure l'any 1975), les quals corresponien a l'antiga església que era situada davant mateix del lloc que ocupa l'actual i era dedicada a la Santíssima Trinitat. Si entreu en un establiment —crec que és un supermercat— que hi ha instal·lat en aquest terreny de l'antiga església, encara us serà possible de contemplar part de les corresponents columnes, això si ara encara hi són.

Crec que ja no caldrà que indiqui que hom arriba a la Poble de Claramunt per la carretera que uneix Martorell i Igualada i es troba molt pròxima a aquesta darrera. Té bons establiments d'hostalatge i diferents itineraris radials d'un considerable interès turístic.

No em resta sinó reiterar-me a les vostres ordres en qualsevol consulta que el meu arxiu

pugui resoldre. Vulgueu-la fer al telèfon 674 25 70, o a l'adreça Mas Fuster, 57, Valldoreix (B).

Municipi: La Poble de Claramunt.

Comarca: Anoia.
Situació geogràfica als plans del cadastre (pla 391): 5° 21' 28" i 41° 33' 18".

Josep Mª Gavín.

La sardana i la dansa

Manifestacions de música i folklore als temples

D'uns anys ençà s'ha produït molt la realització de concerts de sardanes a esglésies i recintes religiosos, com també la d'alguns recitals de dansa popular o folklòrica.

Les motivacions no sempre seran idèntiques, si bé principalment en el cas dels concerts pot influir-hi el fet d'una cessió més avantatjosa part dels elements rectorats de dits espais, que fa possible una major difusió i continuïtat d'aquestes manifestacions.

Pel que es refereix als recitals de dansa, no són tan sovintejats, però quan es realitzen adquireixen una esplendorositat no sempre assequible en sales comercials. Ens vénen a la memòria ara les representacions de les danses del Llibre Vermell de Montserrat, a càrrec de l'Esbart de Rubí, les que es feren del poema Canigó, amb intervenció de danses pel "Lluís Millet", i també aquestes simbòliques sardanes dansades al temple en els moments d'un pùbllatge.

No obstant això, potser la més regular i continuada exhibició de danses és el recital folklòric religiós que de set anys ençà realitza l'esbart Sant Martí dintre els actes de la

festa major de la-barriada del Clot. S'escau a primeries de novembre i reuneix un públic interessat i abundós que premia amb la seva presència i aplaudiments l'esforç que ha de representar pels del Sant Martí, preparar cada any un recital d'un contingut al mínim de reincident possible.

La dansa folklòrica es produïda per diverses motivacions, tant d'alegria com de dolor; però la derivada d'un sentit religiós potser hi és tan abundosa com qualsevol de les altres. La dificultat, doncs, no radica en la confecció del programa, sinó en la realització del mateix; i potser queda justificada aquí aquesta satisfacció dels components de l'esbart Sant Martí de considerar-se capdavanters en aquest tipus de recitals. Es un honor que se'ls pot reconèixer.

L'edició d'aquest any es realitza el dissabte, dia 8, al temple de la plaça del Canonge Rodó; s'hi espera l'assistència del president del Parlament de Catalunya, senyor Heribert Barrera. La part musical serà a càrrec de la cobla municipal Ciutat de Barcelona, sota la direcció de Francesc Elies.

Josep Ventura.

Cinema

Concessió del premi catòlic de cinema a Mannheim

MANNHEIM (Alemanya) (PA).— En el transcurs de la XXIX Setmana Internacional de Cinema, a Mannheim, el jurat de cinema catòlic ha concedit el seu premi a la pel·lícula "El major bé de la dona és el seu silenci", de la suïssa Gertrud Pinkus. Hom diu que aquesta pel·lícula mena l'espectador a solidaritzar-se amb la situació dels emigrants, es-

pecialment de dones. No solament s'hi sent pregonament l'aïllament dels emigrants, sino també la fresca vitalitat i el caliu d'aquestes persones. Amb aquesta pel·lícula, hom ofereix un tema tractat d'una manera nova i entretinguda, sense perdre seriositat. La pel·lícula va rebre també el premi honorari del batlle de Mannheim i un premi del jurat evangèlic.

Una menció honorífica, per part del jurat catòlic, fou per a la pel·lícula "La casa de la calamitat", de Masihuddin

Shaker i Sheik Niamat Ali, ambdós de Bangladesh. La pel·lícula explica la història d'una mare que està sola i ha de portar endavant la seva família; vol mantenir-la en llibertat, malgrat la fam, la pobresa i la seva baixa condició social. Una altra menció honorífica, rebuda del jurat catòlic, ha estat per a la pel·lícula "Hazal", del turc Ali Ozgentürk. Tracta de la diferència entre la primitiva cultura pastoril i la moderna civilització a Anatòlia amb l'exemple d'una família page-sa.

SERVEI D'ASSISTENCIA TECNICA D'INSTRUMENTS MUSICALS

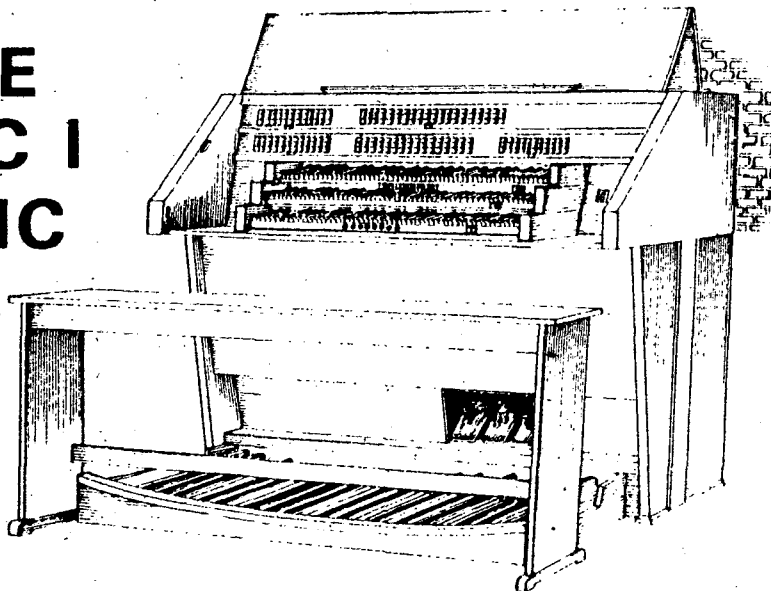
La Firma RODES de Barcelona, Avda. Catedral, 6, considerant la necessitat de mantenir en bon estat de funcionament i conservació els instruments musicals (orgues, armòniums, pianos), ofereix un servei d'assistència tècnica gratuïta, per mitjà de la

visita periòdica dels seus tècnics, per tal de realitzar una completíssima revisió i posada a punt dels seus instruments. Per una mòdica quota trimestral, podreu ésser abonats i beneficiaris d'aquest servei.

JOHANNUS Opus 60

L'ORGUE CLASSIC I LITURGIC

Mes de 10 mods.
desde
437.000 ptes. F.B.

Demaneu
Informació a:

RODES

Avda. Catedral, 6
Tel.: 310 04 90 - BARCELONA-2

AVUI 2.000

Campanya per la consolidació i relançament del diari

Rbla. Catalunya, 15. T. 318 54 24

EL MÓN VIST DES D'UNA PERSPECTIVA CATALANA

BUTLLETI DE SUBSCRIPCIO

Nom i Cognoms.....

Carrer..... N.º..... Pis.....

Telf..... Població.....

Els prego que em subscriuguin al diari "AVUI" a partir del dia 1er. del mes vinent

Barcelona: (repartiment a domicili) Fora de Barcelona

Trimestral 2.229 ptes. Trimestral 2.074 ptes.

Semestral 4.458 ptes. Semestral 4.148 ptes.

Anual 8.916 ptes. Anual 8.295 ptes.

DATA I SIGNATURA

Envieu aquest BUTLLETI a:
Campanya AVUI 2000 Rbla. Catalunya, 15 3er. 2a.
Barcelona-7.

Costumbres y tradiciones

Los Oratorios de antaño

Anteayer, en este caso, quiere decir dos siglos atrás. En aquel tiempo, las capillas de música encargadas del canto en las iglesias, tenían mucha categoría y sus actuaciones solían adquirir carácter de auténticos conciertos. Nos lo recuerda la fiesta de santa Cecilia, otros aspectos de la cual glosamos ya desde aquí el pasado año.

Las capillas de música tuvieron gran importancia en todas partes. En Barcelona, según las antiguas crónicas, había alguna, como la de la Catedral, que sonaba como un conjunto instrumental, sobre todo cuando en el siglo XVIII estaban en boga los Oratorios, especie de dramas musicales con decorados y vestuario adecuados. Digamos que eran similares a las óperas profanas.

De Barcelona, que es de donde tenemos más referencias, se sabe que había representaciones en los Trinitarios Calzados, donde se interpretaba el oratorio de San Miguel de los Santos; en los Capuchinos de la Rambla se exaltaba, naturalmente, la santa memoria de Lorenzo de Brindisi; el oratorio de San Francisco de Paula era el de los entonces beatos Gaspar de Bono y Nicolás Longobardi; el santo de la Brufaganya, Magín, tenía su oratorio en san Pedro de las Puellas y san Luciano y san Marciano en la capilla de la Ciudadela.

El origen de los oratorios se debe a san Felipe Neri que con sus "Rappresentationi" intentó —y en buena parte consiguió— distraer a la gente y alejarlos de las fiestas paganas como el Carnaval. De aquí que sus Oratorios fuesen por así decirlo, de "temporada", especialmente durante los días de carnaval, y que uno de los templos

romanos más concurridos fue precisamente el que lleva el nombre de Oratorio, dedicado a dicho santo, el más original y alegre de los santos, patrono de los humoristas, ya que el humor no está reñido ni con la santidad ni con la vida cristiana.

Las composiciones barcelonesas versaban sobre temas bíblicos, como "Josué, victorios del Amalecites", de mosén Francesc Queralt; "El retorn del Fill pròdig" —luego o al mismo tiempo glosado en un romance popular— y "La paciència de Job", de Carles Vègner. También de vidas de santos, como los antedichos, o el "Triomf de la santa barcelonina", del primero de los autores citados y que se refería, naturalmente, a santa Eulalia.

Los Oratorios tuvieron su apogeo en la ciudad condal. Se conocían por lo menos 84, compuestos en el siglo XVIII, pero a partir de principios del siglo pasado, el género decayó en los templos, pasó a los teatros y terminó en las salas de conciertos, sin escenografía. De aquí que los Oratorios que han llegado hasta nuestros días sean solamente musicales.

Conviene explicar que en aquellos remotos días, la música en las iglesias tenía, además, otra manifestación curiosa que consistía en las "sestes" llamadas así por que se celebraban cada día a la hora de la siesta. Unas funciones religiosas musicales, a las dos de la tarde. Naturalmente, la mayor parte de los asistentes, gente ociosa, iban allí para descansar un sueñecito, como pasa ahora con la televisión de sobremesa. Y es que siempre sucede que quien menos ocupaciones tiene, más horas le faltan para dormir.

Esteve Busquets i Molas

Cocina

M.ª Gloria Muntanola

Pollo al Champagne

1 pollo de 1,400 Kg. aproximadamente.
100 gr. mantequilla
200 gr. champiñones
100 gr. nata
1 copita curaço
1 cucharada harina
1/4 litro champagne seco

Limpiar y chamuscar el pollo, lavarlo y secarlo, partirlo en 8 trozos, sazonalos con sal y pimienta, freirlos con mantequilla hasta que tengan un bonito color dorado, trasladar los trozos a una cazuela y colar la mantequilla de freirlos. Espolvorear con una cucharada de harina, darle unas vueltas, luego echarle el champagne seco. Lavar los champiñones, partirlos por la mitad y freirlos con mantequilla, sazonalos con un poco de sal añadirlos a la salsa junto con media copita de curaço y la mitad de la nata. Dejar cocer despacio y tapado hasta que el pollo esté bien tierno (aproximadamente una hora). Un momento antes de servir añadir el resto del curaço y la nata. Servir enseguida.

Racó del llenguatge

Els noms de persona

No hi ha res tan poderós com la moda. Com us expliqueu sinó, la gran quantitat de persones ben catalanes que encara anomenen en castellà perquè provenen de l'època en què feia molt fi dir-se Juanito, Pepito, Rosita, Mercedes, Anita o Asunción, i Joan, Josep, Rosa, Mercè, Anna o Assumpta eren considerats ordinaris, poc senyors. Època que va retratar Santiago Rusiñol en el popular sainet Gente bien, on ridiculitza la burgesia catalana que va decidir baratar el seu català autèntic per un artificiós castellà, model de distinció, segons el seu criteri.

Després de les traduccions vénen els escurçaments, els quals constitueixen els hipocòrits, és a dir, les formes acariciadores i amicals que hom dóna als noms de persona.

En això també ens diferenciem dels castellans, ja que ells, en la majoria dels casos tallen la cua dels noms i es queden amb el començament: Javi, Trini, Montse, Nico, Rafa, Salva, Tere, Gabi, Sebas,

Estanis. Bartolo, Asun. En canvi, nosaltres ho fem al revés, llencem el començament i aprofitem la cua: Toni, Ció, Deri, Mingo, Mílio, Lau, Laia, Cesc, Biel, Tano, Tuies, Quildo, Pòlit, Nási, Zidro, Cinto, Met, Quel, Ciset, Nofre, Peius, Vador, Fina, Tinet, Tomeu, Tòfol, etc.

Sabut és que el nom pot exercir una influència benèfica o nociva en cada un de nosaltres. Un nom fàcil de dir i de bon so pot facilitar el desplegament de la personalitat, i tots hem conegut persones de les quals sospitem que no han arribat gaire lluny gràcies al malefici d'un nom enrevessat o ridícul. Els padrins haurien de sentir-se responsables del nom que trien al fillol per tota la vida. Sembla que, gràcies a Déu, tornen els noms casolans i senzills, i ja no hi ha gaires padrins tossuts que imposin noms estranys pel fet d'haver-lo dut algun besavi il·lustre o, encara més absurd, perquè és el que porta escrit el calendari el dia que va néixer la criatura. A

casa nostra calen noms cristians i catalans, que siguin el d'un sant exemplar, d'alguna advocació de la Mare de Déu o d'algún fet religiós. Que siguin planers de dir en català, perquè si ens decanta per un Alexandre, Germà o Carles, correm el perill que els anomenin Alejandro, Germán o Carlos, a la castellana, com s'ha fet sempre per manca de tradició catalana d'alguns noms.

Perles ortogràfiques

A Catalunya Cristiana també s'hi troba alguna perla. Hi llegeixo la següent notícia: El dominic P. Schillebeeckx, quins escrits teològics són examinats per la Congregació de la Fe... El mot quin, quina, en català només pot ser usat en frases interrogatives o admiratives. Per expressar-se correctament aquesta frase hauria de dir: El dominic P. Schillebeeckx, els escrits teològics del qual són examinats per la Congregació de la Fe...

Albert Pera

Música

Vuelven los "Miércoles Musicales" de Radio Nacional

De nuevo se celebran los "Miércoles Musicales" de Radio Nacional en el Palau de la Música catalana de Barcelona y que se retransmiten por el II programa —frecuencia modulada—. Estos conciertos que comenzaron el miércoles cinco de noviembre, constan de tres ciclos. El primero de ellos se prolongará hasta Navidad, y como es tradicional tienen una finalidad pedagógica y son de tipo monográfico y con comentarios adecuados, este año serán a cargo de Oriol Martorell.

Después de una sesión dedicada a la obra de órgano de Charpentier, el día doce, el piano norteamericano con obras de Copland, Griffes y Gershwin. El día diecinueve, duos de música de bohemia en donde se interpretarán piezas de Smetana, Janacek y Suk.

El día veintiseis se celebrará el centenario de Telemann.

El día cinco de diciembre habrá una sesión verdaderamente original: piezas para guitarra y percusión, de músicos contemporáneos.

El día diez, piezas para piano de Beethoven.

Finalmente el día diecisiete, tercetos de Mendelssohn, interesantes obras románticas.

Cursos de solfeo y canto coral gratuitos

El Foment Català de ayudas y servicios organiza unos cursos de solfeo y canto coral para niños con carácter gratuito, en su local de la calle Badal 121 1.º, de Barcelona.

Para niños y niñas de cinco a

siete años habrán cursos los sábados por la mañana de once y media a doce y media, a cargo de Rosa Raspall.

Para niños y niñas a partir de

los siete años, los martes de ocho a nueve de la tarde, dirigidos por Miquel Ortega.

F.C.V.

A todos los cristianos del Obispado de Vic

Un grupo de cristianos de varias organizaciones de Iglesia nos hemos reunido, respondiendo al llamamiento de nuestro Vicario General en el Boletín Oficial del Obispado, aparecido últimamente.

El motivo de dicho llamamiento, así como el de la reunión que hemos hecho, es el siguiente:

EL XXV ANIVERSARIO DE LA PRECONIZACIÓN DEL RVDMO. DR. RAMON MASNOU I BOIXEDA COMO OBISPO DE VIC.

Con tal de celebrarlo como es debido, habrá una **CONCELEBRACIÓN EUCARÍSTICA, EN LA CATEDRAL DE VIC, EL DOMINGO DÍA 23 DE NOVIEMBRE, A LAS CINCO DE LA TARDE (FIESTA DE CRISTO REY).**

Es concretamente el día 2 de diciembre, la fecha en que se cumplirá el veinticinco aniversario que conmemoramos, pero es precisamente el día 23 de noviembre el XXVIII aniversario de su consagración episcopal, después de la cual pasó a ejercer el cargo de obispo auxiliar y vicario capitular.

Creemos que es un deber de todos los diocesanos, el aprovechar este acontecimiento para darle el testimonio público de nuestro aprecio y consideración.

Comprendemos que a los más lejanos geográficamente, les será mucho más difícil asistir personalmente; pero a pesar de todo, **CONFIAMOS EN QUE NO HABRÁ NINGUNA PARROQUIA QUE EL DÍA 23 NO ESTE REPRESENTADA EN LA CATEDRAL.**

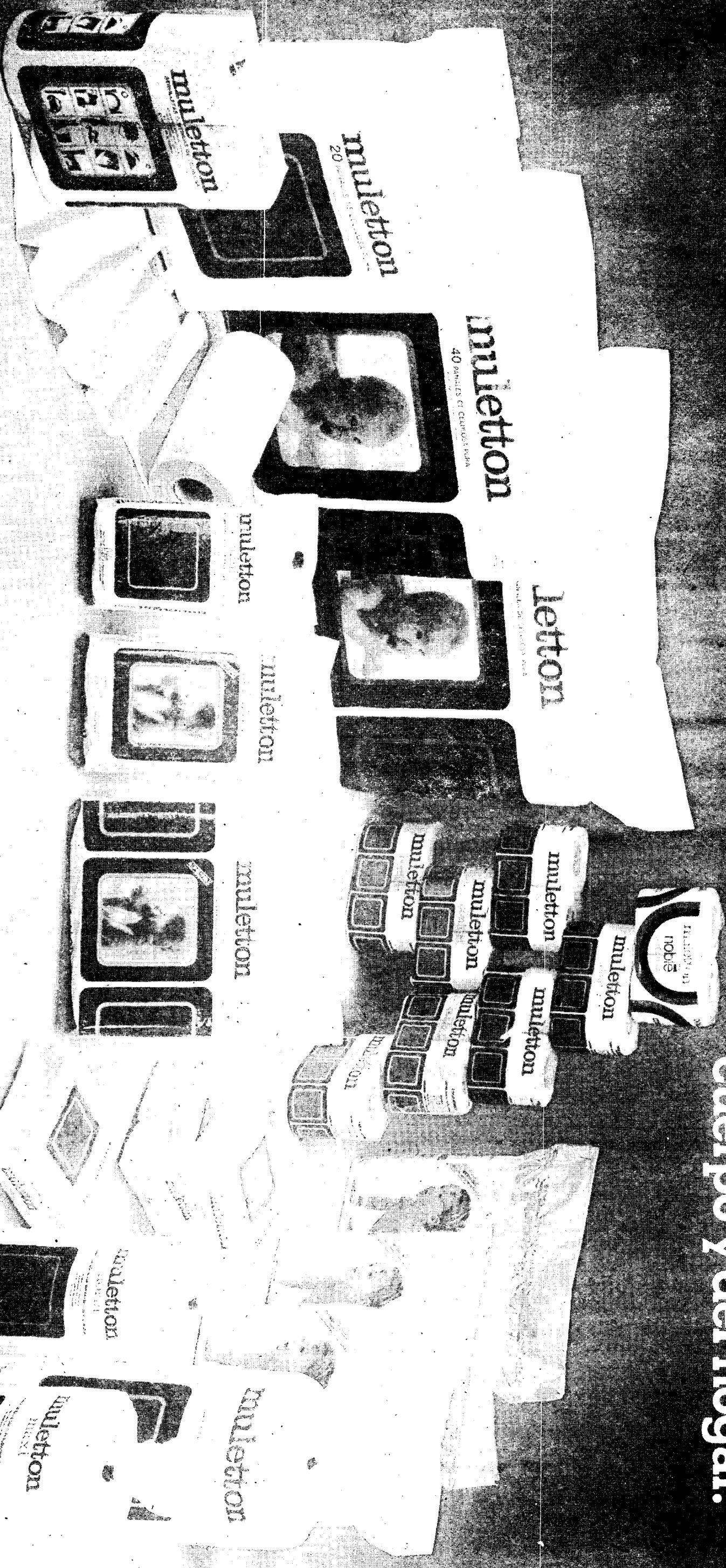
Los vecinos de Vic y comarca, que lo tienen más al alcance, esperamos que sabrán demostrar su fidelidad a la Iglesia con la asistencia masiva a este homenaje que, con este motivo lo suficiente justificado, dedicaremos todos juntos a nuestro querido Pastor.

ESPERAMOS a todos. Físicamente a los más; espiritualmente a quienes —por los motivos que sean— no podáis venir; y **TODOS** dirigiendo nuestras plegarias al Padre para que, todavía por MUCHOS AÑOS, podamos tenerle entre nosotros.

LA COMISIÓN
Vic, noviembre de 1980

muletton

para la higiene del
cuerpo y del hogar.

rollo de cocina	pañales	compresas adhesivas	tissue higiénico	servilletas	braguitas pañal	guata de celulosa
en paquetes de 2 rollos	en bolsas de 20 unidades 40 unidades 80 unidades	glamour en bolsas de 10 unidades 20 unidades mini 10 unidades	confort en paquetes de 2 rollos ideal (perfumado) en paquetes de 2 rollos noble (doble hoja) en paquetes de 2 rollos	picnic en paquetes de 50 unidades de 1 hoja buffet en paquetes de 50 unidades de 2 hojas lunch en paquetes de 50 unidades de 3 hojas	medio día en bolsas de 20 unidades media noche en bolsas de 15 unidades primeros pasos en bolsas de 12 unidades	norm en paquetes de 250 gramos maxi en paquetes de 500 gramos gran stock en paquetes de 750 gramos

LES HISTÒRIES DE L'AVI PEP

La guineu múrria

Vet aquí que un bon dia el senyor Lleó és va llevar amb el peu esquerre i, com és de llei entre marits, va fer pagar el seu mal humor a la senyora Lleona.

—Fuig d'aquí! —li deia ell— que fas pudor!

—El que passa —responia ella plorosa— és que no em vols i te'n vols anar amb una altra. Apa, digues, què tens contra mi?
—Fas pudor! —repetia el lleó i d'aquí no el treien.

—No és veritat, això no és més que una excusa i el que hi ha és que no m'estimes. I no haurien acabat mai. Ell que sí, ella que no feia pudor.

Finalment, veient que no aconseguïen d'arribar a un acord, decidiren de cridar tres bèsties, d'entre les més entenimentades, perquè hi diguessin la seva, si era cert o no que la lleona feia pudor.

El primer a donar el seu parer fou el bou. S'acostà molt seriós a la lleona i començà a ensumar-la per tot arreu. I expressà tot seguit la seva opinió.

—Per mi que és veritat que fa pudor. Com es va enfutismar la lleona!

—Descarat! Com t'atreveixes a fer quedar malament la teva reina! Té, té i té...!

I, tirant-se-li furiosa al damunt, li va ventar un jec de bufetades i unes esgarrapades tan fortes que el pobre bou va quedar fet uns espolsadors. Li va tocar el torn, aleshores, al cavall, que com el seu company bou, va acostar-se ben bé a la lleona, la va olorar per tot arreu i va dir:

I ara fou el lleó l'empipat. Va fer un bot de ràbia i encarrant-se amb el cavall, li va dir:

—Per mi, que la nostra reina té ben bona olor. No trobo pas que faci pudor.

—Molt bé noi! Així que tu et poses contra el teu rei? Ara veuràs el que és bo!

I llençant-se-li al damunt ell que li va clavar les urpes. El pobre cavall sortí esperritat i diuen que encara corre ara.

Aleshores tocà el torn a la guilla, que havia presenciat el que havia succeït amb els seus companys, el cavall i el bou. S'acostà a poc a poc a la lleona i vinga fer com que l'olorava i vinga ensumar i reensumar-la de per tot arreu. I quan ja en va estar ben tipa, i lleó i lleona començaven a impacientar-se, va dir:

—Ai, ai, pobrissona de mí. Per més que ensumo em sembla que no puc dir ni que sí ni que no. Estic tan refredada que tinc tapat el nas i, tot i que em sap molt de greu, no us podré donar la meua opinió.

I així els lleons es van quedar com abans, perquè no hi havia cap més animal a l'abast, ja que tots havien fugit lluny per a no veure's en un compromís.

La capsa de les paraules

Saps què vol dir?

Enfutismar
Esperitat
Ensumar

A l'abast
Tocar el torn
Guilla

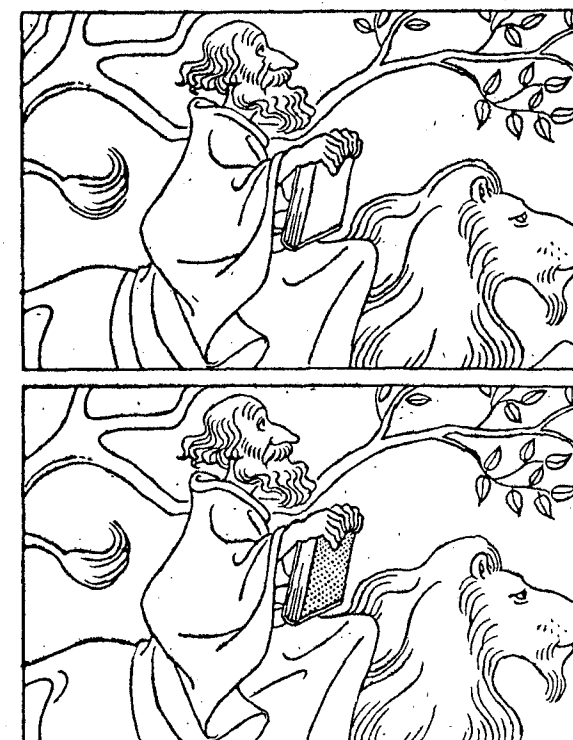
La familia Moixó

Sopa de lletres

Q A U I G A N D E S A
N L O G E S P O R T A
L D A O A S E U A U C
R O S D E L U T I L V
E V E A A M E O B L M
I E T L M N O R P D O
T R E L S P E T A E R
D E U I X E O O B C L
E M Q E U L C S X O I
V H O R T A X A T N X
C O R B E R A V I A I

Els errors a dotzenes

Buscar el nom de deu pobles o/i ciutats de les comarques de la regió cinquena: Baix Ebre, Montsià, i Terra Alta. Amb les lletres restants trobareu un verset del Nou Testament, amb la cita on es troba.

Aquesta Edició de L'EIXERIT ha estat patrocinada per:

DANONE

YOGHOURT

DANONE

Aliments frescos i naturals

Aliments frescos i naturals

97.— Tant Judà com Israel, infidels a Jahvè i havent trencat pràcticament el pacte de l'Aliança, foren rebutjats per Déu. Els seus enemics se n'apoderaren es van endur la gent a Ninive i a Babilònia.

98.— Lluny de la pàtria estimada, sense Temple m'sacrificis, cregueren que Déu els havia abandonats. Sí, tot ho havien perdut. Però no els van poder robar la Paraula de Déu que els exiliats diuen al cor, als llavis i a la ment. Llavors es recordaren d'escriure els mots i els fets de Jahvè a favor d'Israel.

99.— Entre els captius duts a Ninive destaca, com exemple de bon israelita, Tobit, home caritatiu i bon complidor de la Llei. Ell donava menjar a l'afamat, beguda a l'assedegat, vestit al nu, i enterrava els morts en obsequi de Jahvè invisible. Més endavant va quedar sec. El seu fill es deia Tobies.

100.— Reduït a la pobresa en poc temps, envià son fill a cobrar un deute. Tobies va partir amb la benedicció dels parres i acompanyat d'un vianant. Cansats pel llarg camí, en arribar al riu Tigris i mentre es banyava, sortí un peix molt gros a devorar-lo. Son company el salvà. Després d'arrencar el fel al peix com a remei, arribaren a destí i cobraren el deute.

101.— Una família de creients en Jahvè els donà hospitalitat. Allí va conèixer Sara, filla d'uns pares molt bons i també educada en la Llei. I, havent-la demanada en matrimoni, es casaren desitjant de tenir fills, i de veure els fills dels seus fills i que tots lloessin Jahvè per totes les generacions.

102.— Només calia tornar. I abraçar els vells pares que l'esperaven de nit i de dia. Amb el fel, Tobies retornà la vista a son pare, que en veure son fill sa i estalvi, exclama: "Al·leluia, beneït sia el Deu d'Israel, que m'ha fet recobrar el fill i em torna ara la vista per veure una nova fillada, sota la protecció del seu sant Angel".

ACTITUDS CRISTIANES.— Amb freqüència, l'home es veu desarrelat del seu país per forces polítiques, socials, religioses o econòmiques. És la història de les emigracions i de l'exili, de la inseguretat. Aleshores tots els problemes de la vida són més punyents, tant els personals com els familiars. La Bíblia ens ofereix el preciós llibre de Tobies per ajudar-nos a una reflexió de fe sobre aquestes situacions de vida. En ell veiem els valors de la vida de família i de la fidelitat a Déu en la contrarietat.

INTRODUCCIÓ A LA GRAMÀTICA

TEMA 5 (Puntuació)

El punt interrogatiu s'usa en les preguntes.

En el conte "El Mariner de Sant Pau", de Jacint Verdaguer, hi ha el fragment que segueix:

—Sabrieu dir-me què és això?

—Es una pala de forn —respongué un noi que no s'aixecava dos pams de terra.

—Què saps tu? —li digué son pare, que havia estat a marina—. Això no és una pala de forner, que és una pala de barca.

EXERCICIS.— Cerqueu fragments del vostre llibre de lectura en els quals hi hagi signes interrogatius.

El punt admiratiu es fa servir en les exclamacions. En el mateix conte hi ha el fragment que segueix:

—Bona gent, sabrieu dir-me què és això?

—Ai, ai! Quina cosa de preguntar! —li respongué el més vell i, per tant, el més autoritzat de la rodona.— Això és un culler.

—Què dieu que és? —preguntà el mariner no entenent la paraula.

EXERCICI.— Cerqueu unes quantes exclamacions de les que es solen fer habitualment i escriuiu-les al vostre quadern.

El guió s'usa en el diàleg per a indicar on comencen i acaben les paraules del qui parla.

EXERCICIS.— 1. Fixeu-vos en els fragments de diàleg que hem transcrit i mireu com hi són posats els guions.

En ésser a l'últim plat, el minyó es deia a si mateix: —Ets l'home més sortós del món: tenies gana i aquí trobes la taula parada i et serveix la bella Nadaleta, boca que vols, cor que desitges. (D'una rondalla de Jacint Verdaguer.)

2.— Cerqueu exemples de dos punts en el vostre llibre de lectura i copieu-los al vostre quadern.

Els parèntesis serveixen per a marcar el que enmig d'una frase es diu a part i en veu més baixa. Exemple de "Sis Joans":

La serventa, veient venir el batibull, provà de retenir-lo; però en Joan, fora de seny, la rebaté d'una guitza (no és bonic de dir-ho, però guitza se'n diu) i després una altra i per fi una altra fins a tres.

EXERCICI.— En les frases que segueixen mireu de trobar el fragment que ha d'anar entre parèntesis.

La història que us vaig a contar a mi m'agraden molt les històries és una mica trista.

De lluny, per la carretera, enmig de la fosca, ara no us agafi por, es veia un llum molt petit.

2.— Inventeu un diàleg d'uns nois que van a la botiga a comprar i mireu de tenir cura en l'aplicació del guionet, del punt interrogatiu i del punt admiratiu.

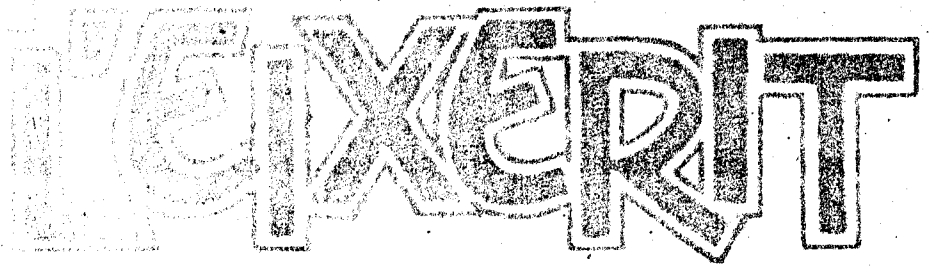
Per mitjà dels dos punts s'assenyala que el que es diu en una frase es va a desenrotllar en la frase que segueix. Per això els dos punts sempre es posen després dels mots: per exemple, com segueix, exclamà, va dir, etc. etc.

EXERCICIS.— 1. Fixeu-vos en els dos punts que s'usen en aquests fragments:

M'indicà el camí acompanyant-me un tros i em diu en deixar-me:

—Vos poreu pas trompar: heu d'anar a tombar per aquella comia que es veu d'ací; après, abans d'una hora trapareu en Janot amb les seves ovelles, que vos guiarà. I bé, adéu! Bon camí.

(Dels "Croquis Pirenencs", de Massó i Torrents. El català que s'hi ha emprat és propi del Rosselló).

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

Treure els maldecaps

—No facis aquesta cara d'emmuriat, que no tens raó. Ningú no neix ensenyat. Per a saber, s'ha d'aprendre i estudiar. Això és clar, oi?

—Sí, mare, però no tot d'un cop, perquè em faig un enfarfec de coses i un garbuix que no hi ha qui s'hi entengui.

—Amb l'estona que fa que et queixes i fas el rebec, ja hauries fet la meitat de la feina.

—Sí, home! No tant! A més, estic cansat i tinc mandra.

—Ara dius la veritat! Mandrós!

—Noi, també! M'he aixecat d'hora, tot el dia al "cole", números, lletres, llibres, classes, jugar...; doncs, mira, ara estic cansat.

—Veiem-ho, ensenya'm el que has de fer.

—Però, beneït del cabàs! Quin riure! Per aquest treball et queixes?

—Sí, però, és cada dia.

—Cada dia hem de treballar tots, no? Cada dia menges, oi? Cada dia creixes i vols ser més espavilat, fa?

—Molt bé, mare, molt bé!

—Per què te'n rius, ara?

—Perquè tot era una broma. Quan he arribat m'ha semblat que estaves preocupada i trista. He pensat que si et feia parlar et treuria els maldecaps.

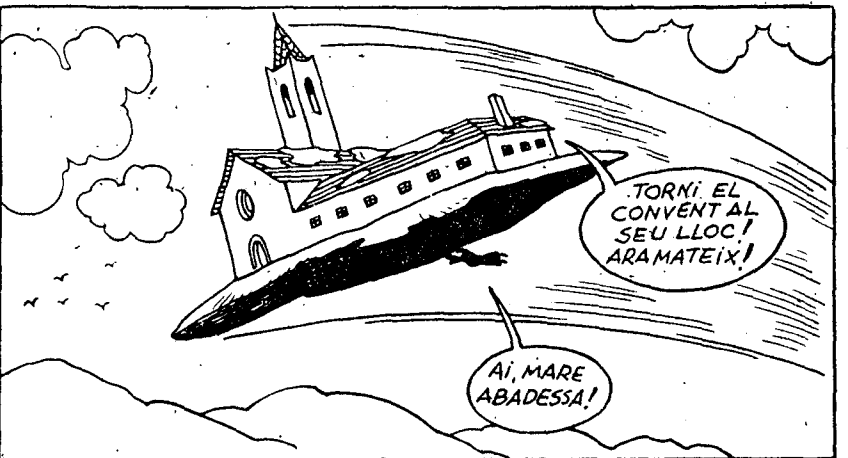
—Sempre t'has de sortir amb la teva. La veritat és que ho has fet més ràpid que l'aspirina.

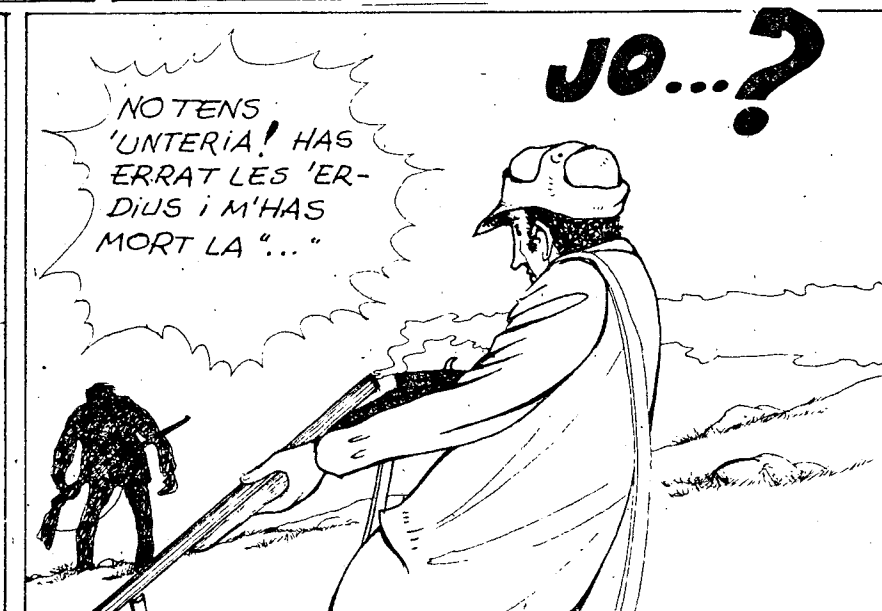
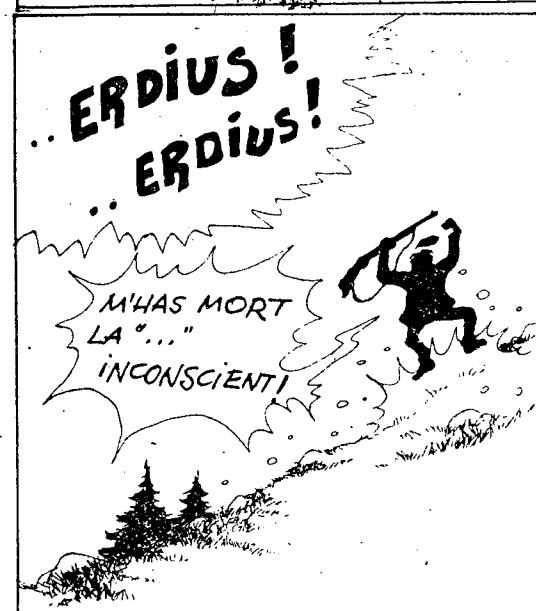
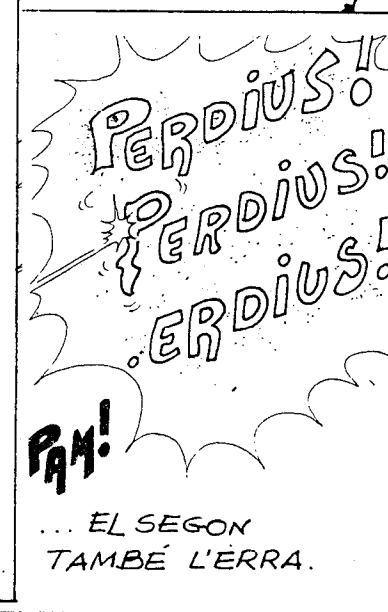
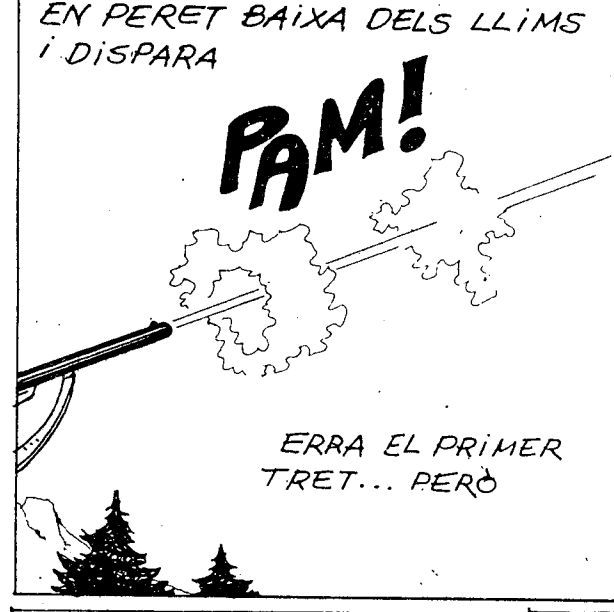
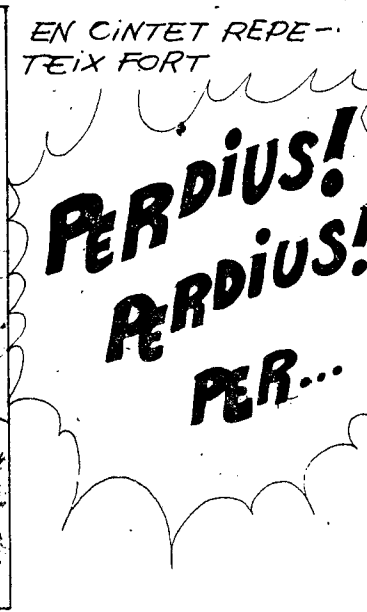
—Mare, el carter no ha portat cap carta per a mi?

—Es que potser t'ha d'escriure el rei?

—Els eixerits de la parròquia de St. Francesc, de Tarragona, varen dir que m'escriurien...

—Ah!...

Nens i cap de setmana

Barcelona

La Coordinadora d'Espectacles infantils als barris, organitza per aquest cap de setmana: avui dissabte, al barri de La Perona, a les 11 del matí al pati de l'escola "Los Pinillos" (Ronda Sant Martí), l'actuació dels pallassos Pep Saltimbanqui i Bucoi.

Demà diumenge, al barri de la Sagrera, a les 10.30 del matí als Jardins d'Elx, hi haurà una cercavila amb el grup Taronjada Natural. També aquest diumenge, al barri de la Taixonera, a les 12, a la plaça de la Vall d'Hèbron, hi haurà una actuació a càrrec del grup Trub-69, amb l'obra "Juguem a pallassos".

Teatre

Fundació Miró. Parc de Montjuïc. Tots els dissabtes a les 5.30 de la tarda i els diumenges a les 11.30 del matí i a l'una del migdia, durant el mes de novembre, els titelles Marduix presenten el seu nou espectacle "Romanços de lluna plena". Ho recomano per a tothom. L'entrada és de 150 ptes.

Lluïsos de Gràcia. Plaça del Nord, 7. Durant tot el mes, dissabtes i diumenges a les 5.30 de la tarda, el grup La Trepa presenta l'obra de Jordi Díaz, "Les joguines oblidades". Una obra que tracta de les joguines mecàniques.

Teatre Romea. Hospital, 51. XXVIII cicle de teatre Cavall Fort. Diumenge a les 11 del matí, Celdoni Fonoll presenta un recital poètic de cara als infants. Les entrades són des de 25 a 100 ptes.

Turó Parc. Tots els diumenges a les 12.30 del migdia, els titelles Anglès presenten un espectacle de titelles, pallassos i animació. L'entrada és de 100 ptes.

C.C. Sants. Jocs Florals, 33. Diumenge a les 11 del matí, festival de música infantil amb el grup "Els Nins".

Dintre de la Campanya Teatral de Tardor, i al Teatre de l'Orfeó de Sants (Sants, 71), el divendres i dissabte a les 10.30 de la nit i el diumenge a les 7 del vespre, el grup L'Olla presenta l'obra "La Puntaire" (Virgo Fidelis). Una divertida obra teatral que recomano per a majors d'onze anys. Al Teatre del Casal Catòlic de Sant Andreu (Pons i Galarza, 58), el Ballet Contemporani de Barcelona. Divendres i dissabte a les 10.30 de la nit. Diumenge a les 7 del vespre. Un bon espectacle per a més grans de dotze anys, i sobretot si els agrada el ballet contemporani. L'entrada és de 250 ptes. amb el 50 % de descompte per a infants, jubilats i treballadors en atur.

Cinema

Apsi. Sant Elies, 23. Dissabte i diumenge a les 4.30 de la tarda, "El gorila ataca" i "Los caraduras" (còmica).

Centre d'Horta. Feliu i Codina, 7. Dissabte a les 10.30 de la nit i diumenge a les 4.30 de la tarda, "Skateboard" (aventures infantils amb patins).

Cinema del Carme. Sant Antoni Abat, 12. Dissabte a les 11 del matí i a les 5 de la tarda; diumenge a les 5 de la tarda, "Yetti" (l'abominable home de la neu).

Col·legi la Salle Bonanova. Passeig de la Bonanova, 6. Diumenge a les 4.30 de la tarda, es passaran les pel·lícules "El gen-

darme y los extraterrestres (Louis de Funes) i "Doble triunfo" (Comèdia sentimental).

Casal Claret. Nàpols, 350. Diumenge a les 5 de la tarda, "Gran golpe en el año santo" (policiaca) i "Inframan" (aventures d'estil còmic).

Maristes de la Immaculada. València, 370. Diumenge a les 5 de la tarda, "La leyenda de una valiente" (aventures marines) i "Sale el Dragón, entra el Tigre" (arts marciais).

Penya Cultural Barcelonesa. Baix de Sant Pere, 55. Dissabte a les 5 de la tarda, "Vickie el vikingo" (dibuixos) i "El animal" (aventures i desventures d'un especialista cinematogràfic amb escenes arriscades). Diumenge, a les 11 del matí, "Vickie el vikingo".

Sala Sarrià. Passeig Sant Joan Bosco, 74. Diumenge a les 5 de la tarda, "Te veo y no te veo" (aventures d'un home invisible) i "La isla misteriosa" (aventures segons la novel·la d'en Juli Verne).

Sant Vicenç de Sarrià. Major de Sarrià, 117. Diumenge a les 5 de la tarda, "El gran recreo" (aventures juvenils) i "La pantera rosa ataca de nuevo".

Activitats a les comarques

Dissabte
Rajadell. A les 4.30 de la tarda, a la sala d'actes, els titelles Naip presenten "Musical Oficis".

El Far d'Empordà. A les 6 de la tarda, cançons populars amb Toni Giménez.

Sabadell. A les 4.30 de la tarda, al passeig Manresa, pallassos i música amb Pa de Ral.

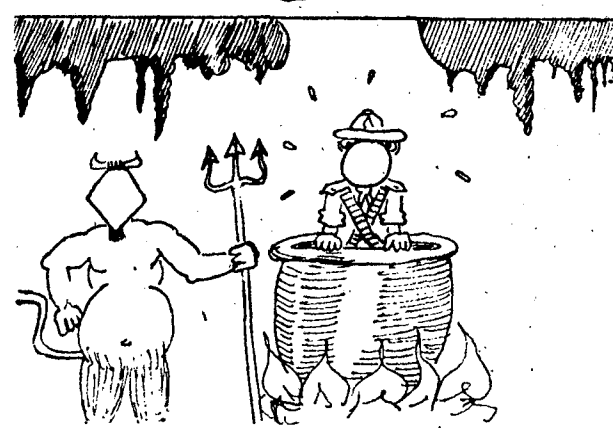
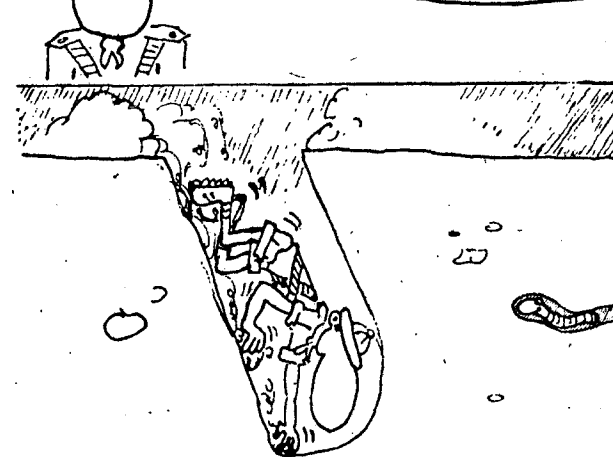
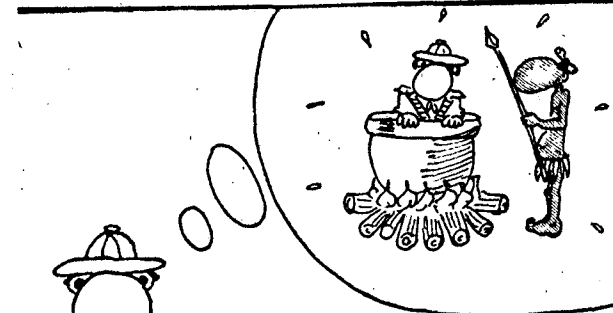
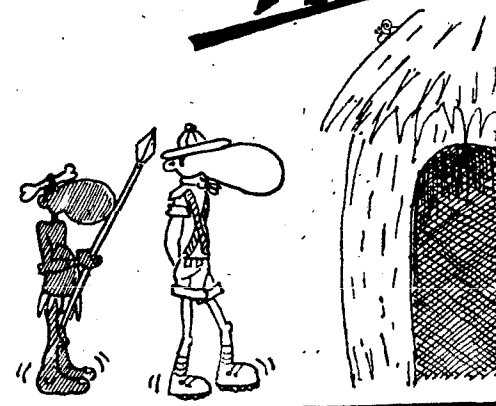
Carme Anfosso

Solucions

- Els nou noms: Barberà, Blancafort, L'Espluga, Forès, Montblanc, Solivella, Vallclara, Vilaverd.
- El verset: "El va interrogar, doncs, llargament, però ell no li contestà res. Lc. XXIII, IX.

ELS NINOTS D'EN MIC

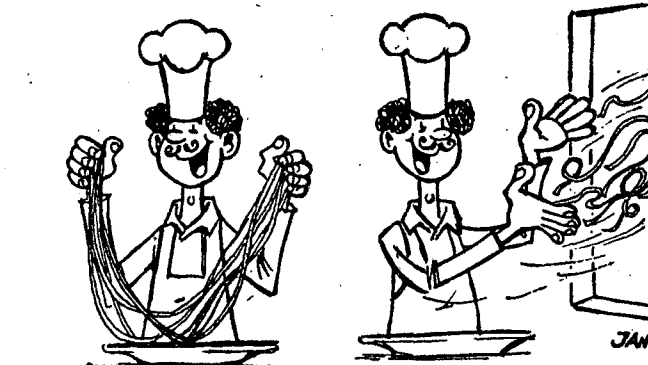

Giovanni Cuccinieri

-NUOVA MANERA DI MANGIARE MACARRONI

-PRIMO S'AGAFEN AMB LA DESTRA

-E DOPO S'AGAFEN AMB LA SINISTRA

-E DOPO ES TIREN PER LA FINESTRA

El Comte Benrovellat

AQUEST SENYOR COMTE, NO EMSEMBLA EL SISTEMA MÉS ADEQUAT PER A NOMENAR ELS CAPITOSTOS COMTALS.

PETIT
Avet

L'slip per nena,
de cotó,
elàstic i sense costures.

PETIT
Avet

Important document episcopal sobre l'atur a casa nostra

Bisbes catalans: El subsidi hauria d'arribar a tots aquells que el necessiten

I. CAUSES I CONSEQUÈNCIES DE L'ATUR

1 - Uns moments de situació explosiva

Un dels problemes socials sentits més agudament en aquests moments a Catalunya — igual que a la resta d'Espanya — es l'atur. La seva gravetat ha arribat a límits tan extrems que, si no s'hi posa remei ràpidament, pot ser ocasió i fins i tot concausa de situacions explosives.

Les estadístiques ens diuen que avui, a Espanya, l'índex de la població activa en atur forçós supera l'11 %. Això vol dir que estem vorejant els dos milions de persones sense feina. La situació entre nosaltres és més greu que en els països de l'OCDE.

2 - A Catalunya, dos cents mil parats

Pel que fa a Catalunya, l'atur afecta un nombre de treballadors que supera de bon tros els dos-cents mil, dels quals, aproximadament el 88,03 % correspon a la província de Barcelona, el 6,45 % a la de Tarragona, el 3,43 % a la de Girona i el 2,09 % a la de Lleida. El percentatge dels parats és semblant al de la resta d'Espanya però, en alguna gran ciutat catalana, sembla que ha arribat a afectar el 20 % de la població activa. D'aquests parats, aproximadament, el 67 % són homes i el 33 % dones. Per sectors, el ram més afectat és el de la construcció, que suposa gairebé un 23,5 %, seguit del de la metal·lúrgia, amb un 13,54 %, i del ram tèxtil, amb un 9,77 %. Només el 65,3 % dels afectats per l'atur reben alguna subvenció. Aquestes xifres — registrades per les oficines d'atur (abril-juny 1980) i per tant inferiors a les reals — són prou eloqüents per a demostrar-nos que aquest problema és un dels punts més negres de la nostra situació econòmic-social. I són els joves els qui es veuen més cruelment afectats per aquesta situació de crisi: el 45 % dels parats tenen entre 19 i 24 anys.

3 - Fruit de les nostres pròpies falles

Dintre l'ampli aiguabarreig de causes de l'atur, hom n'esmenta principalment unes quantes. Algunes són de caràcter internacional: la puja persistent i anguniejant del petroli, les barreres que dificulten la nostra entrada al Mercat Comú, el tancament actual dels països europeus a la mà d'obra estrangera. D'altres — de naturalesa molt variada — són fruit de les nostres pròpies falles: imprevisió d'alguns dirigents en uns anys de negocis i de gestió empresarial més fàcils; debilitament de l'economia, afeblida per tantes hores de treball-perdudes; crisi de les empreses; absència d'il·lusió creadora; radicalització de les relacions laborals; manca d'una política amb objectius clars, capaçs de desvetllar confiança; evasió clandestina de capitals; carència d'incentius per a l'estalvi i la inversió; falta de responsabilitat en alguns tancaments d'empreses, el reajustament de plantilles, les declaracions de crisi, etc. Tots aquests factors són importants, encara que no tots tinguin el mateix influx sobre la crisi.

4 - L'atur és sempre dolorós i tràgic

Les conseqüències de l'atur són sempre doloroses; alguns vegades són tràgiques. N'hi ha prou amb una mirada senzilla per a descobrir alguns dels seus

També recomanen, entre molts altres punts, combatre la picardia i els desaprensus que s'aprofiten de la situació per a treure's una mena de sobresou

estralls morals, humans, socials en l'àmbit familiar, personal, polític.

5 - Sense sou i sense seguretat social

En l'àmbit de l'economia familiar, aquestes conseqüències — encara que diferents, segons les situacions personals i els sectors — són ben visibles i, en alguns casos d'una gravetat extraordinària. Pensem, per exemple, el d'aquelles llars on només hi entrava un sou, del qual ara s'han vist privades per l'atur, i potser no perceben cap mena d'ajuda de la Seguretat Social. Quina angonya i quants maldecaps per a fer front al lloger del pis i al compte del col·legi, als rebuts de l'aigua i de la llum, a les lletres que venen despietadament, i, algunes vegades, àdhuc per a poder cobrir les necessitats més elementals dels fills!

En la vida personal, un home sa i honrat, quan no pot treballar, se sent mutilat i humiliat, un inútil i una càrrega. La manca de treball provoca en ell sofriments de tota mena: frustracions greus, desequilibris psíquics, dificultats d'integració social, perturbacions en la convivència familiar..., i pot provocar, de vegades, una empena cap a l'alcoholisme, la droga, la prostitució, la delinqüència... Tot això és molt més agut i més palpable quan hom està privat del subsidi d'atur que suavitza una mica els efectes econòmics.

En l'àmbit socio-polític, l'atur pot ser una font de conseqüències greus: la baixa de la producció, l'augment de les despeses dels serveis socials, el desencís creixent, l'apatia política, la inestabilitat social, el radicalisme, dels grups extremosos... Aquesta situació s'agreuja, atida per l'escàndol perdurable d'uns contrastos que malauradament no minven — o, si de cas, no suficientment ni prou de pressa — i, algunes vegades, àdhuc van aguditzant-se; per això, tenint en compte la distància que els separa, hom diu que uns quants rics són cada dia més rics, mentre molts pobres són cada dia més pobres. A més d'això, en aquests moments de crisi, mentre tants treballadors han de sostenir la família amb el módic subsidi de l'atur — quan no en queden privats — alguns acumulen funcions retribuïdes, d'altres fan ingressos quantiosos amb l'especulació, i en algunes professions i alguns càrrecs polítics hi ha qui percep sous i honoraris escandalosament elevats i, de vegades, per prestacions de ben poca importància o de valor social molt discutible.

6 - Tots en major o menor grau en som responsables

La responsabilitat ens afecta a tots, encara que no amb el mateix grau. És major la d'aquells qui, per llur

Cal cercar accions profundes i remeis integrals que facin la nostra economia més inequívoca al servei de l'home

posició política, econòmica, social o eclesial tenen una influència més forta i frueixen de més possibilitats per a solucionar el problema, i estan més obligats a pensar en els altres i a compartir de manera visible la sort dels qui sofreixen. Tanmateix, examinem-nos tots, per si en algun grau, també nosaltres fòssim reus de culpa: potser la nostra manera de viure no està d'acord amb els temps difícils en què vivim: les disbauxes, les despeses quantioses en diversions i plaers, amb jocs o en luxes superflus, el banquetejar, etc., són una fuetada a la cara dels qui es troben sense feina.

II. CAMINS DE SOLUCIÓ

7 - A tots ens cal un esforç

Una situació així va contra el dret de la persona a guanyar-se la vida amb el seu treball. És un dret primari que cal tenir molt present quan cal posar en joc els elements tècnics per a intentar solucionar el problema. És, doncs, una exigència de la justícia, per la qual una societat veritablement responsable no pot contemplar indiferent una porció tan important de la seva població — en l'aspecte quantitatiu i qualitatiu — privada de treball. Correspon al Govern una especial responsabilitat en aquest problema tan greu, però la iniciativa no pot deixar-se exclusivament ni principalment a les seves mans.

Es tota la societat (agrupacions empresarials i obreres, organismes econòmics i socials, partits polítics...) qui ha de ser la primera i principal protagonista d'aquest esforç; és necessari recórrer totes les competències, estimular totes les iniciatives, emprendre diverses experiències...

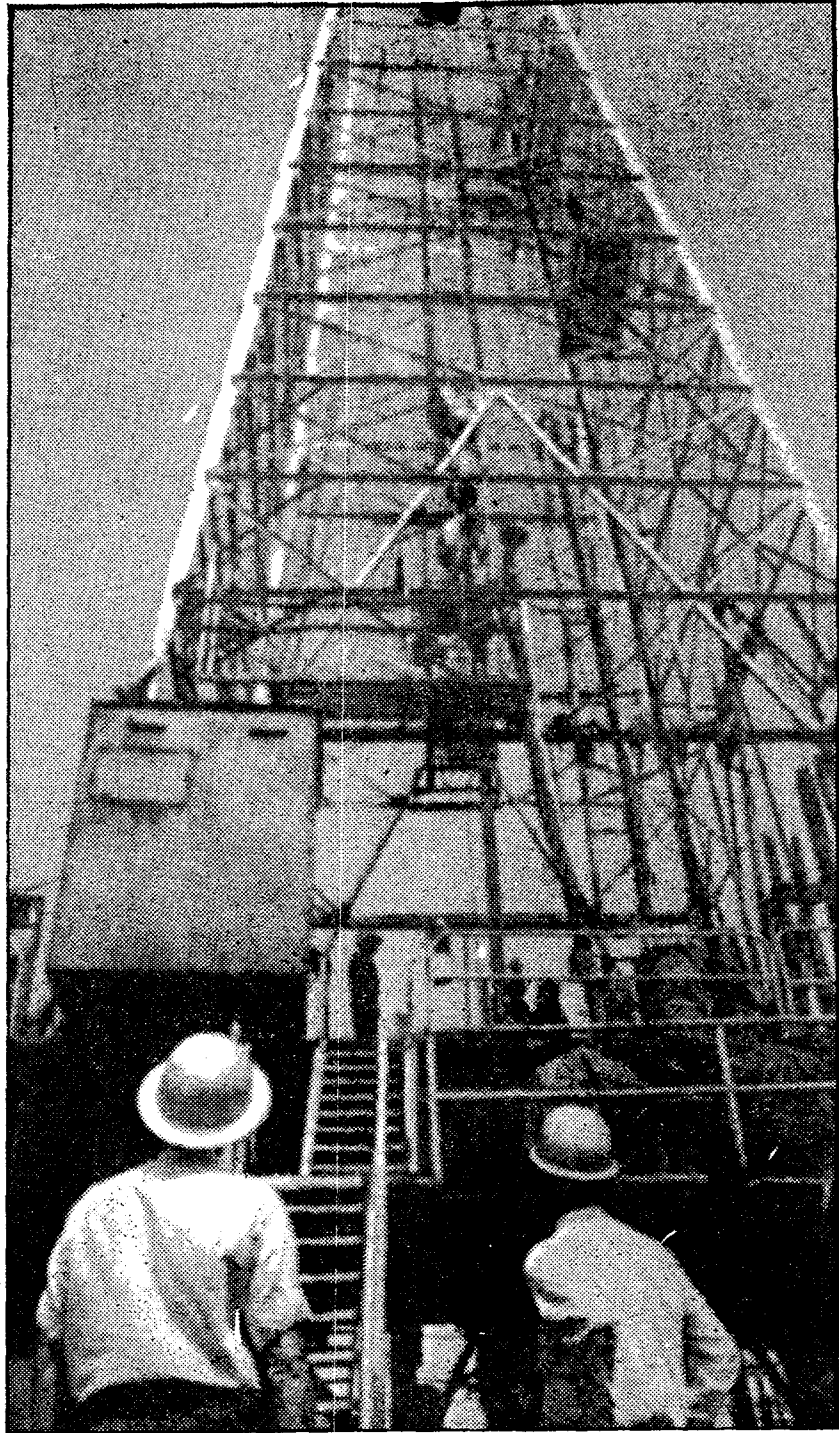
Les nostres paraules — com les del document de la Comissió Episcopal de Pastoral Social (23/XI/78) — intenten ajudar a una general sensibilització de solidaritat. A nosaltres, primers servidors de l'Església a Catalunya, ens força a fer-ho la fidelitat a l'Evangeli de Jesucrist, que és la Bona Nova per als desvalguts, els captius, els oprimits (Cf. Lc 4,18), és a dir, per a tot el trist món de la marginació, al qual es veuen impel·lits els treballadors en atur forçós.

8 - Hi ha un afany lloable de posar remei

No ignorem pas les inquietuds i preocupacions, els estudis i els projectes, les accions i els actes de solidaritat que han sorgit pertot arreu en un afany sincer de posar remei a aquest problema. Seria injust desconèixer els esforços de l'Estat i de la Generalitat, dels Ajuntaments i dels partits polítics, de les centrals sindicals i de diverses associacions, de molts empresaris i persones sense cap qualificació especial. Cada una d'aquestes contribucions mereix una valoració diferent. Tanmateix, a tots els qui han fet la seva aportació poden dirigir-se aquelles paraules de Pau VI: "Benaurats els qui consagren el seu talent, els seus diners, el seu esforç a resoldre aquest problema" (Al·loc. 28/VIII/77).

Ja ho sabem que no hi ha pas solucions màgiques ni instantànies. Però fins ara, malgrat la bona voluntat de molts, el problema es manté ben viu i més aviat va agreujant-se.

Nosaltres, bisbes de les diòcesis de Catalunya, no som pas competents per a donar llicons sobre la

solució tècnica d'aquest problema tan greu. Repassant, però, esquemàticament alguns intents de solució que han estat proposats, tindrem ocasió de subratllar-ne aspectes que poden ajudar la nostra finalitat.

Començarem dient que creiem encertat el que molts diuen, que l'acció cal dur-la a cap a tres nivells, però d'una manera simultània: a nivell conjuntural, a nivell estructural i a nivell espiritual.

9 - Nivell conjuntural

Accions immediates. Només farem esment de tres: el subsidi de l'atur, les hores extraordinàries i la creació de nous llocs de treball.

a) El subsidi de l'atur

— El subsidi de l'atur hauria d'arribar a tots els parats en quantitat suficient per atendre — en el pitjor dels casos — les necessitats més indispensables. Es dolrà haver de reconèixer que, a diferència d'altres països on la Seguretat Social és universal i més justa, a Catalunya un 35 % dels afectats per l'atur no reben cap subvenció. Cal combatre amb major esforç i amb major eficàcia la picardia dels aprofitats i desaprensius que converteixen aquest subsidi en un motiu per no treballar o en un sobresou injustificat. D'altra banda, a aquest subsidi sembla que, normalment, hi hauria de correspondre alguna mena de prestació d'utilitat pública: la dignitat del treballador, el bé comú, el sentit de la responsabilitat i l'economia mateixa es beneficiarien d'aquesta manera de procedir. Cal evitar de totes passades que el subsidi pugui semblar una almoïna.

b) Les hores extres

— Les hores extraordinàries sembla que haurien de ser suprimides a favor d'altres persones capacitades afectades per l'atur. L'Administració pública pot encoratjar i ajudar aquest transvasament amb exempcions fiscals, amb la dispensa de la quota de la Seguretat Social, unes subvencions directes per al manteniment dels llocs de treball ja existents, etc. Potser les organitzacions de treballadors també podrien estudiar juntament amb els empresaris i, en allò que li pertorqui, amb l'Administració pública, un sistema de treball rotatiu, compartint tots plegats,

“Les disbauxes, les despeses quantioses en diversos plaers, en jocs o en luxes superflus, en banquetejar, etc., són una fuetada a la cara dels que es troben sense feina.”

“Seria injust desconèixer els esforços de l'Estat, de la Generalitat, dels Ajuntaments, dels Partits polítics i de les Centrals Sindicals.”

“Seria una responsabilitat terrible que a les fàbriques seguisin eliminant diàriament més d'un centenar de llocs de treball.”

solidàriament i en una part al·lòquota, la trista sort de tants i tants que no poden treballar i que així tindrien un bon xic alleujada llur situació.

c) Nous llocs de treball

— La creació de nous llocs de treball, socialment útil, ha de ser un objectiu imprescindible. En les circumstàncies presents, el sector públic, conscient de la seva funció subsidiària, ha de jugar un paper important en les inversions més adients i en la creació de llocs de treball. El Govern ha de fomentar l'esperit d'iniciativa i la imaginació creadora dels empresaris amb l'incentiu i l'esperança d'un rendiment just i compensador. Els particulars, però, no poden pas tenir el rendiment com a únic criteri per a invertir.

Agents d'aquestes accions. Creiem que qualsevol iniciativa assenyada que pugui contribuir eficaçment a remeiar o alleujar el problema de l'atur, és digna d'elogi mereixedora d'un suport sincer.

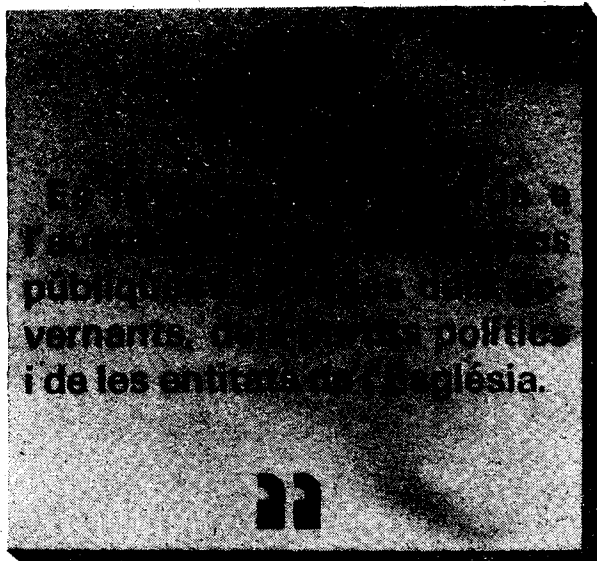
Al marge dels mil tres-cents milions de pessetes que l'Estat ha de lliurar a la Generalitat per a l'ocupació comunitària, a nivell de Catalunya, han aparegut aquests darrers mesos, tres grups d'iniciatives per afrontar l'atur: la de la Conselleria de Treball de la Generalitat la del Foment del Treball Nacional (grup patronal) i les elaborades separatament per les dues grans centrals sindicals (UGT i CC.OO.)

d) La Generalitat

— La iniciativa de la Generalitat, a principis d'estiu, projectava crear un “fons d'ocupació” de dotze mil milions de pessetes, que permetria donar feina a uns disset mil treballadors, xifra que, en aquells moments, representava el 74 % dels total dels sense feina no subvencionats de Catalunya, majors de 25 anys. Aquell projecte, aprovat a mitjan estiu pel Consell Executiu de la Generalitat, ha estat durament criticat per algunes organitzacions empresarials i obreres, i avui està en revisió.

e) El Foment del Treball

— La postura del Foment del Treball Nacional no dissimula el seu pessimisme i la seva prevenció davant qualsevol iniciativa que limiti la seva acció a Catalunya perquè, segons el seu parer, resultaria ineficaç. En definitiva, la proposta del Foment recomana com a únic camí adient, pressionar i negociar a nivell del Govern central i en un àmbit que compregui tot el territori espanyol.

f) Les Centrals Sindicals

— Les propostes presentades per les grans centrals sindicals fixen l'atenció sobre una sèrie de mesures laborals (reducció de la jornada de treball, supressió de les hores extraordinàries, jubilació anticipada, etc.), plans de reconversió sectorial, normes de procediment sobre expedients per a regular l'ocupació laboral, mesures excepcions d'assegurança momentània, fórmules de finançament a fi de generar nous llocs de treball, etc.

g) Lluitar tots junts contra l'atur

Nosaltres, bisbes de Catalunya, com hem dit, no som pas competents per a fer un judici tècnic sobre aquestes diverses iniciatives i propostes, però no podem romandre indiferents davant aquests esforços. Per això demanem amb tota la força de persuasió de què som capaços, que s'estableixi un marc d'interès i de negociació entre les diverses parts interessades i que, per part de tots, es faci un esforç sincer i generós de comprensió i d'acostament entre els diversos projectes, a fi de lluitar tots junts contra l'atur. Seria una responsabilitat terrible que, mentre els uns i els altres —parapetats irreductiblement en llurs pròpies posicions— perdessin el temps i les energies en acusacions mútues i en discussions estèrils, a casa nostra no s'obre cap escletxa d'esperança davant els parats, i les fàbriques segueixen eliminant-se diàriament més d'un centenar de llocs de treball.

h) També les iniciatives privades

Com a complement de les accions immediates i de les iniciatives esmentades, l'ajut de les institucions i de les persones privades pot jugar un paper molt important en l'esforç per a paliar la situació dramàtica en què es troben tantes famílies necessitades. Pastors com som de les diòcesis catalanes, animem les comunitats cristianes, les institucions eclesials i les civils, i tots els fidels i persones de bona voluntat que siguin ben generosos en aquesta ajuda als germans sense treball.

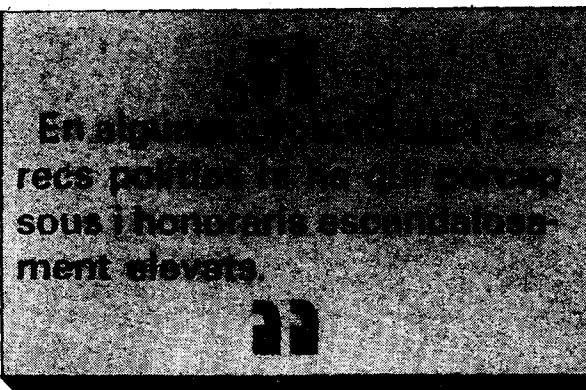
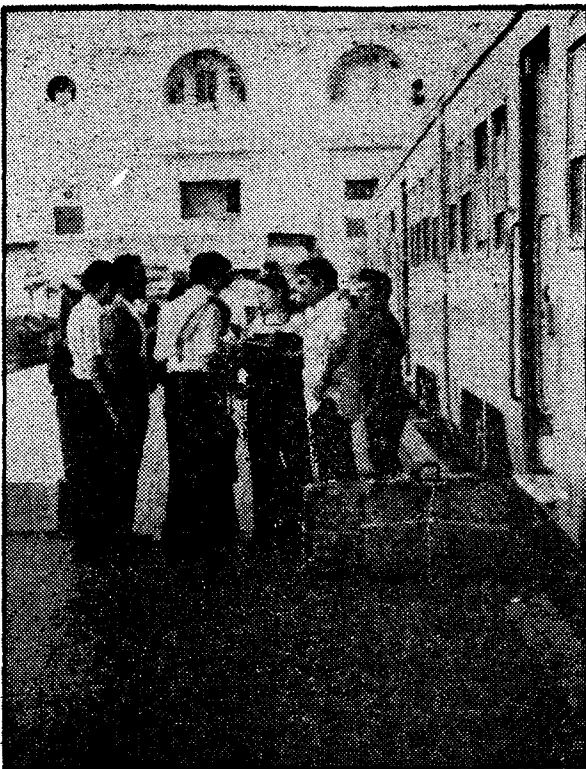
i) "Només tenim cinc pans i dos peixos"

En aquest esforç generós a favor dels aturats voldríem que les nostres "Càritas" diocesanes i parroquials se sentissin fortament interpel·lades per l'eco imperiós de la veu de Crist, el qual compadit de la gent que el seguia i no tenia res per a menjar, manà als apòstols: "Doneu-los menjar vosaltres mateixos" (Lc, 9.1). Segurament que també elles —les "Càritas"— com els Dotze, hauran de confessar sovint, impotents i amb tristesa colpidora: "Només tenim cinc pans i dos peixos" (Ib). Tanmateix, aquest testimoni comunitari i eclesial del Poble de Déu, que posa en comú, els bens dels seus membres, rics o pobres, amb els necessitats, cristians o no, —això és realment "Càritas"— tindrà un gran valor de signe i serà un estímul per a d'altres persones i institucions.

10 - Nivell estructural

Totes les mesures esmentades com a accions immediates, són uns remeis conjunturals, lenitius que no guareixen de soca-rel la malaltia però que amoroseixen la seva rabia i suavitzen les seves conseqüències. Però cal que la nostra mirada abracci horitzons més amplis i ambiciosos, cercant accions més profundes i remeis més integrals que facin la nostra economia més humana i més inequívocament al servei de l'home.

Això segurament que exigirà unes mesures difícils i a vegades poc populars, com per exemple, la presència activa dels treballadors a tots els nivells, la contenció de la inflació, unes alces salarials adequades, l'acceptació d'un benefici empresarial raonable, l'afavoriment de l'estalvi i de la inversió, l'estímul i l'ajuda a la col·locació, la intensificació de la formació professional, l'eixamplament dels mercats, la consolidació del procés democràtic, etc.

a) L'atur no és fruit només de circumstàncies Passatgeres.

I no cal pas tancar necessàriament la porta a una intervenció quirúrgica més profunda. Perquè l'atur no és fruit només d'unes circumstàncies passatgeres del moment. Algunes de les seves arrels s'endinsen en el mateix sistema econòmic, polític i social en què vivim i ens el mostren tal com és. Això exigeix esbrinar a fons aquestes arrels, discernir amb seny el que és sa del que no ho és i llançar-se amb agosarament generós a fer les modificacions i els canvis que calguin per tal d'aconseguir una vida econòmica amb rostre més humà. Els defensors del sistema actual han de demostrar amb la força dels fets que l'atur pot solucionar-se eficaçment sense canviar les bases del sistema; els defensors del canvi han d'oferir garanties fiables que, en el nou model de societat que volen implantar, la justícia i la llibertat seran suficientment salvades.

b) El problema a la llum de la fe

Tanmateix, pels creients, una cosa és ben certa i que haurà de quedar assegurada en qualsevol sistema: que l'activitat humana individual o col·lectiva, considerada en si mateixa, respon als dissenys de Déu. Amb el seu treball, l'home es guanya la vida i la de la seva família, continua l'obra del Creador, ajuda el benestar dels seus germans, transforma les coses i la societat, ell mateix es perfecciona, contribueix a realitzar els plans de Déu sobre la història, i té la possibilitat d'associar-se a l'obra redemptora del Crist i a l'acció santificadora de l'Esperit (Cf. *Gaudium et Spes*, 33-39). Per això el treball ha de tenir la primacia sobre el capital. El capital per la seva pròpia naturalesa, té un caràcter instrumental, és el fruit d'un treball passat, convertit en mitjà d'un treball futur. En canvi, el treball és l'expressió de la persona humana, és una activitat dotada d'una gran dignitat perquè brolla immediatament d'una persona intel·ligent i lliure. El capital ha de restar al servei de l'economia i l'economia al servei de l'home: de tot l'home i de tots els homes.

En la realització d'aquests canvis estructurals han de prendre-hi part, necessàriament, la societat entera, les organitzacions obreres i patronals, i, subsidiàriament, la Generalitat i l'Estat.

11 - Nivell espiritual

L'atur és quelcom més que un problema polític, econòmic i social, és l'ordre moral i espiritual. L'atur és símptoma d'un "desordre moral" profund (Joan Pau II). Les accions immediates són necessàries, però també insuficients; per això, com ja hem dit, cal atacar el mal d'una manera més radical, i canviar les estructu-

res que calgui. Però no s'avançarà pas per aquest camí difícil si no es realitza un veritable canvi d'actituds i de valors.

a) Canvi d'actituds

Primer de tot, un canvi d'actituds. Els qui posseeixen béns econòmics —financers, empresaris, hisendats...— cal que tinguin ben clavats a l'ànima els seus deures socials, el convenciment que els béns de què frueixen estan gravats amb una "hipoteca social" (Joan Pau II) que fa que no puguin retenir-los improductius ni exclusivament per al propi profit, sinó que han de servir també per al profit dels altres, començant per aquells que col·laboren a la seva conservació i al seu rendiment. En una situació com la present, és quan es fa més necessari que sorgeixin persones agosarades que, amb santa descurança de l'endema i amb una impàvida confiança posada en Déu, vencin les basardes que frenen l'acció, i es llancin endavant, arriades "per l'acceptació del risc calculat, per l'audàcia en les empreses, per la iniciativa generosa i pel sentit de responsabilitat" (Pau VI, *Populorum Progressio*, 25). I els treballadors cal que es convencin que és indispensable treballar de valent si no volen que la nostra economia es marfongui encara més i s'enfonsi. Sant Pau és taxatiu: "Qui no vulgui treballar, que no mengi" (2Te 3,10). Que tanquin, doncs, les oïdes a les veus enganyoses que els inviten a la violència i a la demagògia, i que treballin a consciència, sense renunciar, tanmateix, a cap reivindicació que sigui justa.

b) Un sistema de valors diferents

Després, cal forjar un sistema de valors diferents de que ara domina l'ambient. La gran aspiració, la il·lusió i la pruija de la nostra societat consumista és tenir cada vegada més, "fruir" de la vida i dels seus plaers, entrar en l'espiral de "qui pot més?", sense preocupar-se massa, moltes vegades, dels mitjans emprats per aconseguir-ho. Enfront d'aquesta aspiració, tan estesa en els nostres ambients i que fa de la nostra societat un gegant amb esperit de pigmeu, hem d'esforçar-nos, tots per a donar-li un bon suplement d'ànima. L'home —com no es cansen mai de repetir els Papes i el Concili Vaticà II— "val més pel que és que no pas pel que té"; per això, ha d'aspirar no tant a tenir més sinó a ser més o, si de cas, a tenir més per a ser més.

Per tal que aquest canvi d'actituds i de sistema de valors tingui un fonament ben sòlid, cal treballar enèrgicament vers una autèntica conversió de cor, que faci de nosaltres uns homes veritablement nous en el sentit de la doctrina de Sant Pau (Cf. Rm 7,22; 2C 4,16; Ef 3,16; Col 3,10).

c) Crida a l'austeritat

En el moment actual, es fa més necessària la crida a l'austeritat en les actuacions públiques i privades dels governants, dels partits polítics i de les entitats d'església, i també en les despeses personals i familiars de tothom; tots estem obligats, per solidaritat humana i cristiana, a acceptar les renúncies i els sacrificis econòmics que convinguin per tal de remeiar la situació dels més necessitats. Hi estem especialment obligats els sacerdots i religiosos, a nivell personal i de comunitat, i àdhuc en el muntatge dels òrgans i serveis eclesials, malgrat la dificultat de compaginar, algunes vegades, la sobrietat amb un servei adient i eficaç...

També, en aquests moments, es fa més urgent que reflloreixi, amb tota la seva frescor original, l'esperit de la Pentecosta perquè la nostra Església —i la nostra societat civil— encerti a viure la comunió de cors i de béns de la primera comunitat cristiana (Cf. Fets 2,44; 4,32-34-35).

Cloenda

Les nostres paraules van adreçades, com un crit de solidaritat ple d'esperança, a tots els homes i dones de bona voluntat de les diòcesis catalanes. Però, d'una manera molt especial, van adreçades als creients. Tots ens hauríem de deixar interpel·lar per aquelles paraules de Sant Joan: "Si un home que té el suficient per viure bé, contempla sense enyanys com el seu germà passa necessitat, ¿és concebible que hi hagi encara en el seu cor l'amor de Déu? Fillets, que el nostre amor no sigui només de frases i paraules, sinó de fets i de veritat". (1Jo 3, 17-18; cf. 4,20). I aquelles altres tan similars de Sant Jaume: "Suposem que algun dels nostres germans o germanes no tinguessin ni vestits ni l'aliment de cada dia, i algú de vosaltres li digués: "Ves-te'n en pau, abriga't bé i alimenta't", però no li dones res del que necessita, ¿quin profit els faria?" (Jm 2,15-16).

Deixem que la fiblada d'aquestes paraules arribi fins al fons de la nostra ànima, perquè un dia serem examinats pel Jutge Suprem i, segons hagi estat la nostra conducta, esclataran com una aprovació o una condemna, aquelles paraules del Crist: "A mi m'ho fereu" (Mt 25, 40.45).

Obra d'Exercicis parroquials

Properes tandes d'Exercicis Espirituals en total recés:

Novembre - 24/28 - Sarrià - Femenia - P. Suaret, S.J.

Desembre - 21/24 - Tiana - Joves - P. Solé-Assens, S.J.

Informació i inscripció a l'O.E.P., Duran i Bas, 9.
Telèfon 301 16 26 i 318 60 97

S'apropa el Nadal. Una subscripció anual a C.C. és un bon regal per a:

- *un familiar vostre*
- *un amic*
- *una persona que volgueu afavorir*

EXCURSIONES COSMOS

Cap d'Any La Vall d'Aran

Especial Cap d'Any

Del 26 desembre a l'1 de gener 1981

Amb autocar inclòs autocar

Amb autocar inclòs i excursions 16000 Ptes.
Amb cotxe particular 14000 Ptes.

Especial amb autocar

Sortida 28 desembre, tornada 1 de gener 12500 Ptes.

Reserves:

VIATGES COSMOS

E. Granados 19 - Gran Via 654
Pg. Valldaura 266 - T. 254 28 49

Un regal que dura tot l'any!
Nosaltres els assabentarem de que la subscripció és una gentilesa vostra

En/Na que viu a
prov. de carrer
.....
desitja subscriure per un any, a C.C. a En/Na
població D.P.
Província

Incloc un taló barrat
Envio un gir postal

Signatura

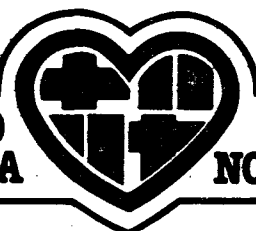
BOSSA BEN LLIGADA, FEINA ESTALVIADA

Les escombraries dins d'una bossa, i la bossa ben nuada. Sols així podrà ésser recollida fàcilment i ràpida. Recordem-nos de baixar les escombraries dins els horaris escaients (ni després ni massa aviat). El servei de recollida descansa la nit del diumenge al dilluns. Hem de treure les escombraries només en els altres sis dies.

Per una Barcelona més bonica...

JO ESTIMO
BARCELONA

PER AIXÒ
NO L'EMBRUTO

CAMPANYA PER UNA CIUTAT MÉS HABITABLE / AJUNTAMENT DE BARCELONA